

**Excerpta De
Ecclesiasticum
Officium**

**Secundum
Ordinem Fratrum
Predicatorum
In Hoc Volumine**

**Per Quatuordecim Libros
Distinctum Hoc Ordine Continetur**

Humberti de Romanis

1259

Index	ii
Index	ii
INCIPIT	v
Divine Office Responsories	v
Ordinarium	1
Incipit Ordinarium	1
De Pulsationibus	1
De Quo Officium Sit Agendum	1
De Prostrationibus Dimittendis . . .	1
De Responsorio in Primis Vesperis Do- minice	2
De Oratione Dominicali	2
De Matutinis Dominice	3
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam	5
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	5
Adventus Domini usque ad Epiphanie Do- mini	5
Epiphanie Domini usque ad Septuagesimam	5
Commune Sanctorum	8
De Festis in Communi	8
De Concomitantia Festivitatem	9
De Translatione Festivitatem	10
De Festo Trium Lectionum	12
De Festo Simplici	14
De Festo Semiduplici	15
De Festo Duplici	15
De Festo Toto Duplici	17
De Thurificatione	18
De Octavis Sanctorum	18
De Memoriis Faciendis	20

De Ordine Memoriarum	22
De Festivitatibus Extraordinariis . . .	22
De Matutinis In Sero Post Completo- rium Dicendis	23
De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum	23
Que Requirenda Sint In Communi Sanc- torum	23
De Officio Defunctorum	25
De Antiphona Cantanda Post Comple- torium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Vir- ginis	30
De Disciplinis Recipiendis Post Com- pletorio	31
De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud . . .	33
De Pretiosa	34

Kalendarium Sanctorum	37
Januarius	37
Februarius	40

Psalterium	62
Dominica ad Matutinum	62
Feria II ad Matutinum	88
Feria III ad Matutinum	104
Feria IV ad Matutinum	119
Feria V ad Matutinum	134
Feria VI ad Matutinum	153
Sabbato ad Matutinum	171
Dominica ad Vesperas	190

Feria II ad Vesperas	194
Ad Primam	197
Ad Tertiam	199

Breviarium **208**

Rubricæ	208
De Quo Officium Sit Agendum	208
De Responsorio in Primis Vesperis Do-	
minice	208
De Oratione Dominicali	208
De Omelia Dominicali Quando Leg-	
enda vel Transferenda vel Of-	
ficio Dimittenda Sit	209
De Divisione Hystorie Dominicalis per	
Ferias	210
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	211
Proprium de Tempore	211
Dominica Prima in Adventu Domini	
Sabbato Precedenti	211

Divine Office Responsories

Here is a sample responsory.

R. This is the main responsory verse * with a second part. **V.** This is the versicle. with. Gloria. with.

We can refer to the first responsory using its label. For example, see the responsory v.

Incipit Ordinarium

De Pulsationibus

QUANDO fratres debent ad Divinum Officium convenire, duo fiant. Cum autem una hora immediate post aliam est dicenda, ad secundam horam non fiat signum, preterquam ad Vesperas in quadragesima, ad quas semper faciendum est signum sive post Nonam immediate, sive Missa mediante dicantur. Ad Laudes vero post matutinas, et ad gratias post comestionem, nullo tempore pulse-tur. Ad Missam vero semper est faciendum signum, similiter et ad horam que dicitur immediate post Missam, nisi quando dicta Missa post Primam, Tercia continuatur Misse. Tunc enim non est signum pro Tercia faciendum.

De Quo Officium Sit Agendum

NOTANDUM quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas, faciendum est de Tempore, nisi in festis Sanctorum, et per Octavas et in Octavis eorum, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum, omnibus Dominicis extra Tempus Paschale, faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres, nisi in Triduo ante Pascha. Tempus autem Paschale vocatur Missa de vigilia Pasche, et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Prostrationibus Dimittendis

IN omni Sabbato ante Dominicam prostrationes dimittantur in Nona, preterquam in Quadragesima. In Vesperis vero Sabbati et deinceps usque ad Completorium Dominice inclusive, per totum annum nulle fiunt prostrationes ad Horas. Sic autem de Dominica est agendum.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

OMNI tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsum dicendum est in primis Vesperis, et ab uno. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsum in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

NOTANDUM est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque in Ordinario vel in Collectario dicitur *lex oratio dicitur talis vel talis, hec vel illa oratio dicatur ad Horas*, nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive, ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Domini-

cam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes, semper dicenda est ad Tertiam et Sextam et Nonam, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando ag-

itur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima, et in duobus diebus Rogationum.

De Matutinis Dominice

 MNIBUS Dominicis quando de simplici Dominica agitur, invitatorium a duobus cantetur, singula responso-ria a singulis fratribus in matutinis dicantur. In omni autem Dominica nisi festum vel Octava dies festi habentis Octavam impediat tres ultime lectiones de expositione Evangelium Dominicali legantur, preterquam in vigilia Natali Domini quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliquam vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenerit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie, et omelia Dominicali in ali-

quam feriam transfere-
tur, preterquam in vigilia
Sancti Andree quando in
Dominica evenerit. Tunc
enim omelia domicalis
legenda est, et omelia
de vigilia illo anno pen-
itus dimittenda. Quando
vero propter aliquod im-
pedimentum Domini-
calis omelia non legitur
in Dominica, semper in-
fra ebdomadam suam
in aliqua feria est leg-
enda, nisi quando fes-
tum sancti Silvestri in
Dominica evenerit, et
quando festum Beati
Petrus Martyris, vel
Apostolorum Philippi
et Iacobi, vel Sancte
Crucis, vel Corone Do-
mini, in Dominica ante
Ascensionem evener-
int. Tunc enim omelia
dominicalis dimittitur
illo anno. Dimittun-
tur etiam due ultime
omelie dominicales que
sunt post *Domine ne in
ira*, quando inter oc-
tavas Epyphanie et Sep-
tuagesimam non sunt

ferie vacantes in quibus
possint legi. Similiter
et omelia Evangelii *Lo-
quente Ihesu* dimittitur
quando tantum viginti
due septimane fuerint
inter *Deus omnium* et
Adventum, si in vicesima
secunda septimana non
fuerint tot ferie vacantes,
quod omnia Evangelia
legi possint. *Te Deum*
dicatur omnibus Do-
minicis preterquam in
Adventu, et in Sep-
tuagesima et deinceps
usque ad Pascha exclu-
sive, nisi quando fes-
tum Purificationis in
Septuagesima vel Sexa-
gesima vel Quinquages-
ima evenerit. Psalmi
*Dominus regnavit deco-
rum, Jubilate, Deus deus*
canticum *Benedicite*,
et psalmi *Laudate
dominum de celis*, di-
cantur in Laudibus om-
nibus diebus Dominicis
preterquam in Septua-
gesima et deinceps usque
ad Pascha exclusive, nisi
festum Purificationis in

Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam

SCIENDUM quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam quando de Tempore agitur, hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria tria prima, in tertia et sexta feria tria media, in quarta feria et Sabbato tria ultima. Et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

ADVENTUS Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree sive precedat sive

sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Ordinario vel in Antiphonario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

NOTANDUM quod hystoria *Domine ne in ira*, debet cantari in diebus Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive, responsoria vero ferialia in festivitates impediunt omnibus diebus infra ebdomadam sunt cantanda usque ad Septuagesimam, preterquam in Sabbatis in quibus de Beata Virgine est agendum. Providendum tamen quod quando primum Sabbatum quod est post Octavam Epyphanie,

fuerit omnino vacans ita quod non sit in eo festum trium lectionem vel maius, tunc in ipso Sabbato fiat Officium feriale, et cantentur responsoria que pro Sabbato sunt signata. Hoc autem contingit quando eumque Octava Epyphanie est in Dominica, nisi Septuagesima fuerit in prima Dominica immediate, videlicet in festo Fabiani et Sebastiani, quia tunc festum predictorum martyrum est in Sabbato celebrandum. Alias vero nunquam contingit. Considerandum est autem diligenter utum inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam tot sint dies Dominici quod sunt Dominicalia Officia et orationes, ut in ipsis dicantur. Si vero non sint tot dies Dominici, dicantur per ferias, tali quidem die si fieri potest in quo nulla sit festivitas. Quod si necessitas

coegerit ut in illa die dicatur Officium Dominicale in qua festum trium lectionum occurrerit, memoria tantum fiat de festo. Ad Matutinum autem omelia, et antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat* et Missa in die, de Dominica erunt. Quando vero inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam nulla est Dominica vacans in qua possit cantari hystoria *Domine ne in ira* tunc responsoria de Psalmis que per ferias notata sunt, vel etiam Officium de festis trium lectionum, sunt intermittenda, et hystoria *Domine ne in ira* per ferias cantetur. Propter orationes autem et Evangelia que post duo officia posita sunt, non debet intermitteri festum trium lectionum, nec in Sabbato Officium de Beata Virgine Sceindum igitur quod si Septuagesima evenierit decimo quinto kalendas Februarii scil-

icet in festo Prisce, tunc in quarta feria precedenti que est immediate post Octavam Epyphanie, hoc est in die Felicis, legendum est omelia de nuptiis, et cantanda sunt tria ultima responsoria de hystoria Dominicali, et sequenti die, scilicet in festo Mauri quod erit quinta feria legende sunt tres prime lectiones de Paulo ad Romanos, et cantanda tria prima responsoria hystorie Dominicali. In sexta vero feria, scilicet in die Marcelli legenda est omelia *Cum descendisset* et cantanda sunt tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato autem hoc est in die Antonii, fiet de Beata Virgine. Quando vero Septuagesima evenerit decimo quarto kalendas Februarii, tunc in tertia feria precedenti que erit immediate post Octavam Epiphannie, hoc est in die Felicis, legantur tres

prime lectiones de Paulo, et contentur tria media responsoria hystorie Dominicali. In quarta autem feria sequenti hoc est in die Marui, legatur omelia de nuptiis, et contentur tria ultima responsoria hystorie Dominicali. In quinta vero feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia *Cum descendisset* et contentur tria prima responsoria hystorie predictae. In sexta feria fiat festum Antonii. In Sabbato vero fiat de Beata Virgine. Quando autem Septuagesima evenerit decimo tertio kalendas Februarii, tunc in secunda feria precedenti que erit immediate post Octavam Epyphanie, legantur prime tres lectiones de epistola Pauli ad Romanos, et contentur tria prima responsoria hystorie Dominicali. In tertia feria fiat festum Mauri. In quarta feria hoc est in die Mar-

celli, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta feria fiat festum Antonii. In sexta vero feria hoc est in die Prisce, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato fiet festum Fabiam et Sebastiani.

De Festis in Communi

IN quacumque die festum simplex vel maius occurrerit, in ea celebrabitur, preterquam in Dominicis Adventus, et preterquam in Septuagesima et Dominics sequentibus usque ad Ramos inclusive, et preterquam in die Cinerum, et preterquam in feria secunda post Ramos et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et preterquam in die Ascensionis et in Octava eius, et in vigilia Pentecostes et

deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive. Excipitur festum Purificationis quod nunquam transfertur, et festum Annuntiationis, de quo fiat sicut infra in rubrica *De Translatione Festivitatum* notatum est. Festum etiam trium lectionum fiat in quacumque die occurrerit, nisi in Dominica, vel nisi festum simplex vel maius in eo fuerit celebrandum, et nisi quando hystoria *Domine in ira* propter brevitate[m] temporis inter Octavas Epiphanie et Septuagesima, in festo trium lectionem fuerit cantanda, et nisi in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Octavas Pasche inclusive, et nisi in prima die Rogationum, et deinceps usque ad Octavas Ascensionis inclusive, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad *De omnium* inclusive, et

nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis Quatuor Temporum Septembris.

De Concomitantia Festivitate

SI festum simplex vel maius post festum totum duplex immediate evenierit, primum festum scilicet totum duplex, in suo die habebit totas Vesperas, et de festo sequenti memoria tantum fiat. Excipitur festum Beati Patri Martyris, et festum Translationis Beati Dominici, quando aliquod eorum in vigilia Ascensionis occurrerit, quia tunc secundas Vesperas non habebit. Si vero festum totum duplex in crastino festi simplicis vel semiduplicis aut duplicis occurrerit celebrandum, festum totum duplex in primis Vesperis a principio inchoabitur, et de festo illius diei memoria tan-

tum fiet. Si autem festum semiduplex occurrerit post festum semiduplex vel simplex, in die primi festi in Vesperis psalmi de ipso primo festo erunt, antiphona vero super psalmos, et capitulum et que sequuntur erunt de festo sequenti, et de festo illius diei fiet memoria. Quando vero festum simplex post festum semiduplex evenierit, festum semiduplex habebit in die suo totas Vesperas, et de festo simplici sequenti memoria tantum fiet. Quando autem unum festum simplex post aliud simplex evenierit, primum festum in die suo habebit in Vesperis antiphonam et psalmos. Capitulum vero et que sequuntur de sequenti festo erunt, et memoria fiet de primo festo. Quod de festo simplici et semiduplici supradictum est: intelligendum est quando primum fes-

tum habuit primas Vesperas. Si enim propter aliquod impedimentum festum semiduplex vel simplex non habuisset primas Vesperas, habere debet secundas, nisi festum duplex vel totum duplex sequatur. Si festum simplex vel maius in quocumque Sabbato fuerit celebrandum, habebit festum in ipso Sabbato totas Vesperas, etiam si Dominica secundas Vesperas non habeat, nisi in Sabbatis Adventus, et in Sabbato ante Septuagesimam et deinceps in Sabbatis usque ad Pascha, in quibus festum simplex vel semiduplex, in Vesperis habebit psalmos et antiphonam, a capitulo vero inchoabitur de Dominica, et memoria postea de festo fiet. Festum vero duplex vel totum duplex omni tempore habebit totas Vesperas, et de Dominica sequenti memoria tan-

tum fiet. Quando autem festum simplex post Dominicam occurrerit, psalmi et antiphone de Dominica erunt, capitulum et que sequuntur de festo. Si vero semiduplex vel duplex fuerit, psalmi de Dominica erunt, antiphona vero super psalmos et capitulum et que sequuntur, de festo sequenti erunt. Festum vero totum duplex a principio inchoabitur, et habebit totas Vesperas, fit de Dominica fiet memoria. Sciendum autem quod Dominica infra octavam in omnibus censeatur sicut festum simplex, nisi quantum ad primas vespas, quando festum aliquod simplex infra octavas in Sabbato evenerit.

De Translatione Festivitatem

SI festum simplex vel maius in aliqua Dominica Adventus evener-

int, vel in Dominica Septuagesime et deinceps in aliqua Dominica usque ad Ramos exclusive, in secundam feriam transferatur, excepto festo Purificationis quod non transfertur, et festo Sanctorum Fabiani et Sebastiani, quod in precedenti Sabbato celebrandum est, et festo Sancte Agnetis, quod in crastinum Sancti Vincentii transferatur, si aliquod ipsorum in Dominica Septuagesime evenierit. Quodcumque autem festum simplex vel maius in die Cinerum occurrerit, in precedenti tertia feria celebretur. Quando vero festum simplex vel supra in Dominica de Ramis Palmarum vel deinceps usque ad octavam Pasche inclusive evenierit, si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat nisi memoria in Dominica et in secunda et tertia feria in utrisque Vesperis et in Laudibus,

et in quarta feria in Laudibus. Semiduplex autem et maius in ebdomadam post octavam Pasche transferatur, pretor festum Annuntiationis, quod si certo die generaliter ab omnibus fuerit in Patria celebrandum: celebretur etiam a fratribus ipso die, alioquin sicut dictum est de aliis transferatur. Festivitates vero que in predictam ebdomadam transferentur, celebrentur per ferias vacantes ipsius septimane, eo ordine quo fuerint intermissee. Ita tamen quod si festum aliquod nisi trium fuerit lectionum, aliqua die predictae ebdomade occurrerit, in sua die celebretur, nec propter aliud festum extra suam diem transferatur. Quodlibet autem festum quod in secunda feria et deinceps per hanc ebdomadam fuerit celebrandum habebit primas Vesperas, et in secundis fiet

de eo memoria, si aliud immediate fuerit celebrandum, nisi sit totum duplex, quod habebit etiam secundis Vesperas, in quibus fiet tantum memoria de festo celebrando post ipsum immediate. Festum vero sequens post totum duplex habebit secundas Vesperas, et sic deinceps si plura successive et immediate occurrerint celebranda. Quod si festum simplex vel maius in die Ascensionis vel in Octava eius evenerit in sequentem sextam feriam transferatur. Si vero in vigilia Pentecostes: in precedenti sexta feria celebretur. Si autem in die Pentecostes vel deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive festum semiduplex vel maius occurrerit, transferatur in sequentem feriam post festum Trinitatis. Quod si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat.

De Festo Trium Lectionum

SCIENDUM quod de festo trium lectionum nichil fit in Cena Domini et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in die Pentecostes et deinceps usque ad diem Trinitatis inclusive. Item quandocumque festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Omnibus autem diebus Dominicis, et quando tempus ita breve fuerit inter Octavas Epyphanie et Septuagesimam quod in feriis intervenientibus oportet cantari hystoriam *Domine ne ira* et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad quartam feriam post Ramos inclusive, et in tribus diebus Rogationum, et infra octavas Ascensionis et in Octava, et in vigilia Pentecostes, et infra octavas Trinitatis, et infra octavas dedicationis et

in octava die, tantum fit memoria de festo trium lectionum in Vesperas et in Laudibus, nisi quando in predictis temporibus festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Fit etiam tantum memoria de festo trium lectionum in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis quatuor temporum Septembris, et quando festum semiduplex propter translationem in die ipsius fuerit celebrandum. Quando vero festum trium lectionum in crastino Dominice vel festi simplicis aut semiduplicis debuerit celebrari, in primis Vesperis fiet tantum de ipso memoria, et sequenti die officium de Officium de ipso erit in Matutinis et Laudibus et Horis diei, ad Nonam autem semper terminatur. Si autem in crastino totius duplicis cele-

brari debuerit, in precedenti die nichil fiet de eo, sed sequenti die Officium de ipso agatur ut predictum est. Quando vero in crastino ferie vacantis occurrerit, in Vesperis precedentibus ad capitulum inchoetur. Sic autem fiat, ad Matutinum invitatorium sic est notatum ab uno dicatur. Antiphona una super novem psalmos de festo. Versiculus ante lectiones et tria responsoria dicantur secundum feriam de hystoria que cantaretur si festum haberet novem lectionem extra tempus paschale, excepto festo praxedis, in quo semper dicantur tria ultima responsoria. Tempore vero Paschali dicantur tantum tres psalmi cum antiphona de festo Paschalis temporis. Versiculus vero secundum ordinem nocturni. Tria responsoria sicut in festo simplici Paschalis tem-

poris. Oratio sicut est notata. Cetera fiant sicut in festo simplici excepto quod non dicatur *Te Deum*, et prima antiphona Laudum sola dicitur in Laudibus super psalmos. Prostrationes autem non fiant quamdiu de eo agitur, similiter nec post gratiarum actiones quando in diebus ieiuniorum evenierit, et nunquam transferatur.

De Festo Simplici

FESTUM simplex subscripto modo celebretur, nisi maius festum precedens impediatur. In primis Vesperis antiphone et psalmi secundam feriam qui dicerentur si de feria ageretur, vel psalmis de festo si precesserit, vel de Octavis quando infra Octavas evenierit, cum antiphona de festo precedenti vel de Octavis, capitulum vero et que sequuntur de festo erunt. Re-

sponsorium in Vesperis non cantetur. Invitatorium a duobus dicatur. Novem lectiones fiant extra tempus Paschale. In tempore vero Paschali, tantum tres. Singula responsoria in Matutinis a singulis fratribus cantentur. Responsorium Horarum ab uno dicantur. *Te Deum* cantetur nisi a Septuagesima usque Pascha, et nisi in festo Innocentium, quando extra Dominicam fuerit. In Laudibus dicantur hi psalmi scilicet *Dominus regnavit decorem, Jubilate II, Deus deus* canticum *Benedicite*, psalmis *Laudate Dominum de celis* cum quinque antiphonis. Que etiam dicantur ad Horas diei suo ordine quarta pretermissa. Et hoc generaliter observetur scilicet quod quodcumque antiphone Laudum ad Horas dicantur, quarta intermittatur, sive de tempore

sive de sanctis agatur. Prima vero earum in festo simplici dicatur in secundis Vesperis super psalmos, preterquam in festis que a Natali Domini usque ad Octavas Epyphanie occurrerint.

De Festo Semiduplici

IN festo semiduplici in primis Vesperis, una tantum antiphona dicatur de ipso festo super psalmos, psalmi feriales, vel de festo si precesserit, vel de Octavis si infra Octavas evenerit. Responsorium in primis Vesperis, et Tertium et Sextum et Nonum in Matutinis, a duobus cantentur. Cetera omnia fiant sicut in festo simplici super notatum est.

De Festo Duplici

IN festis duplicibus et totis duplicibus, Prior faciat Officium. Et sciendum quod quandoque in ordinario dicitur Prior faciat hoc vel illud, vel Priori fiat

hoc vel illud, intelligendum est solum quando ipse facit Officium. Quod si aliud facit Officium loco eius, quicquid de Priore dicitur, de illo qui facit Officium intelligatur, preterquam in absolutione fratris qui fuerit inungendus. In omni festo duplici in primis Vesperis, una tantum antiphona de ipso festo super psalmos dicatur, et psalmis sicut in semiduplicibus, nisi in festo Circumcisionis. Officium in utrisque Vesperis, et in Matutinis et in Laudibus et in Missa, in dextro choro inchoetur, in quibus Horis cantor et succentor in medio chori stare debent, et chorum pariter regere. Omnis psalmos in predictis Horis et canticum *Benedicite* singulariter unusquisque in suo choro incipiat, ymnos vero et canticum *Magnificat* et *Te Deum* et canticum *Benedictus* ambo

simul incipiant. Quando thurificandi sunt, stent in medio chori similiter. In predictis etiam Horis, antiphone a superioribus post Prelatum quando ipse facit Officium, inchoentur. Responsorium in primis Vesperis cantetur a quatuor quibus iniunctum fuerit a cantore, Cantor Priori antiphonam super *Magnificat* et super *Benedictus* ante canticum deferat et postea referat. Quicumque vero facit Officium in Horis predictis stet in dextro choro in suo ordine quousque vadit ad induendum capam sericam. In aliis autem Horis non transferatur chorus. Incepta antiphona ad *Magnificat* in utrisque Vesperis et ad *Benedictus* in Laudibus thurificetur altrare secundum modum qui in rubrica *De Thurificatione* notatur est. Versiculi et responsoria Horarum a duobus

dicantur. In Matutinis invitorium quatuor incipiant, et duo illorum qui primi in tabula notati fuerint soli totum primum versum psalmi *Venite* dicant, et alii secundum, videlicet *Quoniam Deus* et sic deinceps usque in finem. Finito *Gloria Patri* et dicto *seculorum amen* a duobus tantum, et dicta resumptione a conventu, reincipiatur invitorium a quatuor. Singula responsoria in Matutinis a duobus cantentur preter ultimum quod a quatuor dici debet. Quando ille qui facit Officium lecturus est ultimam lectionem, de benedictionem qui primus est in dextro choro. In secundis Vesperis dicantur psalmi sub una antiphona nisi in festo Circumcisionis. Cetera fiant sicut in festo simplici est notatum, excepto quod in Completorio et in Prima preces non di-

cantur, sed in Completorio dicta antiphona post *Nunc dimittis* et in Prima dicto *Confiteor*, statim subiungatur *Dominus vobiscum* et Oratio.

De Festo Toto Duplici

FESTUM totum duplex fiat in die Pasche et duobus sequentibus: In Ascensione Domini, In die Pentecostes et duobus sequentibus, In festo Trinitatis, In die Consecrationis Ecclesie et in Anniversario eiusdem, In festo Patroni Ecclesie Nostre, et in ceteris que in Calendario sunt notata. In omnibus autem festivitibus totis duplicibus ad primas Vesperas dicantur hi psalmi scilicet *Laudate Pueri, Laudate Dominum Omnes Gentes, Lauda anima, Laudate Dominum Quoniam Bonus, Lauda Iherusalem*, nisi in festo sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie

et nisi in festo Pasche et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Pentecostes et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Translationis Beati Dominici quando post Ascensionem immediate celebratur. Quando responsorium cantatur in Vesperis, cantetur a quatuor, antiphona ad *Magnificat* et ad *Benedictus* tota cantetur ante cantici inceptionem *Te Deum* in Matutinis omni tempore dicatur. Responsoria Horarum cum *Alleluia* dicantur, nisi in Completorio Sabbati ante Septuagesimam et deinceps usque ad Pascha. Versiculi vero nunquam dicantur cum *Alleluia*, nisi in tempore Paschali. Cetera omnia fiant sicut supra in festo duplici est notatum, preterquam in die Natali et sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie in quibus in secundis Vesperis

dicuntur quinque antiphone super psalmos, et preterquam in festo Annuntiationis in quo quando in Quadragesima evenierit responsum *In Pace* dicetur ab uno, et quod feria secunda et tertia post Pascha et Pentecosten, una tantum antiphona dicitur in Laudibus super psalmos.

De Thurificatione

IN festis duplicibus et totis duplicibus Thuriferarius et Ceroforarii hora competenti in Vesperis et in Laudibus ad sacristiam s. vestimentis vacat, ibique amictu et superpelliceo et cappa serica indutus, praecedentibus primo Thuriferario, deinde Ceroforariis, proce-

De Octavis Sanctorum

FESTIVITATES sanctorum habentium Octavas, sunt he: sancti Andree, sancti Stephani, sancti Johannis Evange-

liste, sanctorum Innocentium, sancti Johannis Baptiste, Apostolorum Petri et Pauli, Beati Dominici, sancti Laurentii, Assumptionis Beate Virginis, sancti Augustini, Nativitatis Beate Marie, sancti Martini. Preter istas Octavas nulle alie Octave sanctorum fiant, sive patronorum ecclesie, sive aliorum quorumcumque. Sic autem fiat Officium per Octavas sanctorum. Per omnes ferias infra Octavas sanctorum quando de Octavis agitur, ad matutinas invitatorium sicut in suis locis notatum est, ymnus sicut in die, una tantum antiphona de festo super novem psalmos, prima die post festum dicitur prima antiphona de primo nocturno, secunda die secunda, et sic deinceps quot fuerint necessarie, versiculus et tria responsoria de festo secundum feriam. Est autem dividenda hysto-

ria per ferias eo modo quo supra de dominicali hystoria est notatum. *Te Deum* cotidie dicatur, versiculus ante Laudes sicut in die. In Laudibus super psalmos prima antiphona Laudum, capitulum, ymnus, versiculus, de die, ad *Benedictus* antiphona, sicut est notata, Oratio sicut in die, ad Horas diei, antiphona, capitula, responsoria, versiculus, Oratio, de festo: excepto quod si festum fuit totum duplex, responsoria tamen non dicuntur cum Alleluia, infra Octavas. Ad Vesperas antiphona, psalmi, capitulum, hymnus, versiculus de festo, ad *Magnificat* antiphona, sicut est notata, Oratio de festo, cantus hymnorum sicut est notatus. Excipiuntur de predictis Octave Apostolorum Petri et Pauli et sancti Andree. In Octava autem die ad Vesperas prece-

dentes psalmi de Octava, super psalmos prima antiphona Laudum de festo. Cetera fiant sicut in festo, servato modo festi simplicis. Excipiuntur Octava sancti Laurentii propter versus antiphonarum qui non dicuntur, et Octava Apostolorum Petri et Pauli, et Octava sancti Andree, sancti Stephani, sancti Johannis et sanctorum Innocentum. Octava etiam sancti Johannis Baptiste in secundis Vesperis habet propriam antiphonam ad *Magnificat*. Dominica vero infra Octavas fiat sicut de Octava die notatum est, nisi quod antiphone ad *Benedictus* et ad *Magnificat* de die festi non dicantur, si alie per Octavas notate sint. Excipitur Dominica infra Octavas Beati Augustini quando in Kalendis Septembris evenierit. Quando autem omelia Dominicali legitur in aliqua feria infra

Octavas, fiat totum aliud Officium de Octavis.

De Memoriis Faciendis

PER totum annum quando propter festum vel Octavas, de Dominica non fit plenum Officium, semper facienda est de ipsa memoria Sabbato precedenti in Vesperis, et in ipsa die in Laudibus et in Vesperis, preterquam in vigilia Natalis Domoini in Vesperis, et in die Natalis et Circumcisionis et deinceps quodcumque Dominica fuerit usque in crastinum Epyphanie exclusive. Excipitur Dominica infra Octavas Natalis Domini, de qua nichil faciendum est nisi in crastino sancti Thome, vel in die sancti Silvestri, et Dominice infra Octavas Epyphanie et Ascensionis, de quibus in Sabbato precedenti nulla est memoria facienda. Fiat etiam memoria de tempore per omnes fe-

rias Adventus et Quadregesime et tribus diebus Rogationum quando festum simplex vel Maius in predictis temporibus occurrerit celebrandum, aliis autem temporibus per totum annum, de tempore per ferias nulla fiat memoria quando festum infra ebdomadam contigerit celebrari. Item de omnibus festis simplicibus et supra si non habuerint integre primas Vesperas vel secundis, memoria in utrisque Vesperis semper fiat. Excipitur festum commemorationis Beati Pauli, de quo in primis Vesperis nichil sit specialiter. Item de festo trium lectionum quando non habet plenum Officium, facienda est memoria sicut supra in rubrica de ipso notatum est. Facienda est etiam memoria de sanctis de quibus in Kalendario est signatum, nisi quando de festo trium lectionum

nichil fieret si eveniret. Quando autem infra quascumque Octavas non fit Officium de Octavas, facienda est de ipsis memoria, nisi in utrisque Vesperis et in Laudibus Assumptionis Beate Marie. Omnibus vero Sabbatis per totum annum fiat memoria de Beata Virgine, preterquam in Sabbato infra Octavas Natalis Domini, et in Sabbato Sancto Pasche et sequenti, et Sabbato ante festum Trinitatis, et preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum, cum in Sabbato evenerint, et preterquam in Sabbatis in quibus de ipsa agitur in conventu, quando agitur de Octavis. Fiat etiam de ipsa memoria in Octava sancti Stephani in Laudibus et deinceps tam in Vesperis quam in Laudibus usque ad Vesperas Octavas Epyphanie

inclusive, nisi in vigilia et in festo Epyphanie. De Cruce vero facienda est memoria cotidie per ebdomadam Pasche in Vesperis, et Sabbato in Albis, et ad Vesperas deinceps cotidie in Laudibus et in Vesperis usque ad Vesperas vigilie Ascensionis exclusive, nisi in Inventionem ipsius, et in festis totis duplicibus. De Beato autem Dominico fiat cotidie memoria per totum annum, nisi in vigilia Natalis Domini in Laudibus, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie inclusive, et nisi in quarta feria post Ramos in Vesperis, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque ad festum Trinitatis, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, et infra Octavas eiusdem quando de ipsis agitur, et nisi in die Animarum in Laudibus.

De Ordine Memoriarum

MEMORIA de festo simplici et supra preedit memorias de Octavis et de Dominica, memoria vero de Octavas preedit memoriam de Dominica, preedit etiam memorias de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria vero de Dominica et memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato, preedit memorias trium lectionum, et festi habentis solam memoriam. Item memoria de Adventu et Quadragesima preedit memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria autem de Beata Virgine in Adventu preedit memorias ad sancto Andrea in sexta feria et Sabbato, et memorias Crucis in Paschali tempore, memoria vero de Cruce in Paschali tempore, fiat post omnes alias nisi post memoriam Beati Dominici, que omni tem-

pore est post omnes alias nisi post memorias facienda nisi infra Octava ipsius. Quandocumque autem fuerit memoria facienda in Vesperis et in Laudibus, per antiphonam et versiculum et Orationem fiat.

De Festivitatibus Extraordinariis

FESTIVITATES sanctorum que sollemnes habentur in locis in quibus fratres commorantur, possunt ab eis sollemniter celebrari et cantari hystorie, et legende legi, licet in Calendario ordinis non sunt scripte. Quorum tamen hystorie vel legende non sunt in antiphonariis et lectionariis ordinis, nec Orationes vel Officia in Missalibus inter alia inserenda, sed in fine librorum poni poterunt, vel in quaternis seorsum haberi. In martyrologio vero talium sanctorum nomina nisi alias ibi

fuerint, in margine suo loco ponantur.

De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis

IN festo sancte Trinitatis et deinceps in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus usque ad festum sancti Augustini inclusive, et in festo sancte Marie Magdalene, cantentur in sero post Completorium Matutine.

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum

IN omnibus festis sanctorum, nisi vigiliam habuerint, Oratio que dicitur in Vesperis precedentibus diem festum, dicenda est ipso die ad Laudes, Terciam, Sextam et Nonam, et ad secundas Vesperas diei, nisi festum fuerit trium lectionum quod non habet secundas Vesperas. In festis vero sanctorum habentium Missam in vigilia,

Oratio que dicitur ad Missam, dicenda est ad primas Vesperas, nisi in festo sancti Andree quando transfertur, et nisi in vigilia Apostolorum Petri et Pauli. Oratio vero que dicitur in Laudibus diei, dicenda est ad Terciam Sextam et Nonam, et ad Vesperas diei. Sciendum autem quod nulla vigilia sancti alicuius habet aliquid in Matutinis nec in Horis ante Vesperas nisi solam omeliam, propter quam tamen cum legenda fuerit, aliud Officium diei illius non mutatur, nisi quandoque in benedictionibus lectionum.

Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum

NOTANDUM quo per totum annum omnia que in festis sanctorum in Ordinario vel in Antiphonario non inveniuntur signata, de communi sanctorum

Paschalis temporis sive alterius sunt assumenda, et dicenda suis locis secundum quod ibi notata sunt, et competunt festivitibus de quibus agitur.

AD memoriam Beati Dominici per totum annum quando fuerit facienda, preterquam infra Octavas ipsius. Si in festo alicuius martyris vel infra Octavas, fiat memoria de alio martyre, tunc in Vesperis dicatur ad memoriam de secundo sanctorum, versiculus, secundi nocturni. In Laudibus vero dicatur versiculus trium nocturni. Eodem modo fiat de aliis sanctis.

AB Octavis Epyphanie usque ad Septuagesimam in omnibus Sabbatis, nisi festum simplex vel maius occurrerit, fiat in conventu Officium de Beata Virgine, hoc excepto

quod quando Sabbatum primum post Octavam Epyphanie omnino vacaverit, faciendum est Officium feriale, secundum quod supra in rubrica ante Dominicam *Domine ne in ira* notatum est. Sic autem fiat. Quando vero propter aliquod predictorum intermittatur, tunc fiat de ea memoria in Vesperis et in Laudibus, preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum. Quando autem predictum Officium fit in choro in Sabbatis, surgenda dicatur canticum Graduum hoc modo.

OFFICIUM cotidianum Beate Virginis totum dicitur extra chorum, preter Completorium. Consuevit autem dici inter duo signa horarum canonicorum, attendendum tamen quod quando Missa cantatur immediate post Primam, et Tercia continuatur

Misse, nisi est dicenda Terce de Beata Virgine ante Primam diei, sed post Terciam. Similiter in Dominicis quando Nona dicuntur immediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunctorum, continuande fuerint None diei, Nona de Beata Virgine, dicitur post Vesperis vel Vigiliis defunctorum. Similiter in Quadragesima, non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperis, sive Nona et Vespere continentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem Horas dicatur *Ave Maria*, et qui incipit dicat usque *Dominus tecum* ita alte quod audiri possit, et alii sive unus sive plures prosequantur *Benedicta tu* et cetera. Intermittitur autem predictum Officium in vigilia Natalis Domini in Matutinis, et deinceps usque

in crastinum post Octavam Epyphanie exclusive, et in quarta feria ante Cnema domini in Vesperis, et deinceps usque in secunda feriam post Octavam Pasche exclusive. Similiter in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque in secundam feriam post festum Trinitatis exclusive. Intermittitur etiam in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus in primis Vesperis et deinceps usque in crastinum diei festi exclusive. Intermittitur etiam quandocumque fit de ea Officium in conventu. Si qui tamen in supradictis temporibus ex devotione dicere voluerint, per se et summis illud dicant.

De Officio Defunctorum

FFICIUM defunctorum hoc modo agatur in conventu cum agendum fuerit singulis septimanis. Post Nonam diei Dominice

sive alterius diei, vel post prandium tempore ieiunii, vel etiam post Vesperas preterquam in Quadragesima, si Priori melius videatur, dicantur Vespere per defunctis cum vigiliis. Poterunt tamen differi interdum vigilie usque post Vesperas diei quando Vespere defunctorum dicuntur post Nonam, si visum fuerit. Ipsis autem vigiliis continentur Laudes semper cum vacaverit. Quod si non vacauerit, finito ultimo responso cum versibus, dicatur *Pater noster*. Deinde dicat sacerdos, *Et ne nos, V A porta inferi, Dominus vobiscum*, et Orationem *Fidelium*, Laudes autem dicantur post Matutinas. Ad Vesperas et ad viglias et ad Laudes qui dicit responsoria Horarum, incipiat primam antiphonam. Ceteras incipiant fratres in utroque choro secundum ordinem. In Ves-

peris autem dum antiphone et psalmi dicuntur sedeant fratres. Post ultimi vero psalmos ad versum *Requiem eternam*, qui totus dicendus est ab illo choro cui competit, surgant, et stet chorus contra chorum quousque canticum *Magnificat*, cum sua antiphona finiatur. Deinde prosternant se fratres etiam si vigilie sint sollemnes, nisi festum fuerit. Quod si festum fuerit, inclinet chorus contra corum. Et dicto *Pater noster*, dicatur legendo psalmi *Lauda Anima*, qui dicendus est totus a fratribus prostratis tempore prostrationum, a fratribus vero erectis tempore inclinationum, finito psalmo, ebdomadarius erectus et conversus ad altare dicat Orationes. Idem modus servetur in Laudibus post canticum *Benedictus*. In vigiliis autem et Laudibus sedeant

fratres ad psalmos et antiphona, usque ad *Laudate Dominum* exclusive, Et dum tertia antiphona de nocturno dicitur, surgant. Dictoque versiculo, dicatur *Pater noster* more solito. Quo finito, sacerdos dicat, *Et ne nos*. Et responsorio *Sed libera*, non dicatur *Jube Domine*, sed incipiatur lectio et fratres sedeant, lectiones autem in medio chori legende sunt, et eas legem debent, et cantare versus, responsorium qui per ebdomadam ad ea notati sunt, nisi cantor aliter ordinaverit. Quando versus responsorium cantantur ab uno, cantor incipiat singula responsoria. Quando vero a duobus, tunc illi incipiant responsorium, qui verum cantare debuerint. In vigiliis que semel in septimana fiunt, singula responsoria ab uno. In tribus vero anniversariis ordinis, ter-

cium et sextum et nonum responsorium, per presenti autem fratre defuncto, responsoria omnia, a duobus cantentur. Emergentes vero vigilie fiant secundum quod prelato videbitur. Sunt autem semper faciende vigilie novem lectionem a fratribus in conventu sive extra ubicumque fuerint semel in ebdomada, nisi temporibus infra notatis, in quibus intermitti possint. Poterit autem in parvis conventibus legendo distince dici. Quando predicte vigilie fiunt, nonum responsorium sive dicendum fuerit ab uno sive a duobus, dicatur cum his terbus versibus, scilicet *Dies Illa, Tremens, Creator*. Dicto ultimo versu, cantor reincipiat responsorium *Libera*. Intermittuntur autem predicte vigilie novem lectionem in omnibus Sabbatis, et in vigilia cuiuslibet festi, nisi

trium fuerit lectionum. Item in festis duplicibus et totis duplicibus in utrisque vesperis, et in vigilia Natlis Domini, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive. Item in quarta feria Cenam Domini, et deinceps usque ad feriam secundam post Octavam Pasche exclusive. Item in vigilia Ascensionis, et deinceps usque ad Octavam ipsius exclusive. Item in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad Dominicam post Trinitatem exclusive. Item per omnes Octavas, Si tamen presens defunctus fuerit, Officium vigiliarium per eo agi poterit, non tanem in die Natalis Domini, nec in die Cene, nec in Parascheve nisi in Sabbato Sancto, nisi in die Pasche, nisi in die Pentecostes. Quod si anniversarium quodcumque ordinis evenerit, vel per presenti defuncto, vel ex

alia qualibet causa infra ebdomadam quocumque die fuerint predictae vigilie faciende, sufficit quod ille fiant, et ad alias in ipsa ebdomada non teneantur fratres. Vigilie vero trium lectionum dicende sunt ab ebdomadario presentis ebdomade, cum diacono et subdiacono, et fratre qui scriptus est ad Missam pro defunctis. Poterunt et alii qui voluerint interesse. Sunt autem semper faciende, nisi in Sabbatis et in vigilia cuiuslibet festi nisi trium fuerit lectionum, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, in utrisque Vesperis, et nisi in vigilia Natalis Domini et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive, et nisi in quarta feria post Ramos Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Pasche exclusive, et nisi in vigilia Pentecostes, et deinceps usque in crastinum Trinitatis

exclusive. Quando igitur dicende fuerint, tempore ieiunii extra Quadagesimam post Vesperas post gratias. In Quadagesima vero post gratias, quando bis comeditur post cenam vel post Nonam, cum Vesperis et Laudibus, dicantur, et ebdomadarius Officium incipiat et compleat. Si qui vero eorum qui interesse tenentur, quacumque vasa non interfuerint, nihilominus predictas vigilias dicere teneantur. Psalmi autem et lectiones et responsoria, dicantur hoc modo. In Dominica et in quarta feria, dicantur psalmi primi nocturni, cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In secunda quinta feria, dicantur psalmi secundu nocturni cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In tertia vero et sexta feria, dicantur psalmi

tercii nocturni similiter cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In ultimo autem responsorio dicatur tantum primus versus, scilicet *Dies Illa*, post resumptionem vero responsorium non repetatur, sed resumptio usque in finem dicatur. Quod si festum intervenerit, nihilominus in feriis singulis predictus ordo servetur. Hoc autem ordine dicantur Orationes in vigiliis defunctorum, Pro Presenti sive per uno defuncto, si episcopis fuerit, prima Oratio dicatur *Deus qui inter apostolicos*, si alius *Inclina*. Si vero femina: *Quesumus Domine*, Secunda *Deus venie*: tertia *Fidelium*. Pro Fratribus Familiantibus et benefactoribus, prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*. In Omni Anniversario, prima *Deus indulgentiarum*, se-

cunda *Deus venie*, tertia *Fidelium*. Si simul evenerint obitus et anniversarium: dimittatur *Deus venie*, et prima Oratio dicatur Pro Presenti defuncto, secunda Pro Anniversario, tertia non mutatur. In vigiliis autem trium lectionum, dicatur prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*.

De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis

MNI tempore preterquam in quarta et quinta et sexta feria ante Pascha, cantetur post Completorio antiphona *Salve Regina*, vel *Ave Regina*, incipienda a duobus cantoribus, vel ab aliis duobus quibus iniunctum fuerit a cantore, in medio chori in duplicibus et totis duplicibus, aliis vero diebus

ab uno cui iniunctum fuerit stante in sede sua verso vultu ad altare. Dum autem inchoatur antiphona, fratres omnes preter incipientem quando ab uno, vel incipientes quando a duobus, et preter ceroferarios absque prostratione flectant genua, chorus contra chorum, stantes flexius genibus quousque cantatum sit *Salve*, vel *Ave*, et tunc se erigentes, exeant processionaliter ad ecclesiam exteriorem, precedentibus duobus qui notati sunt ad acolitatum in Missa, cum candelaberis et cereis in superpeliciis sine caputiis. Qui ante inceptionem antiphone venientes ante gradus presbyterii, et inclinantes, stare debent ibidem, quousque fratres alii se erexerint, et tunc iterum inclinantes precedant in processione. Omnes autem fratres egrediendo inclinent

ante creucem que est inter chorum et ecclesiam laycorum. Dum cantatur antiphona aspergatur aqua benedicta ab ebdomadario, fratre qui dicit responsoria horarum, vel si ipse impeditur fuerit aut absente alio cui iniunctum fuerit a cantore, aquam benedictam post ebdomadarium deferente, predicta vero genuum flexio, non fiat extra chorum. Finita antiphona, ceroferarii dicant *V. Dignare me*, addentes *Alleluia* tempore Paschali, et dicatur eo modo quo dicuntur versiculi ad memorias. Dicto versiculo ebdomadarius subiungat *Oremus* et Orationem *Concede nos*, eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas. Finito Oratione, dicatur *Fidelium anime*. Quo dicto si extranei interfuerint intret fratres chorum, et ibi dicant *Pater Noster* et *Credo* in locis suis cum consueris

inclinationibus seu prostrationibus. Si vero extranei non interfuerint, dicant extra. Ceroferarii tamen semper dicto *Fidelium* inclinantes, statim revertantur ad sacristiam, dicentes *Pater Noster* et *Credo* in eundo. Quod si locus exterior non est aptus ad processionem vel si fratres fuerint pauci notabiliter, non oportet exire extra, sed in choro fiant omnia, ceroferariis tamen secundum modum supradictum stantibus ante gradus presbiterii. Ubi autem fuerint extranei in ecclesia, quando aliqui fratres remanserint a Completorio, fiat signum circa finem Completorii ut veniant ad processionem quia Completorio remanserint.

De Disciplinis Recipiendis Post Completorio

TEMPORE quo fiunt prostrationes in Completorio, et etiam in Paschali tempore, diebus

illius in quibus fierent, si essent extra tempus Paschale, recipiende sunt discipline: dicto *Pater Noster* et *Credo*, in loco ubi hec dicuntur si sit aptus ad hoc, vel in alio aptiore secundum ordinationem Prioris. Ne autem occasione preparationis ad huiusmodi disciplinas, prostrationes vel inclinationes impediantur, poterit fratres dissolvere tunicas circa finem antiphone. Finito *Pater Noster* et *Credo*, fratres preparantes se deponendo superiorem partem tunicarum, dicant *Confiteor*. Quo dicto, ebdomadarius stans in medio, subiungat *Misereatur*. Deinde incipiat psalmos *Miserere*, et conventus eum prosequatur hoc modo, quod ebdomadarius solus dicant unum versum, et totus conventus dicat alium. Post psalmos dicto *Gloria*, subiungatur comu-

niter ab omnibus, *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster*. Quo finito subiungat ebdomadarius, *Et ne nos, V. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus cui proprium*. Dum autem psalmus et versiculus et Oratio dicuntur, circueat ebdomadarius dando disciplinas, incipiendo a dexteris in superiori parte chori, et descendendo, deinde proseguendo in sinistro, et incipiendo ab inferiori. Nec debet pausare quousque compleverit psalmos cum versiculo et Oratione predictis. Quilibet autem frater postquam ille qui dat disciplinas non est reversurus ad eum ad dandum iterum disciplinam, potest reponere vestes suas. Debet tamen remanere prostratus, quousque Oratio sit finita. Sit vero conventus adeo magnus fuerit quod frater unus

cito non possit eum expedire, ebdomadarius precedentis septimane adiungatur, qui prosequatur hoc Officium cum ebdomadario presenti, et incipiat in sinistro choro a parte inferiori, predicto modo circuendo, ita quod uterque semel tantum circueat. Provideat autem sacrista, quod in certo loco semper inveniantur virge pro disciplinis, ita in promptu quod propter earum defectum non contingat conventum moram contrahere in expectando. Vt autem ille qui dedit disciplinas, et ceroferarii et alii qui ex debito tenentur ad aliquas disciplinas, vel ex devotione plures volunt recipere, possint adhuc recipere disciplinas, ebdomadarius suam precedens ebdomadam, vel alius cui cantor dixerit, si aliquis ex istis defuerit: dare potest disciplinas secundum predictum modum,

in aliquo alio loco sequestri ad hoc apto.

De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud

DIE lune post Octavam Pasche, et deinceps usque ad sextam feriam ante Pentecosten inclusive, omni die nisi sit festum totum duplex, finito *Pater noster* quod dicitur post Nonam, vel post Officium mortuorum si fiat a conventu immedie post Nonam, dicatur Psalmi *Ad te levavi* ab utroque choro alternatim cum *Gloria Patri*, cantore ex parte ebdomadarius incipiendte, postea, antiphona *Veni Sancte Spiritus*. Deinde *Kyrie, Christe eleison, Kyrie, Pater noster*. Quo dicto, subiungat ebdomadarius legendo, *Et ne nos, V̇. Emitte spiritum, V̇. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus qui corda, Adesto domine super*

nostris, et terminentur sub uno *Per Christum*. Fratres vero qui non sunt in choro, nichilominus dicere debent idem.

De Pretiosa

CUM in choro dicendum fuerit *Pretiosa*, pernunitatis que de Martyrologio prenuntianda sunt, subiungat ebdomadarius stans versus ad chorum, *Ÿ. Pretiosa est*, et conventus surgens respondeat *Mors sanctorum*. Deinde ebdomadarius absque *Dominus vobiscum* et absque *Oremus* subiungat orationem, *Sancta Maria*. Qua finita et responso *Amen*, dicat *Ÿ, Deus in adiutorium*, responso, *Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum*, postea dicatur communiter *Gloria Patri, Sicut erat, Kyrie eleison*, et subiungatur secreto *Pater nos-*

ter. Deinde dicat ebdomadarius *Et ne nos, Ÿ. Respice domine in servos tuos*, postea sine *Dominus vobiscum*, et sine *Oremus* subiungat orationem *Dirigere et sanctificare*. Qua finita et dicto *Jube domne* ab illo qui legit Kalendas, si legendum fuerit de Evangelio, ebdomadarius det benedictionem, *Divinum auxilium*, si vero de constitutionibus: detur benedictio *Regularibus discipulis*, fratres qui extra conventum sut, si Evangelium proprium in promptu non habuerint, dicant, *Secundum Johannem, In principio erat verbum* et cetera, usque sine ipso *factum est nichil*. De constitutionibus vero dicatur lectio *Quoniam ex precepto regule etc.*, usque *uniformes in observantiis canonice religionis inveniamur*. Deinde dicto *Commemoratio fratrum etc.*, prelatus

vel si ipse defuerit ebdomadarius dicat *Requiescant in pace*, et responso a conventu *Amen*: cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit incipiat psalmo *Laudate dominum omnes gentes*. Quo dicto alternatim ab utroque choro cum *Gloria Patri* subiungat ebdomadarius, *Ÿ. Ostende nobis, Dominus vobiscum, Oremus, Actionas nostras*. Deinde prelatus, vel si ipse defuerit, ebdomadarius dicat *adiutorium*, postea *fidelium anime*. Quando autem in capitulo dicendum fuerit, si sermo fuerit faciendus, et extranei interesse debuerint, omnia fiant et terminentur antequam sermo fiat, sicut supra notatum est, excepto quod qui tenet capitulum, dicto *Requiescant in pace*, dicet *Benedicite*, et responso *Dominus*, incipiet psalmo *Laudate*, Si

autem extranei non debuerint interesse, dicto *Benedicite*, et propositis siqua voluerit proponere qui tenet capitulum dicat, *Surgat qui debet facere sermonem*, et ille surgens veniat ante eum, et flexis genibus et inclinato capite, petat benedictionem diendo *Jube domine*, et detur benedictio *Dominus sit in corde tuo etc.* Qua recepta, vadat ad locum ubi facientes sermonem esse consueverunt, finito sermone, qui tenet capitulum incipiat psalmo *Laudate* cetera que sequuntur fiant ut predictum est. Si vero culpe fuerint audiende fiat orationes pro benefactoribus hoc modo. Dicto *Benedicite* ut supra, si recitanda fuerint beneficia recitentur. Deinde recommendatis quos recommendare habuerit vel voluerit qui tenet capitulum, surgendo sine *Oremus* dicat orationem

Retribuere dignare, et tunc omnes surgant, responso post orationem Amen, cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit, incipiat psalmo Ad te levavi, et conventus ipsum prosequatur et sequentem dicendo versus alternatim, finito psalmo Ad te levavi cum Gloria patri et Sicut erat, subiungatur psalmo De profundis terminandus per Requiem eternam, Postea communiter dicatur Kyrie eleison, et Pater noster secreto. Quo finito, subiungat ebdomadarius, Et ne nos. V̇. Oremus pro domino papa, V̇. Salvos fac, Requiescant in pace, Dominus vobiscum, Oremus, Oratio Omnipotens sempiterne deus qui facis, Oratio, Pretende, Oratio, Fidelium, predice autem tres orationes dicantur eo modo quo dicuntur orationes ad horas, sub uno Oremus, et

terminentur sub uno Qui vivis et regnas per omnia, etc.

Januarius

habet dies. xxxi. luna. xxx.

Aureus numer.	Kal.			
iii	A		1	Circumcisio domini. duplex
	b	iiii	2	Oct. Sancti Stephani.
xj	c	iii	3	Oct. Sancti Johannis.
	d	ii	4	Oct. Sanctorum Innocentii
xix	e	Nonis	5	
viii	f	viii	6	Epiphania Domini. totum d
	g	vii	7	Claves. lxx.
xvi	A	vi	8	
v	b	v	9	
	c	iiii	10	Pauli Heremite. memoria.
xiii	d	iii	11	
ii	e	ii.	12	
	f	Idibus.	13	Oct. Epiphanie. simplex. H
x	g	xix	14	Felicis presbiteri et confesso
	A	xviii	15	Mauri abbatis. iii. lect.
xviii	b	xvii	16	Marcelli pape et martyris. i
vii	c	xvi	17	Anthonii abbatis. iii. lect.
	d	xv	18	Prisce virginis et martyris. i
xv	e	xiv	19	
iiii	f	xiii	20	Fabiani et Sebastiani marty
	g	xii	21	Agnetis virginis et martyris.
xii	A	xj	22	Vincentii martyris. semidup
j	b	x	23	Emerentiane virginis et mar
	c	ix	24	
ix	d	viii	25	Conversio sancti Pauli. sem
	e	vii	26	
xvii	f	vi	27	Juliani episcopi et confesso
vi	g	v	28	Agnetis secundo. iii. lect.
	A	iiii	29	
xiv	b	iii	30	
iii	c	ii	31	

Hore noctis. xvj. Diei. viii.

Februarius

habet dies. xxviii. luna. xxix.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et marty
xj	e	iiii	2	Purificatio sancte Marie
xix	f	iii	3	
viii	g	ii	4	
	A	Nonis	5	Agathæ virginis & marty
xvi	b	viii	6	
v	c	vii	7	Dorotheæ virginis & mar
	d	vi	8	
xiii	e	v	9	
ii	f	iiii	10	
	g	iii	11	
x	A	ii	12	Eulaliæ virginis Barchin
	b	Idibus.	13	
xviii	c	xvi	14	Kalendas Martii.
vii	d	xv	15	Sol in piscibus.
	e	xiv	16	
xv	f	xiii	17	
iiii	g	xii	18	
	A	xj	19	
xii	b	x	20	
j	c	ix	21	
	d	viii	22	Cathedra Sancti Petri. se
ix	e	vii	23	
	f	vi	24	MATHLÆ Apostoli. sex c
xvii	g	v	25	
vi	A	iiii	26	
	b	iii	27	
xvi	c	ii	28	

Locus bissexti in anno bissextili quacumque die evenerit Festum sancti Mathiæ in tali jejunetur Vigilia eius, & in sequenti die celebretur, & servetur Festum; et si Sabbato evenerit, ipso Sabbato celebretur et jejunetur Vigilia eius, et servetur in sequenti die Dominico.

M A R T I U S.

HABET DIES 31. **LUNA** 30. **NOX HABET HORAS** 12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
iii	d		1	Hemeterii & Celedonii m
	e	vi	2	
xj	f	v	3	
	g	iiii	4	
xix	A	iii	5	Kalendas Aprilis.
viii	b	ii	6	
	c	Nonis	7	
xvi	d	viii	8	
v	e	vii	9	
	f	vi	10	
xiii	g		11	
ii	A	iv.	12	
	b	iii	13	
x	c	ii	14	
	d	Idibus.	15	
xviii	e	xvii	16	
vii	f	xvi	17	
	g	xv	18	
xv	A	xiv	19	
iiii	b	xiii	20	
	c	xii	21	
xii	d	xj	22	
j	e	x	23	
	f	ix	24	
ix	g	viii	25	
	A	vii	26	
xvii	b	vi	27	
vi	c	v	28	
	d	iiii	29	
xiv	e	iii	30	
iii	f	ii	31	

APRILIS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus
numer.

	g	Kal.	1
xj	A	iiii	2
	b	iii	3
xix	c	ii	4
viii	d	Nonis	5
xvi	e	viii	6
v	f	vii	7
	g	vi	8
xiii	A	v	9
ii	b	iiii	10
	c	iii	11
x	d	ii	12
	e	Idibus.	13
xviii	f	xviii	14
vii	g	xvii	15
	A	xvi	16
xv	b	xv	17
iiii	c	xiv	18
	d	xiii	19
xii	e	xii	20
j	f	xj	21
	g	x	22
ix	A	ix	23
	b	viii	24
xvii	c	vii	25
vi	d	vi	26
	e	v	27
xiv	f	iiii	28
iii	g	iii	29
	A	ii	30

Kalendas Maii.

Sanctæ Engratiæ, vel deo

MAJUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xj	b	Kal.	1	Torquati & comitum eius
	c	vi	2	Felicis Diaconi Hispalensis
xix	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis. s. 1
viii	e	iiii	4	
	f	iii	5	
xvi	g	ii	6	
v	A	Nonis	7	
	b	viii	8	
xiii	c	vii	9	
ii	d	vi	10	
	e	v	11	
x	f	iiii	12	
	g	iii	13	
xviii	A	ii	14	
vii	b	Idibus.	15	
	c	xvii	16	Kalendas Junii.
xv	d	xvi	17	
iiii	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xii	g	xiii	20	Sanctorum Cyriaci & Pauli
j	A	xii	21	
	b	xj	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvii	e	viii	25	
vi	f	vii	26	
	g	vi	27	
xiv	A	v	28	
iii	b	iiii	29	
	c	iii	30	
xj	d	ii	31	

J U N I U S.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 6.
dies vero 18.

Aureus
numer.

	e	Kal.	1
xix	f	iiii	2
viii	g	iii	3
xvi	A	ii	4
v	b	Nonis	5
	c	viii	6
xiii	d	vii	7
ii	e	vi	8
	f	v	9
x	g	iiii	10
	A	iii	11
xviii	b	ii	12
vii	c	Idibus.	13
	d	xviii	14
xv	e	xvii	15
iiii	f	xvi	16
	g	xv	17
xii	A	xiv	18
j	b	xiii	19
	c	xii	20
ix	d	xj	21
	e	x	22
xvii	f	ix	23
vi	g	viii	24
	A	vii	25
xiv	b	vi	26
iii	c	v	27
	d	iiii	28
xj	e	iii	29
	f	ii	30

Kalendas Julii.

Adriani atque Nataliae. n

Gervasii & Protasii marty

Dominica pro adventu S.

Nativitas sancti Joannis

Sancti Zoïli martyr.

Apostolorum Petri & Pau

JULIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xix	g	Kal.	1	
viii	A	vi	2	
	b	v	3	
xvi	c	iiii	4	
v	d	iii	5	
	e	ii	6	
xiii	f	Nonis	7	
ii	g	viii	8	
	A	vii	9	
x	b	vi	10	
	c	v	11	
xviii	d	iiii	12	Sanctæ Martianæ Virginis
vii	e	iii	13	
	f	ii	14	
xv	g	Idibus.	15	
iiii	A	xvii	16	Kal. Augusti. Justæ & Rufinæ
	b	xvi	17	
xii	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiii	20	
ix	f	xii	21	Sperati vel comitum eius
	g	xj	22	
xvii	A	x	23	
vi	b	ix	24	Christinæ virginis & marci
	c	viii	25	Christophori & comitum
xiv	d	vii	26	
iii	e	vi	27	
	f	v	28	
xj	g	iiii	29	
xix	A	iii	30	Sancti Cucufati martyris
	b	ii	31	

AUGUSTUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.		Kal.		
viii	c		1	Felicis martyris. novem
xvi	d	iiii	2	
v	e	iii	3	
	f	ii	4	
xiii	g	Nonis	5	
ii	A	viii	6	Sanctorum Justi & Pasto
	b	vii	7	
x	c	vi	8	
	d	v	9	
xviii	e	iiii	10	Sancti Laurentii martyris
vii	f	iii	11	
	g	ii	12	
xv	A	Idibus.	13	Hyppolyti Martyris. qua
iiii	b	xix	14	Kalendas Septembri
	c	xviii	15	ASSUMPTIO SANCTÆ M
xii	d	xvii	16	
j	e	xvi	17	
	f	xv	18	
ix	g	xiv	19	
	A	xiii	20	
xvii	b	xii	21	
vi	c	xi	22	
	d	x	23	
xiv	e	ix	24	Bartholomæi Apostoli. s
iii	f	viii	25	Genesii martyris. novem
	g	vii	26	Gerontii Episcopi. nover
xj	A	vi	27	
xix	b	v	28	Augustini Episcopi & Do
	c	iiii	29	
viii	d	iii	30	
	e	ii	31	

SEPTEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
xvi	f		1	
v	g	iiii	2	
	A	iii	3	
xiii	b	ii	4	
ii	c	Nonis	5	
	d	viii	6	
x	e	vii	7	
	f	vi	8	
xviii	g	v	9	
vii	A	iiii	10	Officium jejuniorum Kal Cypriani observatur hi
	b	iii	11	
xv	c	ii	12	
iiii	d	Idibus.	13	Kalendas Octobris.
	e	xviii	14	
xii	f	xvii	15	Euphemiæ virginis & ma
j	g	xvi	16	
	A	xv	17	
ix	b	xiv	18	
	c	xiii	19	
xvii	d	xii	20	Matthæi Apostoli. sex ca
vi	e	xj	21	
	f	x	22	
xiv	g	ix	23	Decollatio Sancti Joanni
iii	A	viii	24	
	b	vii	25	
xj	c	vi	26	
xix	d	v	27	
	e	iiii	28	Michaelis Archangeli. se
viii	f	iii	29	Hieronimi Presbyteri &
	g	ii	30	

OCTOBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 14.
dies vero 10.

Aureus numer.				
xvi	A	Kal.	1	Sanctorum Verissimi, M
v	b	vi	2	
xiii	c	v	3	
ii	d	iiii	4	
	e	iii	5	
x	f	ii	6	
	g	Nonis	7	
xviii	A	viii	8	
vii	b	vii	9	
	c	vi	10	
xv	d	v	11	
iiii	e	iiii	12	
	f	iii	13	Sanctorum Fausti, Janua
xii	g	ii	14	
j	A	Idibus.	15	
	b	xvii	16	Kalendas Novembri
ix	c	xvi	17	Sanctorum Cosmæ & Da
	d	xv	18	Lucae Evangelistæ. sex c
xvii	e	xiv	19	
vi	f	xiii	20	
	g	xii	21	
xiv	A	xj	22	
iii	b	x	23	Servandi & Germani mar
	c	ix	24	
xj	d	viii	25	
xix	e	vii	26	
	f	vi	27	Vincentii & Sabinæ & Ch
viii	g	v	28	Apostolorum Simonis &
	A	iiii	29	
xii	b	iii	30	Sancti Marcelli martyr
v	c	ii	31	

NOVEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	
xiii	e	iiii	2	
ii	f	iii	3	
	g	ii	4	
x	A	Nonis	5	
	b	viii	6	
xviii	c	vii	7	Officium jejuniorum Kal Martini observatur his
vii	d	vi	8	
	e	v	9	
xv	f	iiii	10	
iiii	g	iii	11	Martini Episcopi & Conf
	A	ii	12	Æmiliani Abbatis. nover
xii	b	Idibus.	13	
j	c	xviii	14	Kalendar Decembris
	d	xvii	15	
ix	e	xvi	16	
	f	xv	17	Aciscli & Victoriæ marty
xvii	g	xiv	18	Sancti Romani martyris.
vi	A	xiii	19	Sancti Crispini Episcopi
	b	xii	20	
xiv	c	xj	21	
iii	d	x	22	Cæciliæ virginis & marty
	e	ix	23	Clementis Papæ & marty
xj	f	viii	24	
xix	g	vii	25	
	A	vi	26	
viii	b	v	27	
	c	iiii	28	
xvi	d	iii	29	Saturnini martyris. sex c
v	e	ii	30	Sancti Andreae Apostoli.

DECEMBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 16.
dies vero 8.

Aureus numer.				
xiii	f	Kal.	1	
ii	g	iiii	2	
	A	iii	3	
x	b	ii	4	Barbaræ virginis & mart.
	c	Nonis	5	
xviii	d	viii	6	Sancti Nicolai Episcopi &
vii	e	vii	7	
	f	vi	8	
xv	g	v	9	Leocadiæ virginis. sex ca
iiii	A	iiii	10	Eulaliæ virginis. sex cap
	b	iii	11	
xii	c	ii	12	Eugeniæ virginis & mart.
j	d	Idibus.	13	
	e	xix	14	Kalendas Januarii. .
ix	f	xviii	15	
	g	xvii	16	
xvii	A	xvi	17	
vi	b	xv	18	ANNUNTIATIO SANCTI
	c	xiv	19	
xiv	d	xiii	20	
iii	e	xii	21	Thomæ Apostoli. sex cap
	f	xj	22	
xj	g	x	23	
xix	A	ix	24	
	b	viii	25	Nativitas Domini nostri .
viii	c	vii	26	Stephani martyris. sex ca
	d	vi	27	Joannis Apostoli & Evan
xvi	e	v	28	Sanctorum Innocentum.
v	f	iiii	29	Jacobi Fratris Domini. s
	g	iii	30	Jacobi Fratris Apostoli &
xiii	A	ii	31	Columbæ virginis. noven

Dominica prima in Adventu et in sequentibus. In primo nocturno. Antiphona.

Ant. Scientes.

Dominica prima post Octavas Epiphanie et in sequentibus usque ad Dominicam in Passione. Ant.

Ant. Servite.

Dominica in Passione et sequenti. Antiphona.

Ant. Quid molesti.

Dominica prima post Trinitatem et in sequentibus usque ad Adventum. Antiphona.

Ant. Pro fidei.

BEÁTUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus

aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciét, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próiicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

QUARE fremuérunt Gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos

in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius: * beáti omnes qui confídunt in eo.

DÓMINE quid multiplicáti sunt qui

tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

CUM invocárem exaudívit me Deus

iustítiæ meæ: * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

VERBA mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci orationis meæ: * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad tem-

plum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitationíbus suis, † secúndum multitudínem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

DÓMINE, ne in furóre

tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem

fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam,
* Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur vehementer omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Ant. Servite domino in timore, et exultate ei cum tremore.

Ant. Domine.

Ant. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus legem qui domini meditatur nocte dieque.

Ant. Iuste deus.

DÓMINE, Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persecúntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud. * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuén-

tibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, † et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam, * et secúndum innocentiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges iustum, * scrutans corda et renes Deus.

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui

salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et efódit eum: * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius: * et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

DÓMINE, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est

magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es eius? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in

univérſa terra!

ONFITÉBOR tibi,
Dómine, in toto
corde meo: * narrábo
ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo
in te: * psallam nómini
tuo, Altíſſime.

In converténdo in-
imícum meum retrór-
sum: * infirmabúntur, et
períbunt a fácie tua.

Quóniam fecíſti iudí-
cium meum et causam
meam: * sedíſti super
thronum, qui iúdicas
iustítiam.

Increpáſti Gentes, et
périit ímpius: * nomen
eórum deléſti in ætér-
num, et in ſæculum ſæ-
culi.

Inimíci defecérunt
frámeæ in finem: * et civ-
itátes eórum destruxíſti.

Périit memória eórum
cum sónitu: * et Dómi-
nus in ætérnum pér-
manet.

Parávit in iudício
thronum suum: * et ipse
iudicábit orbem terræ in

æquitáte, iudicábit pópu-
los in iustítia.

Et factus est Dómi-
nus refúgium páuperi:
* adiútor in opportu-
nitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te
qui novérunt nomen
tuum: * quóniam non
dereliquíſti quæréntes
te, Dómine.

Psállite Dómino, qui
hábitat in Sion: * annun-
tiáte inter Gentes stúdia
eius:

Quóniam requírens
sánguinem eórum
recordátus est: * non est
oblítus clamórem páupe-
rum.

Miserére mei,
Dómine: * vide humil-
itátem meam de inimícis
meis.

Qui exáltas me de por-
tis mortis, * ut annún-
tiem omnes laudatiónes
tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári
tuo: * infíxæ sunt
Gentes in intéritu, quem
fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cuius maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis: * ut interfíciat innocéntem.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat

páuperem: * rápere páuperem, dum áttahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adiútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sáecu-

lum sáculi: * períbítis, Gentes, de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatióem cordis eórum audívit auris tua.

Iudicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

IN Dómino confído: † quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tráns-migra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * pálpebræ eius intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat

iustum et ímpium: *
qui autem díligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procelárum pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit: * æquitatem vidit vultus eius.

Ant. Domine deus meus in te speravi.

Ant. Tu Domine.

Ant. Iuste deus iudex fortis patiensque benignus in te sperantes muni miserando fideles.

Ant. Surge.

SALVUM me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa,

* et linguam magníloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ípii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

USQUEQUO, Dómine, obliviscéris me in finem? * úsquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: † cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altísimi.

DIXIT insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo

prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * veloces pedes eórum ad effundéndum ságuinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscunt omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non

erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne iusta est, † consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

DÓMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malignus: * timéntes autem Dóminum glórficat:

Qui iurat próximo

suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et mún-
era super innocentem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Ant. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim proprius est nostra salus quam cum credidimus nox precessit dies autem appropinquavit.

Ant. Hora est.

Ant. Quid molesti estis huic mulieri opus enim bonum operata est in me.

Ant. Mittens.

Ant. Tu Domine servabis nos et custodies nos.

Ant. Bonorum.

Ant. Surge et in eternum conserva munimine sacro custodique tuos astripotens famulos.

Ant. Nature.

CONSÉRVA me, Dómine, quóniam sperávi in te: † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: *

ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Bonorum meorum non indiges in te speravi conserva me Domine.

Ant. Inclina.

Ant. Nature genitor conserva a morte redemptor facque tuo dignos servitio famulos.

Ant. Pectora.

EXÁUDI, Dómine, iustítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Auribus pércipe oratióem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et

visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est in-
vén-ta in me iníquitas.

Ut non loquátur os
meum ópera hóminum:
* propter verba labiór-
tuórum ego custodívi
vias duras.

Pérfice gressus meos
in sémitis tuis: * ut non
moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam
exaudísti me, Deus: * in-
clína aurem tuam mihi,
et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias
tuas, * qui salvos facis
sperántes in te.

A resisténtibus d'ex-
teræ tuæ custódi me, * ut
pupíllam óculi.

Sub umbra alárum
tuárum prótege me: * a
fácie impiórum qui me
afflixérunt.

Inimíci mei ánimam
meam circumdedérunt,
† ádipem suum con-
clusérunt: * os eórum
locútum est supérbiam.

Proiciéntes me nunc
circumdedérunt me: *

óculos suos statuérunt
declináre in terram.

Suscepérunt me sicut
leo parátus ad prædam:
* et sicut cátulus leónis
hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine,
præveni eum, et sup-
plánta eum: * éripe án-
imam meam ab ímpio,
frámeam tuam ab inimí-
cis manus tuæ.

Dómine, a paucis de
terra dívide eos in vita
eórum: * de absconditis
tuis adimplétus est ven-
ter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et
dimisérunt relíquias suas
párvulis suis.

Ego autem in iustí-
tia apparébo conspéctui
tuo: * satiábor cum ap-
parúerit glória tua.

Ant. Inclina Domine au-
rem tuam michi et ex-
audi verba mea.

Ant. Dominus.

Ant. Pectora nostra tibi
tu conditor orbis adure
igne piopurgans atque
cremando probans.

Ant. Tu populum.

DÍLIGAM te, Dómine,
fortitúdo mea: *
Dóminus firmamén-
tum meum, et refúgium
meum, et liberátor meus.

Deus meus adiutor
meus, * et sperábo in
eum.

Protéctor meus, et
cornu salútis meæ, * et
suscéptor meus.

Laudans invocábo
Dóminum: * et ab inimí-
cis meis salvus ero.

Circumdedérunt me
dolóres mortis: * et tor-
réntes iniquitátis contur-
bavérunt me.

Dolóres inférni cir-
cumdedérunt me: *
præoccupavérunt me
láquei mortis.

In tribulatióne mea in-
vocávi Dóminum, * et ad
Deum meum clamávi.

Et exaudivit de templo
sancto suo vocem meam:
* et clamor meus in con-
spéctu eius, introívit in
aures eius.

Commóta est, et con-

trémuit terra: * fun-
daménta móntium con-
turbáta sunt, et commóta
sunt, quóniam irátus est
eis.

Ascéndit fumus in ira
eius: † et ignis a fácie eius
exársit: * carbónes suc-
cénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et de-
scéndit: * et calígo sub
pédibus eius.

Et ascéndit super
Chérubim, et volávit:
* volávit super pennas
ventórum.

Et pósuit ténebras
latíbulum suum, † in cir-
cúitu eius tabernáculum
eius: * tenebrósa aqua in
núbibus áëris.

Præ fulgóre in con-
spéctu eius nubes tran-
siérunt, * grando et car-
bónes ignis.

Et intónuit de cælo
Dóminus, † et Altíssimus
dedit vocem suam: *
grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas,
et dissipávit eos: * fúl-
gura multiplicávit, et

conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes
aquárum, * et reveláta
sunt fundaménta orbis
terrárum:

Ab increpatióne tua,
Dómine, * ab inspi-
ratioe spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et ac-
cépit me: * et assúmpsit
me de aquis multis.

Eríruit me de inimí-
cis meis fortíssimis, † et
ab his qui odérunt me: *
quóniam confortáti sunt
super me.

Prævenérunt me in die
afflicciónis meæ: * et fac-
tus est Dóminus protéc-
tor meus.

Et edúxit me in
latitúdinem: * salvum
me fecit, quóniam vóluit
me.

Et retríbuet mihi
Dóminus secúndum
iustítiam meam: * et
secúndum puritátem
mánuum meárum
retríbuet mihi:

Quia custodívi vias
Dómini, * nec ímpie gessi

a Deo meo.

Quóniam ómnia iudí-
cia eius in conspéctu
meo: * et iustítias eius
non répuli a me.

Et ero immaculátus
cum eo: * et observábo
me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi
Dóminus secúndum
iustítiam meam: * et
secúndum puritátem
mánuum meárum in
conspéctu oculórum
eius.

Cum sancto sanctus
eris, * et cum viro in-
nocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus
eris: * et cum perverso
pervertéris.

Quóniam tu pópulum
húmilem salvum fácies:
* et óculos superbórum
humiliábis.

Quóniam tu illúmi-
nas lucérnam meam,
Dómine: * Deus meus,
illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar
a tentatióne, * et in Deo
meo transgrédiam mu-

rum.

Deus meus, impol-
lúta via eius: † elóquia
Dómini igne examináta:
* protéctor est ómnium
sperántium in se.

Quóniam quis Deus
præter Dóminum? * aut
quis Deus præter Deum
nostrum?

Deus, qui præcínxit
me virtúte: * et pó-
suit immaculátam viam
meam.

Qui perfécit pedes
meos tamquam cervórum,
* et super excélsa
státuens me.

Qui docet manus meas
ad prælium: * et posuísti,
ut arcum æreum, bráchia
mea.

Et dedísti mihi protec-
tiónem salútis tuæ: * et
délixtera tua suscepit me:

Et disciplína tua cor-
réxit me in finem: *
et disciplína tua ipsa me
docébit.

Dilatásti gressus meos
subtus me: * et non sunt
infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos
meos et comprehéndam
illos: * et non convértar,
donec defícient.

Confríngam illos, nec
póterunt stare: * cadent
subtus pedes meos.

Et præcínxísti me
virtúte ad bellum: * et
supplantásti insurgéntes
in me subtus me.

Et inimícos meos
dedísti mihi dorsum, *
et odiéntes me disper-
didísti.

Clamavérunt, nec erat
qui salvos fáceret ad
Dóminum: * nec ex-
audívit eos.

Et commínuam il-
los, ut púlverem ante fá-
ciem venti: * ut lutum
plateárum delébo eos.

Erípies me de con-
tradictiónibus pópuli: *
constítues me in caput
géntium.

Pópulus quem non
cognóvi servívit mihi: *
in audítu auris obedívit
mihi.

Fílii aliéni mentíti

sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus: * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me: * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natióibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis eius, † et fáciens misericórdiam Christo suo David: * et sémini eius usque in sáeculum.

Ant. Hora est iam nos de somno surgere et aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum quia lux vera est fulgens in mundo.

Ant. Nox precessit.

Ant. Mittens hec mulier

in corpus meum hoc unguentum ad sepeliendum me fecit.

Ant. Magister dicit.

Ant. Dominus firmamentum meum et refugium meum.

Ant. Non sunt loquele.

Ant. Tu populum humilem salvasti a morte redemptor atque superba tuo colla premis iaculo.

Ant. Sponsus.

CÆLI enarrant glóriam Dei: * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus

procédens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius.

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáeculum sáeculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Non sunt loquele neque sermones quorum non audiantur voces eorum.

Ant. Exaudiat.

Ant. Sponsus ut e thalamo processit Christus in orbem descendens celo iure salutifero.

Ant. Auxilium.

EXÁUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueá-

tur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ eius.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Exaudiat te Domi-

nus in die tribulationis.

Ant. Domine.

Ant. Auxilium nobis salvator mitte salutis et tribuas vitam tempore perpetuo.

Ant. Rex sine fine.

DÓMINE, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáeculum sáeculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu

tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Nox precessit dies autem appropinquavit

abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis sicut in die honeste ambulemus.

Ant. Domine in virtute tua letabitur rex.

Ant. Magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis.

Ant. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis premia concedens et tua cuncta regens.

In Laudes Ant. Regnavit Dominus precinctus fortitudine cum decore virtutum cuius sedes parata est in eternum. *Dominus regnavit.*

DEUS, Deus meus, réspice in me: † quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas: * laus Israël.

In te speravérunt

patres nostri: * sper-
avérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et
salvi facti sunt: * in te
speravérunt, et non sunt
confúsi.

Ego autem sum ver-
mis, et non homo: * op-
próbrum hóminum, et
abiéctio plebis.

Omnes vidéntes me
derisérunt me: * locúti
sunt lábiis, et movérunt
caput.

Sperávit in Dómino,
erípiat eum: * salvum fá-
ciat eum, quóniam vult
eum.

Quóniam tu es, qui
extraxísti me de ventre:
* spes mea ab ubéribus
matris meæ. In te proiec-
tus sum ex útero.

De ventre matris meæ
Deus meus es tu, * ne dis-
césσης a me:

Quóniam tribulatio
próxima est: * quóniam
non est qui ádiuvet.

Circumdedérunt me
vítuli multi: * tauri
pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me
os suum: * sicut leo rápi-
ens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus
sum: * et dispérsa sunt
ómnia ossa mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liqués-
cens: * in médio ventris
mei.

Aruit tamquam testa
virtus mea, † et lingua
mea adhæsit fáucibus
meis: * et in púlverem
mortis deduxísti me.

Quóniam circumd-
edérunt me canes multi:
* concílium malignán-
tium obsédit me.

Fodérunt manus meas
et pedes meos: * dinu-
meravérunt ómnia ossa
mea.

Ipsi vero consider-
avérunt et inspexérunt
me: * divisérunt sibi ves-
timénta mea, et super
vestem meam misérunt
sortem.

Tu autem, Dómine,
ne elongáveris auxílium
tuum a me: * ad defen-

sióne meam cónspice.

Erue a frámea, Deus, ánimam meam: * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis: * et a córnis unicórniū humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Iacob, glori ficáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non spreuit, neque despéxit deprecationem páuperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui

requírunť eum: * vivent corda eórum in sáeculum sáeculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu eius * univérsæ famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

DÓMINUS regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectió-

nis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ: * propter nomen suum.

Nam, etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

DÓMINI est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et universi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus

virtutum ipse est Rex glóriæ.

AD te, Dómine, levávi
ánimam meam: *
Deus meus, in te confido,
non erubescam.

Neque irrideant me
inimíci mei: * etenim
univérsi, qui sústinent te,
non confundéntur.

Confundántur omnes
iníqua agéntes * super-
vácue.

Vias tuas, Dómine,
demónstra mihi * et
sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritatē
tua, et doce me: * quia tu
es, Deus, Salvátor meus,
et te sustínui tota die.

Reminíscere mis-
eratiónum tuárum,
Dómine, * et miseri-
cordiárum tuárum, quæ
a sæculo sunt.

Delícta iuventútis
meæ, * et ignorántias
meas ne memíneris.

Secúndum misericór-
diam tuam meménto mei
tu, * propter bonitatem
tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dómi-
nus: * propter hoc legem
dabit delinquéntibus in
via.

Díriget mansuétos in
iudício: * docébit mites
vias suas.

Univérsæ viæ Dómini,
misericórdia et véritas, *
requiréntibus testamén-
tum eius et testimónia
eius.

Propter nomen tuum,
Dómine, propitiáberis
peccáto meo: * multum
est enim.

Quis est homo qui
timet Dóminum? *
legem státuit ei in via,
quam elégit.

Anima eius in bonis
demorábitur: * et semen
eius hereditábit terram.

Firmaméntum est
Dóminus timéntibus
eum: * et testaméntum
ipsíus ut manifestétur il-
lis.

Oculi mei semper ad
Dóminum: * quóniam
ipse evéllit de láqueo
pedes meos.

Réspice in me, et miserere mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

Réspice inimicos meos quóniam multiplicati sunt: * et odio iníquo odérunt me.

Custodi ánimam meam, et érue me: * non erubescam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera, Deus, Israël: * ex ómnibus tribulationibus suis.

IÚDICA me, Dómine, quóniam ego in innocentia mea ingressus sum: * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et tenta me: * ure renes

meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et compláculi in veritate tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiám malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: * et enárrem universa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinem vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocentia mea ingressus sum: *

rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in directo: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Ant. Dominus.

DÓMINUS illuminatio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem tem-

plum eius.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculo sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi et immolávi in tabernáculo eius hostiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me, * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiutor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea

dereliquerunt me: *
Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi,
Dómine, in via tua: *
et dirige me in sémitam
rectam propter inimicos
meos.

Ne tradideris me in
ánimas tribulántium me:
* quóniam insurrexérunt
in me testes iníqui, et
mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona
Dómini * in terra vivén-
tium.

Exspécta Dóminum,
viríliter age: * et con-
fortétur cor tuum, et sús-
tine Dóminum.

AD te, Dómine,
clamábo, Deus
meus, ne síleas a me: *
nequándo táceas a me, et
assimilábor descendén-
tibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vo-
cem deprecationis meæ
dum oro ad te: * dum
extóllō manus meas ad
templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me

cum peccatóribus: * et
cum operántibus iniqui-
tátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem
cum próximo suo, *
mala autem in córdibus
eórum.

Da illis secúndum
ópera eórum, * et secún-
dum nequítiam adinven-
tiónum ipsórum.

Secúndum ópera
mánuum eórum tríbue
illis, * redde retribu-
tiónem eórum ipsis.

Quóniam non
intellexérunt ópera
Dómini, et in ópera
mánuum eius * déstrues
illos, et non ædificábis
eos.

Benedíctus Dóminus,
* quóniam exaudívit vo-
cem deprecationis meæ.

Dóminus adiutor
meus, et protector meus:
* in ipso sperávit cor
meum et adiútus sum.

Et reflóruit caro mea:
* et ex voluntáte mea
confitébor ei.

Dóminus fortitúdo

plebis suæ: * et protector salvariõnum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ, * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dominus defensor vite mee.

Ant. Adorate.

AFFÉRTE Dómino, filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Vox Dómini super aquas, Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet

eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmódum filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

EXALTÁBO te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam:

* salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: *

Dóminus factus est adiutor meus.

Convertísti planc-tum meum in gáudium mihi: * conscidísti sac-cum meum, et circumd-edísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adorate Dominum in aula sancta eius.

Ant. In tua.

IN te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt

mihi: * quóniam tu es
protéctor meus.

In manus tuas com-
méndo spíritum meum:
* redemísti me, Dómine,
Deus veritátis.

Odísti observátes
vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino
sperávi: * exsultábo, et
lætabor in misericórdia
tua.

Quóniam respexisti
humilitátem meam, *
salvásti de necessitátibus
ánimam meam.

Nec conclusísti me
in mánibus inimíci: *
statuísti in loco spatióso
pedes meos.

Miserére mei,
Dómine, quóniam tríbu-
lor: † conturbátus est in
ira óculus meus, * ánima
mea, et venter meus:

Quóniam defécit in
dolóre vita mea: * et anni
mei in gemítibus.

Infirmáta est in pau-
pertáte virtus mea: *
et ossa mea conturbáta
sunt.

Super omnes inimí-
cos meos factus sum op-
próbrum et vicínis meis
valde: * et timor notis
meis.

Qui vidébant me,
foras fugérunt a me:
* obliuióni datus sum,
tamquam mórtuus a
corde.

Factus sum tamquam
vas pérditum: * quóniam
audívi vituperatiómem
multórum commorán-
tium in circúitu.

In eo dum convenírent
simul advérsus me, *
accípere ánimam meam
consiliáti sunt.

Ego autem in te
sperávi, Dómine: † dixi:
Deus meus es tu: * in
mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu in-
imicórum meórum, * et a
persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam
super servum tuum, †
salvum me fac in miser-
icórdia tua: * Dómine,
non confúndar, quóniam
invocávi te.

Erubéscant ímpii, et
deducántur in inférnum:
* muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur ad-
vérsus iustum iniqui-
tátem: * in supérbia, et
in abusióne.

Quam magna mul-
titúdo dulcédinis tuæ,
Dómine, * quam ab-
scondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sper-
ant in te, * in conspéctu
filiórum hóminum.

Abscóndes eos in
abscóndito faciéi tuæ
* a conturbatióne
hóminum.

Próteges eos in
tabernáculo tuo * a con-
tradictiόne linguárum.

Benedíctus Dómi-
nus: * quóniam mir-
ificávit misericórdiam
suam mihi in civitáte
muníta.

Ego autem dixi in ex-
césu mentis meæ: *
Proiéctus sum a fácie
oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem
oratiónis meæ, * dum

clamárem ad te.

Dilígite Dóminum
omnes sancti eius: † quón-
iam veritátem requíret
Dóminus, * et retríbuet
abundánter faciéntibus
supérbiam.

Viríliter ágite, et con-
fortétur cor vestrum, *
omnes, qui sperátis in
Dómino.

BEÁTI quorum remíssæ
sunt iniquitátes: *
et quorum tecta sunt pec-
cáta.

Beátus vir, cui non im-
putávit Dóminus peccá-
tum, * nec est in spíritu
eius dolus.

Quóniam tácuí, in-
veteravérunt ossa mea, *
dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte
graváta est super me
manus tua: * convér-
sus sum in ærúmna mea,
dum confígitur spina.

Delíctum meum cóg-
nitum tibi feci: * et in-
iustítiam meam non ab-
scóndi.

Dixi: Confitébor ad-

vérsum me iniustítiam
meam Dómino: * et
tu remisísti impietátem
peccáti mei.

Pro hac orábit ad te
omnis sanctus, * in tém-
pore opportúno.

Verúmtamen in
dilúvio aquárum multárum,
* ad eum non approx-
imábunt.

Tu es refúgium meum
a tribulatióne, quæ cir-
cúmdedit me: * exsultá-
tio mea, érue me a cir-
cúmdántibus me.

Intelléctum tibi dabo,
et ínstruam te in via hac,
qua gradiéris: * firmábo
super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus
et mulus, * quibus non
est intelléctus.

In camo et freno
maxíllas eórum con-
strínge: * qui non ap-
próximant ad te.

Multa flagélla pecca-
tóris, * sperántem autem
in Dómino misericórdia
circúmdabit.

Lætámini in Dómino
et exsultáte, iusti, * et
gloriámini, omnes recti
corde.

Ant. In tua iusticia libera
me domine

Ant. Rectos.

EXSULTÁTE, iusti in
Dómino: * rectos
debet collaudátio.

Confitémini Dómino
in cíthara: * in psalterio
decem chordárum psál-
lite illi.

Cantáte ei cánticum
novum: * bene psállite ei
in vociferatióne.

Quia rectum est ver-
bum Dómini, * et ómnia
ópera eius in fide.

Díligit misericórdiam
et iudícium: * miser-
icórdia Dómini plena est
terra.

Verbo Dómini cæli fir-
máti sunt: * et spíritu
oris eius omnis virtus
eórum.

Cóngregans sicut in
utre aquas maris: * po-
nens in thesáuris abýs-
sos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: † réprobat autem cogitatiónes populórum, * et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius: * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intél-
ligit ómnia ópera eórum.

Non salváturex per

multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

BENEDÍCAM Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant

mansuétī, et læténtur.

Magnificáte Dóminum
mecum: * et exaltémus
nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum,
et exaudívit me: * et ex
ómnibus tribulatió nibus
meis erípuit me.

Accédite ad eum, et il-
luminámini: * et fácies
vestræ non confundén-
tur.

Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit
eum: * et de óm-
nibus tribulatió nibus
eius salvávit eum.

Immíttet Angelus
Dómini in circúitu
timéntium eum: * et
erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dómi-
nus: * beátus vir, qui
sperat in eo.

Timéte Dóminum,
omnes sancti eius: *
quóniam non est inópia
timéntibus eum.

Dívites eguérunt et es-
uriérunt: * inquirentes
autem Dóminum non

minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte
me: * timórem Dómini
docébo vos.

Quis est homo qui
vult vitam: * díligit dies
vidére bonos?

Próhibe linguam tuam
a malo: * et lábia tua ne
loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac
bonum: * inquíre pacem,
et perséquere eam.

Oculi Dómini super
iustos: * et aures eius in
preces eórum.

Vultus autem Dómini
super faciéntes mala:
* ut perdat de terra
memóriam eórum.

Clamavérunt iusti,
et Dóminus exaudívit
eos: * et ex ómnibus
tribulatió nibus eórum
liberávit eos.

Iuxta est Dóminus
iis, qui tribuláto sunt
corde: * et húmiles
spíritu salvábit.

Multæ tribulatió nes
iustórum: * et de óm-
nibus his liberábit eos

Dóminus.

Custódit Dóminus
ómnia ossa eórum: *
unum ex his non conteré-
tur.

Mors peccatórum pés-
sima: * et qui odérunt
iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus án-
imas servórum suórum:
* et non delínquent
omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collau-
datio.

Ant. Expugna.

IÚDICA, Dómine,
nocéntes me, * ex-
púgna impugnántes me.

Apprehénde arma et
scutum: * et exsúrge in
adiutórium mihi.

Effúnde frámeam, et
conclúde advérsus eos,
qui persecuúntur me: *
dic ánimæ meæ: Salus
tua ego sum.

Confundántur et
revereántur, * quæréntes
ánimam meam.

Avertántur retrórsum,
et confundántur * cog-
itántes mihi mala.

Fiant tamquam pul-
vis ante fáciem venti: *
et Angelus Dómini coárc-
tans eos.

Fiat via illórum téne-
bræ et lúbricum: * et An-
gelus Dómini pérsequens
eos.

Quóniam gratis ab-
scondérunt mihi intéri-
tum láquei sui: * super-
vácue exprobravérunt
ánimam meam.

Véniat illi láqueus,
quem ignórat: † et cáp-
tio, quam abscondit, ap-
prehéndat eum: * et in
láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea
exsultábit in Dómino:
* et delectábitur super
salutári suo.

Omnia ossa mea di-
cent: * Dómine, quis
símilis tibi?

Erípiens ínopem de
manu fortiórum eius: *
egénium et páuperem a
diripiéntibus eum.

Surgéntes testes in-
íqui, * quæ ignorábam
interrogábant me.

Retribuébant mihi
mala pro bonis: * steril-
itatem animæ meæ.

Ego autem cum mihi
molésti essent, * in-
duébar cilício.

Humiliábam in
ieiúnio animam meam: *
et oratio mea in sinu meo
convertétur.

Quasi próximum, et
quasi fratrem nostrum,
sic complacébam: *
quasi lugens et contristá-
tus, sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti
sunt, et convenérunt: *
congregáta sunt super
me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec
compúncti, † tentavérunt
me, subsannavérunt me
subsannatióne: * fren-
duérunt super me dén-
tibus suis.

Dómine, quando re-
spícies? * restítue án-
imam meam a malig-
nitate eórum, a leónibus
únicam meam.

Confitébor tibi in ec-
clésia magna, * in pópulo

gravi laudábo te.

Non supergáudeant
mihi qui adversántur
mihi iníque: * qui
odérunt me gratis et án-
nuunt óculis.

Quóniam mihi qui-
dem pacífice loquebán-
tur: * et in iracúndia
terræ loquéntes, dolos
cogitábant.

Et dilatavérunt super
me os suum: * dixerunt:
Euge, euge, vidérunt
óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne
síleas: * Dómine, ne dis-
cédas a me.

Exsúrge et inténde
iudício meo: * Deus
meus, et Dóminus meus
in causam meam.

Iúdica me secúndum
iustítiam tuam, Dómine,
Deus meus, * et non su-
pergáudeant mihi.

Non dicant in
córdibus suis: † Euge,
euge, animæ nostræ: *
nec dicant: Devorávimus
eum.

Erubéscant et

revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et lætén-tur qui volunt iustítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, * tota die laudem tuam.

DIXIT iniústus ut delínquat in semetípso. * non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo mis-

ericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes Dei: * iudícia tua abyssus multa.

Hómines, et iuménta salvábis, Dómine: * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus,

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes superbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlси sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expugna impugnantes me.

Ant. Revela.

NOLI æmulári in malignántibus: *
neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmódum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem: *
et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: *
et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam: † et iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte iniustítias.

Désine ab ira, et

derelínque furórem: *
noli æmulári ut malignérís.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: *
et delectabúntur in multítudine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam prósperit quod véniet dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut deíiciant páuperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum: * et ar-

cus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmatur autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficientes, quemádmódum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * iustus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: *

et viam eius volet.

Cum cecíderit non collidétur: * quia Dóminus supponit manum suam.

Iúnior fui, étenim sénui: * et non vidi iustum derelíctum, nec semen eius quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illius in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sáeculum sáeculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sáeculum sáeculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam, * et lingua eius loquétur iudícium.

Lex Dei eius in corde ipsíus, * et non supplantabúntur gressus

eius.

Consíderat peccátor iustum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te ut hereditáte cápias terram: * cum perierint peccátóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Iniústi autem disperíbunt simul: * reliquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem iustórum a Dómino: * et protéctor

eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos: * et éruet eos a peccátóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax ósibus meis a fácie peccátórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in

finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusióibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala

pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus, salútis meæ.

Ant. Revela Domino viam tuam.

In Laudes Ant. Misere mei deus. *Miserere.*

Ant. Intellige clamorem meum domine. *Verba mea.*

Ant. Deus deus meus ad te de luce vigilo. *Deus deus meus.*

Ant. Conversus est furor tuus domine et consolatus es me. *Confitebor tibi.*

Ant. Laudate domine de celis. *Laudate dominum.*

Ant. Benedictus deus Israel. *Benedictus dominus.*

Ant. Ut non delinquam.

DIXI: Custódiam vias

meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatione mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substantia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imáagine pertránsit homo: * sed et frustra conturbáitur.

Thesaurízat: * et

ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectatio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuísti hóminem.

Et tabescere fecísti sicut aráneam ánimam eius: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi orationem meam, Dómine, et deprecationem meam: * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut

omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsqvam ábeam, * et ámplius non ero.

EXSPÉCTANS exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius * et non respéxit in vanitates et insánias falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua: * et cogitationibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt

super númerum.

Sacrificium et oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulasti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdederunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adiuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus et revereántur: * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: * Dómi-

nus sollicitus est mei.

Adiutor meus et protector meus tu es: * Deus meus, ne tardaveris.

Ant. Ut non delinquam in lingua mea.

Ant. Sana domine.

BEATUS qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum eius.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius: * universum stratum eius versasti in infirmitate eius.

Ego dixi: Domine, miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando morietur, et peribit nomen eius?

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur:

* cor eius congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit non adiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuas eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gaudabit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus, Deus Israel, a saeculo et usque in saeculum: * fiat,

fiat.

QUEMÁDMODUM
desíderat cervus ad
fontes aquárum: * ita
desíderat ánima mea ad
te, Deus.

Sitívit ánima mea ad
Deum fortem vivum: *
quando véniam, et ap-
parébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ
meæ panes die ac nocte:
* dum dícitur mihi
quotídie: Ubi est Deus
tuus?

Hæc recordátus sum,
et effúdi in me ánimam
meam: * quóniam tran-
síbo in locum taberná-
culi admirábilis, usque
ad domum Dei.

In voce exsultatiónis,
et confessiόnis: * sonus
epulántis.

Quare tristis es, ánima
mea? * et quare contúr-
bas me?

Spera in Deo, quó-
niam adhuc confitébor
illi: * salutáre vultus mei,
et Deus meus.

Ad méipsum ánima

mea conturbáta est: *
proptérea memor ero tui
de terra Iordánis, et Her-
móniim a monte módico.

Abýssus abýssum ín-
vocat, * in voce catarac-
tárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et
fluctus tui * super me
transiérunt.

In die mandávit
Dóminus misericórdiam
suam: * et nocte cán-
ticum eius.

Apud me orátio Deo
vitæ meæ, * dicam Deo:
Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei?
* et quare contristátus
incédo, dum afflígit me
inimícus?

Dum confringún-
tur ossa mea, * expro-
bravérunt mihi qui trību-
lant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per
sínculos dies: Ubi est
Deus tuus? * quare tristis
es, ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quó-
niam adhuc confitébor

illi: * salutáre vultus mei,
et Deus meus.

IÚDICA me, Deus, et
discérne causam
meam de gente non
sancta, * ab hómine in-
íquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, for-
titúdo mea: † quare me
repulísti? * et quare tris-
tis incédo, dum affligit
me inimícus?

Emítte lucem tuam
et veritátem tuam: †
ipsa me deduxérunt, et
adduxérunt in montem
sanctum tuum, * et in
tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre
Dei: * ad Deum, qui lætí-
ficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in
cíthara, Deus, Deus
meus: * quare tristis es,
ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quó-
niam adhuc confitébor
illi: * salutáre vultus mei,
et Deus meus.

Ant. Sana domine ani-
mam meam quia peccavi

tibi.

Ant. Eructavit.

DEUS, áuribus nostris
audívimus: * patres
nostri annuntiavérunt
nobis.

Opus, quod operátus
es in diébus eórum, * et
in diébus antíquis.

Manus tua gentes dis-
pérdidit, et plantásti eos:
* afflíxisti pópulos, et ex-
pulísti eos.

Nec enim in gládio
suo possederunt terram,
* et bráchium eórum non
salvávit eos:

Sed dextera tua, et
bráchium tuum, et illu-
minátio vultus tui, * quó-
niam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et
Deus meus: * qui man-
das salútes Iacob.

In te inimícos nostros
ventilábimus cornu: * et
in nómine tuo sperné-
mus insurgéntes in no-
bis.

Non enim in arcu meo
sperábo: * et gládus
meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de
affligéntibus nos: * et
odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur
tota die: * et in nómine
tuo confitébimur in
sæculum.

Nunc autem repulísti
et confudísti nos: * et
non egrediéris, Deus, in
virtútibus nostris.

Avertísti nos retrór-
sum post inimícos nos-
tros: * et qui odérunt
nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam
oves escárum: * et in
Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum
tuum sine prétio: *
et non fuit multitúdo
in commutatióibus
eórum.

Posuísti nos op-
próbrum vicínis nos-
tris, * subsannatióem et
derísus his, qui sunt in
circúitu nostro.

Posuísti nos in simil-
itúdinem Géntibus: *
commotióem cápitis in
pópulis.

Tota die verecúndia
mea contra me est, *
et confúsio faciéi meæ
coopérui me.

A voce exprobrántis,
et obloquéntis: * a fácie
inimíci, et persecuéntis.

Hæc ómnia venérunt
super nos, nec oblíti
sumus te: * et iníque non
égimus in testaménto
tuo.

Et non recéssit retro
cor nostrum: * et de-
clinásti sémitas nostras a
via tua:

Quóniam humiliásti
nos in loco afflictiónis, *
et coopérui nos umbra
mortis.

Si oblíti sumus nomen
Dei nostri, * et si ex-
pándimus manus nostras
ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret
ista? * ipse enim novit
abscóndita cordis.

Quóniam propter te
mortificámur tota die:
* æstimáti sumus sicut
oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdór-

mis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris in-ópiae nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádiuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

FRUCTÁVIT cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ: * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua: * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et

mansuetúdinem, et iustítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiόνis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiae regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus

Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiae Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória eius filiae Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sáeculum sáeculi.

Ant. Eructavit cor meum verbum bonum.

Ant. Adiutor.

DEUS noster re-

fúgium, et virtus: * adiutor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad

finem terræ.

Arcum cónteret, et
confrínget arma: * et
scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: *
exaltábor in Géntibus, et
exaltábor in terra.

Dóminus virtútum
nobíscum: * suscep̃tor
noster Deus Iacob.

OMNES Gentes, pláuide mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus
excélsus, terríbilis: * Rex
magnus super omnem
terram.

Subiécit pópulos nobis: * et Gentes sub
pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem
Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in
voce tubæ.

Psállite Deo nostro,
psállite: * psállite Regi
nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis

terræ Deus: * psállite
sapiénter.

Regnábít Deus super
Gentes: * Deus sedet
super sedem sanctam
suam.

Príncipes populórum
congregáti sunt cum Deo
Abraham: * quóniam dii
fortes terræ veheménter
eleváti sunt.

Ant. Adiutor in tribulationibus.

Ant. Auribus.

MAGNUS Dóminus, et
laudábilis nimis *
in civitáte Dei nostri, in
monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne
univérsæ terræ mons
Sion, * látera Aquilónis,
cívitas Regis magni.

Deus in dómibus
eius cognoscétur: * cum
suscípiet eam.

Quóniam ecce reges
terræ congregáti sunt: *
convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti
sunt, commóti sunt: *
tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustitia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiaé Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum et in sáeculum sáe-

culi: * ipse reget nos in sáecula.

AUDÍTE hæc, omnes Gentes: * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcáneí mei circúmdabit me:

Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimít, rédimet homo: * non dabit Deo placatióem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et

vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum,
cum viderit sapiéntes
moriéntes: * simul
insípiens, et stultus
peribunt.

Et relínquent alié-
nis divítias suas: * et
sepúlcrá eórum domus
illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in
progénie et progénie: *
vocavérunt nómina sua
in terris suis.

Et homo, cum in
honóre esset, non intel-
léxit: * comparátus est
iuméntis insipiéntibus,
et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scán-
dalum ipsis: * et póstea
in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno
pósti sunt: * mors de-
páscet eos.

Et dominabúntur
eórum iusti in matutíno:
* et auxílium eórum vet-
eráscet in inférno a glória
eórum.

Verúmtamen Deus
rédi-met ánimam meam

de manu ínferi: * cum
accéperit me.

Ne timúeris, cum
dives factus fúerit homo:
* et cum multiplicáta
fúerit glória domus eius.

Quóniam cum in-
teríerit, non sumet óm-
nia: * neque descéndet
cum eo glória eius.

Quia ánima eius in
vita ipsíus benedicétur:
* confitébitur tibi cum
beneféceris ei.

Introíbit usque
in progénies patrum
suórum: * et usque in
ætérnum non vidébit lu-
men.

Homo, cum in honóre
esset, non intelléxit: *
comparátus est iuméntis
insipiéntibus, et símilis
factus est illis.

Ant. Auribus percipite
qui habitatis orbem.

Ant. Deus.

DEUS deórum, Dómi-
nus locútus est: * et
vocávit terram,

A solis ortu usque ad
occásum: * ex Sion spé-

cies decóris eius.

Deus manifeste
veniet: * Deus noster et
non silébit.

Ignis in conspéctu eius
exardéscet: * et in cir-
cúitu eius tempésta vál-
ida.

Advocábit cælum
desúrsum: * et ter-
ram discérnere pópulum
suum.

Congregáte illi sanc-
tos eius: * qui órduant
testaméntum eius super
sacrificia.

Et annuntiábunt cæli
iustítiam eius: * quó-
niam Deus iudex est.

Audi, pópulus meus,
et loquar: † Israë!, et
testificábor tibi: * Deus,
Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis
árguam te: * holocáusta
autem tua in conspéctu
meo sunt semper.

Non accípiam de
domo tua vítulos: *
neque de grégibus tuis
hircos.

Quóniam meæ sunt

omnes feræ silvárum: *
iuménta in móntibus et
boves.

Cognóvi ómnia
volatília cæli: * et pul-
chritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam
tibi: * meus est enim
orbis terræ, et plenitúdo
eius.

Numquid manducábo
carnes taurórum? *
aut sánguinem hircórum
potábo?

Immola Deo sacrifici-
um laudis: * et redde
Altíssimo vota tua.

Et ínvoa me in die
tribulatiónis: * éruam te,
et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit
Deus: * Quare tu enárras
iustítias meas, et assúmis
testaméntum meum per
os tuum?

Tu vero odísti disciplí-
nam: * et proiecísti ser-
mónes meos retrórsum:

Si vidébas furem,
currébas cum eo: * et
cum adúlteris portióne
tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácuí.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacríficiu[m] laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

MISERÉRE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et ocúltula sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gáudium et lætítiam: * et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne proiicias me a fácie
tua: * et spíritum sanc-
tum tuum ne áuferas a
me.

Redde mihi lætítiam
salutáris tui: * et spíritu
principáli confírma me.

Docébo iníquos vias
tuas: * et ímpii ad te con-
verténtur.

Líbera me de san-
guínibus, Deus, Deus
salútis meæ: * et ex-
sultábit lingua mea iustí-
tiam tuam.

Dómine, lábia mea
apéries: * et os meum an-
nuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses
sacrificium, dedíssem
útique: * holocáustis non
delectáberis.

Sacrificium Deo spíri-
tus contribulátus: * cor
contrítum et humiliá-
tum, Deus, non despí-
cies.

Benígne fac, Dómine,
in bona voluntáte tua
Sion: * ut ædificéntur
muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis
sacrificium iustítiae,
oblaciónes, et holocáusta:
* tunc impónent super
altáre tuum vítulos.

UID gloriáris in
malítia, * qui
potens es in iniquitáte?

Tota die iniustítiam
cogitávit lingua tua: * si-
cut novácula acúta fecísti
dolum.

Dilexísti malítiam su-
per benignitátem: * iniq-
uitátem magis quam lo-
qui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba
præcipitatiónis: * lingua
dolósa.

Proptérea Deus
déstruet te in finem, †
evéllet te, et emigrábit
te de tabernáculo tuo: *
et radícem tuam de terra
vivéntium.

Vidébunt iusti, et
timébunt, † et super eum
ridébunt et dicent: *
Ecce homo, qui non pó-
suit Deum adiutórem
suum:

Sed sperávit in

multitúdine divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sáeculum sáeculi.

Confitébor tibi in sáeculum, quia fecísti: † et exspectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deorum locutus est.

In Laudes Ant. Secundum magnam misericordiam tuam miserere mei deus. *Miserere.*

Ant. Salutare vultus mei deus meus. *Quemadmodum.*

Ant. Ad te de luce vigilo deus. *Deus deus meus.*

Ant. Cunctis diebus vite nostre salvos nos fac domine. *Ego dixi.*

Ant. Omnes angeli eius laudate dominum de celis. *Laudate dominum.*

Ant. Erexit Dominus no-

bis cornu salutis in domo David pueri sui. *Benedictus dominus.*

Ant. Avertet.

DIXIT insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super filios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem: * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dis-

sipávit ossa eórum qui
homínibus placent: *
confúsi sunt, quóniam
Deus spreuit eos.

Quis dabit ex Sion
salutáre Israël? † cum
convérterit Deus cap-
tivitátem plebis suæ,
* exsultábit Iacob, et
lætábitur Israël.

DEUS, in nómine tuo
salvum me fac: * et
in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratiómem
meam: * áuribus pécipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insur-
rexérunt advérsus me, †
et fortes quæsiérunt án-
imam meam: * et non
proposuérunt Deum ante
conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádi-
uvat me: * et Dómi-
nus suscéptor est animæ
meæ.

Avérte mala inimícis
meis: * et in veritáte tua
dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo
tibi, * et confitébor
nómini tuo, Dómine:

quóniam bonum est:

Quóniam ex omni
tribulatióne eripuísti me:
* et super inimícos meos
despéxit óculus meus.

EXÁUDI, Deus,
oratiómem meam
et ne despéxeris depre-
catiómem meam: * in-
ténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in
exercitatióne mea: * et
conturbátus sum a voce
inimíci, et a tribulatióne
peccatóris.

Quóniam decli-
navérunt in me iniqui-
tátes: * et in ira molésti
erant mihi.

Cor meum conturbá-
tum est in me: * et for-
mído mortis cécidit su-
per me.

Timor et tremor
venérunt super me: * et
contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit
mihi pennas sicut
colúmbæ, * et volábo, et
requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens:
* et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum,
qui salvum me fecit: * a
pusillanimitáte spíritus
et tempestáte.

Præcípita, Dómine,
dívide linguas eórum:
* quóniam vidi iniqui-
tátem et contradic-
tiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmd-
abit eam super muros
eius iníquitas: * et labor
in médio eius, et iniustí-
tia.

Et non defécit de
platéis eius: * usúra, et
dolus.

Quóniam si inimícus
meus maledixisset mihi,
* sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me,
super me magna locútus
fuísset: * abscondíssem
me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unán-
imis: * dux meus, et no-
tus meus.

Qui simul mecum dul-
ces capiébas cibos: * in
domo Dei ambulávimus
cum consénsu.

Véniat mors super il-

los: * et descéndant in in-
férnium vivéntes:

Quóniam nequítiae in
habitáculis eórum: * in
médio eórum.

Ego autem ad Deum
clamávi: * et Dóminus
salvábit me.

Véspere, et mane, et
merídie narrábo et an-
nuntiábo: * et exáudiet
vocem meam.

Rédimet in pace áni-
mam meam ab his, qui
appropínquant mihi: *
quóniam inter multos er-
ant mecum.

Exáudiet Deus, et hu-
miliábit illos: * qui est
ante sácula.

Non enim est il-
lis commutátio, et non
timuérunt Deum: * ex-
téndit manum suam in
retribuendo.

Contaminavérunt tes-
taméntum eius, divísi
sunt ab ira vultus eius:
* et appropinquávit cor
illíus.

Mollíti sunt sermónes
eius super óleum: * et

ipsi sunt iacula.

Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatióem iusto.

Tu vero, Deus, dedúces eos, * in púteum intéritus

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Avertet Dominus captivitatem plebis sue.

Ant. Quoniam.

MISERÉRE mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatióes eórum in malum.

Inhabitábunt, et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, lau-

datiões tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

MISERÉRE mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confídít ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem ter-

ram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quoniam in te confidit anima mea.

Ant. Iuste.

SI vere útique iustitiam loquímini: * recta iudicáte, fílii

hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsqvam intelligerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic

in ira absórbet eos.

Lætábitur iustus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in ságuine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto: * útique est Deus iúdicans eos in terra.

ERIPE me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris ságuinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad
vésperam: et famem
patiéntur ut canes: * et
circuibunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore
suo, † et gládus in lábiis
eórum: * quóniam quis
audívit?

Et tu, Dómine, de-
ridébis eos: * ad níhilum
dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam
ad te custódiam, † quia,
Deus, suscéptor meus es:
* Deus meus, misericór-
dia eius prævéniet me.

Deus osténdet mihi
super inimícos meos, ne
occídas eos: * nequándo
obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in
virtúte tua: * et depóne
eos, protéctor meus,
Dómine:

Delíctum oris eórum,
sermónem labiórum ip-
sórum: * et compre-
hendántur in supérbia
sua.

Et de exsecratióne et
mendácio annuntiabún-
tur in consummatióne: *

in ira consummatiόνis,
et non erunt.

Et scient quia Deus
dominábitur Iacob: * et
fínium terræ.

Converténtur ad
vésperam: et famem
patiéntur ut canes, * et
circuibunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad
manducándum: * si vero
non fúerint saturáti, et
murmurábunt.

Ego autem cantábo
fortitúdinem tuam: * et
exsultábo mane miser-
icórdiam tuam.

Quia factus es suscep-
tor meus, * et refúgium
meum, in die tribulatió-
nis meæ.

Adiútor meus, tibi
psallam, † quia, Deus,
suscéptor meus es: *
Deus meus, misericórdia
mea.

Ant. Iuste iudicate filii
hominum.

Ant. Da nobis.

DEUS, repulísti nos, et
destruxísti nos: *
irátus es, et misértus es

nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes eius, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatióem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac délixtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in

Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * et non egrediéris, Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

EXÁUDI, Deus, deprecatióem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratióem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis
adiícies: * annos eius
usque in diem generatió-
nis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum
in conspéctu Dei: * mis-
ericórdiam et veritátem
eius quis requíret?

Sic psalmum dicam
nómini tuo in sáeculum
sáeculi: * ut reddam vota
mea de die in diem.

Ant. Da nobis Domine
auxilium de tribulatione.

Ant. A timore.

NONNE Deo subiécta
erit ánima mea? *
ab ipso enim salutáre
meum.

Nam et ipse Deus
meus, et salutáris meus:
* suscéptor meus, non
movébor ámplius.

Quóusque irrúitis
in hóminem? * in-
terfícitis univérsi vos:
tamquam parieti in-
clináto et macériæ de-
púlsæ?

Verúmtamen prétium
meum cogitavérunt
repéllere, cucúrri in siti:

* ore suo benedicébant,
et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo
subiécta esto, ánima
mea: * quóniam ab ipso
patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus,
et salvátor meus: * adiú-
tor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre
meum, et glória mea: *
Deus auxilií mei, et spes
mea in Deo est.

Speráte in eo omnis
congregátio pópuli, ef-
fúndite coram illo corda
vestra: * Deus adiutor
noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii
hóminum, mendáces fílii
hóminum in statéris: * ut
decípiant ipsi de vanitáte
in idípsum.

Nolíte speráre in in-
iquitáte, et rapínas nolíte
concupíscere: * divítiæ
si áffluent, nolíte cor ap-
pónere.

Semel locútus est
Deus, duo hæc audívi,
quia potéstas Dei est, et
tibi, Dómine, misericór-

dia: * quia tu reddes unicuique iuxta ópera sua.

DEUS, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: † sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum ex-

sultábo, † adhæsit ánima mea post te: * me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

EXÁUDI, Deus, oratióem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo: * et laudabúntur omnes recti corde.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratióem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquorum præ-

valuérunt super nos: * et impietatibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti et assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ, sanctum est templum tuum: * mirá-bile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: * spes ómnium fínium terræ et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum eius.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis: * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparatio eius.

Rivos eius inébria

múltiplica genímína
eius: * in stillicídiis eius
lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ
anni benignitátis tuæ: *
et campi tui replebúntur
ubertáte.

Pinguéscent speciósa
desérti: * et exsultatióne
colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes
óvium et valles abundábunt
fruménto: * clamábunt,
étenim hymnum dicent.

Ant. A timore inimici
eripe Domine animam
meam.

Ant. In ecclesiis.

IUBILÁTE Deo, om-
nis terra, psalmum
dícite nómini eius: * date
glóriam laudi eius.

Dícite Deo: Quam
terribília sunt ópera tua,
Dómine! * in multítu-
dine virtútis tuæ men-
tiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te,
et psallat tibi: * psalmum
dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte
ópera Dei: * terríbilis

in consíliis super fílios
hóminum.

Qui convértit mare in
áridam, in flúmine per-
transíbunt pede: * ibi
lætábimur in ipso.

Qui dominátur in
virtúte sua in ætér-
num, óculi eius super
Gentes respíciunt: * qui
exásperant non exaltén-
tur in semetípsis.

Benedícite, Gentes,
Deum nostrum: * et
audítam fácite vocem
laudis eius,

Qui pósuit ánimam
meam ad vitam: * et non
dedit in commotióne
pedes meos.

Quóniam probásti
nos, Deus: * igne nos ex-
aminásti, sicut examiná-
tur argéntum.

Induxísti nos in
láqueum, posuísti tribu-
latiões in dorso nostro:
* imposuísti hómines su-
per cápita nostra.

Transívimus per
ignem et aquam: *
et eduxísti nos in re-

frigérium.

Introibo in domum
tuam in holocáustis: *
reddam tibi vota mea,
quæ distinxérunt lábia
mea.

Et locútum est os
meum, * in tribulatióne
mea.

Holocáusta medulláta
ófferam tibi cum incénso
aríetum: * ófferam tibi
boves cum hircis.

Veníte, audíte, et nar-
rábo, omnes, qui timétis
Deum: * quanta fecit án-
imæ meæ.

Ad ipsum ore meo
clamávi, * et exaltávi sub
lingua mea.

Iniquitátem si as-
péxi in corde meo, * non
exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudivit
Deus, * et atténdit voci
deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui
non amóvit oratióem
meam, et misericórdiam
suam a me.

DEUS misereátur nos-
tri, et benedícat no-

bis: * illúminet vultum
suum super nos, et mis-
ereátur nostri.

Ut cognoscámus in
terra viam tuam, * in óm-
nibus Géntibus salutáre
tuum.

Confiteántur tibi
pópuli, Deus: * con-
fiteántur tibi pópuli
omnes.

Læténtur et exsúltent
Gentes: * quóniam iúdi-
cas pópulos in æquitáte,
et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi
pópuli, Deus, confiteán-
tur tibi pópuli omnes:
* terra dedit fructum
suum.

Benedícat nos Deus,
Deus noster, benedícat
nos Deus: * et métu-
ant eum omnes fines
terræ.

EXSÚRGAT Deus, et
dissipéntur inimíci
eius, * et fúgiant qui
odérunt eum, a fácie
eius.

Sicut déficit fumus,
deficiant: * sicut fluit

cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: * turbabúntur a fácie eius, patris orphanórum et iúdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Is-

raël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim

Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem mílibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitatem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidie: * próspere iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in ságuine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrèssus tuos, Deus: * ingrèssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes coniúcti psalléntibus: * in médio iuvenilárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedicite Deo Dómino, * de fón-tibus Israël.

Ibi Bénéiamin adolescéntulus: * in mentis excéssu.

Príncipes Iuda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregatio taurórum in vaccis pop-

ulorum: * ut excludant
eos, qui probati sunt
argento.

Dissipa Gentes, quæ
bella volunt: venient
legati ex Ægypto: *
Æthiopia præveniet
manus eius Deo.

Regna terræ, cantate
Deo: * psallite Domino.

Psallite Deo, qui as-
cendit super cælum cæli,
* ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ
vocem virtutis, date
gloriam Deo super Israël,
* magnificentia eius, et
virtus eius in nubibus.

Mirabilis Deus in
sanctis suis, Deus Israël
ipse dabit virtutem, et
fortitudinem plebi suæ,
* benedictus Deus.

Ant. In ecclesiis
benedicite Domino.

In Laudes Ant. Amplius
lava me Domine ab in-
iusticia mea. *Miserere.*

Ant. Te decet hymnus
deus in Sion. *Te decet
hymnus.*

Ant. Labia mea laudabit

te in vita mea deus meus.
Deus deus meus.

Ant. Dominus iudicabit
fines terre. *Exsultavit
cor meum.*

Ant. Celi celorum lau-
date deum. *Laudate
dominum.*

Ant. Salutem ex inimicis
nostris et de manu om-
nium qui nos oderunt.
Benedictus dominus.

Ant. Domine deus.

SALVUM me fac, Deus:
* quoniam in-
traverunt aquæ usque ad
animam meam.

Infixus sum in limo
profundi: * et non est
substantia.

Veni in altitudinem
maris: * et tempestas
demersit me.

Laboravi clamans,
raucæ factæ sunt fauces
meæ: * defecerunt oculi
mei, dum spero in Deum
meum.

Multiplicati sunt su-
per capillos capitis mei, *
qui oderunt me gratis.

Confortáti sunt qui
persecúti sunt me inimíci
mei iniúste: * quæ non
rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipién-
tiam meam: * et delícta
mea a te non sunt ab-
scóndita.

Non erubéscant in
me qui expéctant te,
Dómine, * Dómine virtú-
tum

Non confundántur su-
per me * qui quærun-
t te, Deus Israël.

Quóniam propter te
sustínui oppróbrium: *
opérui confúsió fáciem
meam.

Extráneus factus sum
frátribus meis, * et pere-
grínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus do-
mus tuæ comédit me: *
et oppróbria exprobrán-
tium tibi cecidérunt su-
per me.

Et opérui in ieiúnio
ánimam meam: * et fac-
tum est in oppróbrium
mihi.

Et pósui vestiméntum

meum cilícium: * et fac-
tus sum illis in parábo-
lam.

Advérsus me loque-
bántur, qui sedébant
in porta: * et in me
psallébant qui bibébant
vinum.

Ego vero oratióem
meam ad te, Dómine:
* tempus benepláciti,
Deus.

In multitúdine miser-
icórdiæ tuæ exáudi me, *
in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut
non infígar: * líbera me
ab iis, qui odérunt me, et
de profúndis aquárum.

Non me demérgat
tempéstat aquæ, † neque
absórbeat me profún-
dum: * neque úrgeat su-
per me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est
misericórdia tua: *
secúndum multitúdinem
miseratiónum tuárum
réspice in me.

Et ne avértas fáciem
tuam a púero tuo: * quó-

niam tríbulator, velóciter
exáudi me.

Inténde ánimæ meæ,
et libera eam: * propter
inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium
meum, et confusiónem
meam, * et reveréntiam
meam.

In conspéctu tuo sunt
omnes qui tríbulant me:
* impropérium expec-
távit cor meum, et mis-
ériam.

Et sustínui qui simul
contristarétur, et non
fuit: * et qui consolaré-
tur, et non invéni.

Et dedérunt in escam
meam fel: * et in siti mea
potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum
coram ipsis in láqueum,
* et in retributiónes, et in
scándalum.

Obscuréntur óculi
eórum ne vídeant: * et
dorsum eórum semper
incúrva.

Effúnde super eos
iram tuam: * et furor iræ
tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum
desérta: * et in taberná-
culis eórum non sit qui
inhábitet.

Quóniam quem tu
percussísti, persecúti
sunt: * et super dolórem
vúlnerum meórum ad-
didérunt.

Appóne iniqui-
tátem super iniquitátem
eórum: * et non intrent
in iustítiam tuam.

Deleántur de libro
vivéntium: * et cum
iustis non scribántur.

Ego sum pauper et
dolens: * salus tua, Deus,
suscepit me.

Laudábo nomen Dei
cum cántico: * et mag-
nificábo eum in laude:

Et placébit Deo super
vítulum novéllum: * cór-
nua producéntem et ún-
gulas.

Vídeant páuperes
et læténtur: * quærite
Deum, et vivet ánima
vestra.

Quóniam exaudívit
páuperes Dóminus: *

et vinctos suos non despexit.

Laudent illum cæli et terra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion: * et ædificabúntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum eius possidébit eam: * et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

DEUS, in adiutórium meum inténde: * Dómine ad adiuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dómi-

nus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant. Domine deus in adiutorium meum intende.

Ant. Esto michi.

IN te, Dómine, sperávi, non confundar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patién-tia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a iu-

ventúte mea.

In te confirmátus sum
ex útero: * de ventre ma-
tris meæ tu es protéctor
meus.

In te cantátio mea
semper: † tamquam
prodígium factus sum
multis: * et tu adiútor
fortis.

Repleátur os meum
laude, ut cantem glóriam
tuam: * tota die mag-
nitúdinem tuam.

Ne proícias me in
tépore senectútis: *
cum defécerit virtus mea,
ne derelínquas me.

Quia dixerunt in-
imíci mei mihi: * et
qui custodiébant áni-
mam meam, consílium
fecerunt in unum.

Dicéntes: Deus
derelíquit eum, † perse-
quimini, et comprehén-
dite eum: * quia non est
qui erípiat.

Deus ne elongéris a
me: * Deus meus, in
auxílium meum réspice.

Confundántur, et defi-

ciant detrahéntes ánimæ
meæ: * operiántur con-
fusióne et pudóre, qui
quærunť mala mihi.

Ego autem semper
sperábo: * et adiíciam
super omnem laudem
tuam.

Os meum annuntiábit
iustítiam tuam: * tota die
salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi
litteratúram, † introíbo
in poténtias Dómini:
* Dómine, memorábor
iustítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me
a iuventúte mea: * et
usque nunc pronuntiábo
mirabília tua.

Et usque in senéctam
et sénium: * Deus, ne
derelínquas me,

Donec annúntiem
bráchium tuum * gener-
atióni omni, quæ ventúra
est:

Poténtiam tuam, et
iustítiam tuam, Deus, †
usque in altíssima, quæ
fecísti magnália: * Deus,
quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulationes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confítebor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunť mala mihi.

DEUS, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam filio regis.

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles

iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciét filios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad téminos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a potén-te: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáci-et.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorá-bile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedíc-ent ei.

Et erit firmamén-tum in terra in sum-mis móntium, † superextollé-tur super Líbanum fruc-tus eius: * et florébunt de civitáte sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus,

Deus Israë-l, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætér-num: * et replébitur maiestáte eius omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto michi Domine in deum protectorem.

Ant. Liberasti.

QUAM bonus Israë-l Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super in-íquos, * pacem pecca-tórum videns.

Quia non est respéc-tus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt: * et cum homínibus non flag-ellabúntur:

Ideo ténu-it eos supér-bia, * opérti sunt iniqui-táte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádi-pe iníquitas eórum: *

transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequíam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sáculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa iustificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natióem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * deiecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rediges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut iumentum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam: † et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in

cælo? * et a te quid vólui
super terram?

Defécit caro mea, et
cor meum: * Deus cordis
mei, et pars mea Deus in
ætérnum.

Quia ecce, qui elón-
gant se a te, períbunt:
* perdidísti omnes, qui
fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere
Deo bonum est: * pónere
in Dómino Deo spem
meam:

Ut annúntiem omnes
prædicatiónes tuas, * in
portis fíliæ Sion.

UT quid, Deus, re-
pulísti in finem: *
irátus est furor tuus su-
per oves páscuæ tuæ?

Memor esto congre-
gatiónis tuæ: * quam
possedísti ab inítio.

Redemísti virgam
hereditátis tuæ: * mons
Sion, in quo habitásti in
eo.

Leva manus tuas
in supérbias eórum in
finem: * quanta ma-
lignátus est inimicus in

sancto!

Et gloriáti sunt qui
odérunt te: * in médio
solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua,
signa: * et non cog-
novérunt sicut in éxitu
super summum.

Quasi in silva
lignórum secúribus ex-
cidérunt iánuas eius in
idípsum: * in secúri et
áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni
sanctuárium tuum: *
in terra polluérunt
tabernáculum nóminis
tui.

Dixérunt in corde suo
cognátio eórum simul:
* Quiéscere faciámus
omnes dies festos Dei a
terra.

Signa nostra non
vídimus, iam non est
prophéta: * et nos non
cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, im-
properábit inimicus: * ir-
rítat adversárius nomen
tuum in finem?

Ut quid avértis

manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula: * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto huius, inimicus improperavit Dómino: * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas páuperum

tuorum ne obliviscaris in finem.

Réspice in testamentum tuum: * quia repléti sunt, qui obscurati sunt terræ dómibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam: * memor esto improperiórum tuorum, eórum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicórum tuorum: * superbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ant. Liberasti virgam hereditatis tue.

Ant. In Israel.

ONFITÉBIMUR tibi, Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabilia tua: * cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas eius.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: † verumtamen faex eius non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua

iusti.

NOTUS in Iudaea Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitatio eius in Sion.

Ibi confrégit potentias arcuum: * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Iacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De caelo auditum fecisti iudicium: * terra tremuit et quievit.

Cum exurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quóniam cogitatio
hóminis confitébitur tibi:
* et reliquiæ cogitationis
diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite
Dómino Deo vestro: *
omnes, qui in circúitu
eius affértis múnera.

Terríbili et ei qui
aufert spíritum prín-
cipum, * terríbili apud
reges terræ.

Ant. Tu es deus.

VOCE mea ad Dóminum
clamávi: * voce
mea ad Deum, et intén-
dit mihi.

In die tribulatiónis
meæ Deum exquisívi, †
mánibus meis nocte con-
tra eum: * et non sum
decéptus.

Rénuit consolári án-
ima mea: † memor fui
Dei, et delectátus sum, et
exercitátus sum: * et de-
fécit spíritus meus.

Anticipavérunt
vigílias óculi mei: * tur-
bátus sum, et non sum
locútus.

Cogitávi dies an-

tíquos: * et annos
ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum
nocte cum corde meo,
* et exercitábar, et
scopébam spíritum
meum.

Numquid in ætérnum
proíciat Deus: * aut non
appónet ut complacítior
sit adhuc?

Aut in finem miser-
icórdiam suam abscín-
det, * a generatióne in
generatióne?

Aut obliviscétur mis-
eréri Deus: * aut con-
tinébit in ira sua miser-
icórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: *
hæc mutatio dexteræ Ex-
célsi.

Memor fui óperum
Dómini: * quia memor
ero ab inítio mirabílium
tuórum.

Et meditábor in óm-
nibus opéribus tuis: * et
in adinventiúnibus tuis
exercébor.

Deus, in sancto via
tua: † quis Deus magnus

sicut Deus noster? * tu es
Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in
pópulis virtútem tuam: *
redemísti in bráchio tuo
pópulum tuum fílios Ia-
cob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ,
Deus, vidérunt te aquæ:
* et timuérunt et turbátæ
sunt abýssi.

Multitúdo sónitus
aquárum: * vocem
dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ
tránseunt: * vox tonítrui
tui in rota.

Illuxérunt corus-
cations tuæ orbi terræ:
* commóta est, et contré-
muit terra.

In mari via tua, et
sémitæ tuæ in aquis mul-
tis: * et vestígia tua non
cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves
pópulum tuum, * in
manu Móysi et Aaron.

TTÉNDITE, pópule
meus, legem
meam: * inclináte au-
rem vestram in verba

oris mei.

Apériam in parábo-
lis os meum: * loquar
propositiones ab iníitio.

Quanta audívimus et
cognóvimus ea: * et pa-
tres nostri narravérunt
nobis.

Non sunt occultáta a
filiis eórum: * in gener-
atione áltera.

Narrántes laudes
Dómini, et virtútes eius:
* et mirabília eius, quæ
fecit.

Et suscitávit tes-
timónium in Iacob: * et
legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit
pátribus nostris nota
fácere ea filiis suis: * ut
cognóscat generatio ál-
tera.

Fílii qui nascéntur, et
exsúrgent, * et narrábunt
filiis suis.

Ut ponant in Deo
spem suam, et non
obliviscántur óperum
Dei: * et mandáta eius
exquírant.

Ne fiant sicut patres

eórum: * generátio prava
et exásperans.

Generátio, quæ non
diréxit cor suum: * et
non est créditos cum Deo
spíritus eius.

Fílii Ephrem in-
tendéntes et mitténtes
arcum: * convérsi sunt
in die belli.

Non custodiérunt tes-
taméntum Dei: * et in
lege eius noluérunt am-
buláre.

Et oblíti sunt bene-
factórum eius: * et
mirábílium eius quæ os-
téndit eis.

Coram pátribus
eórum fecit mirábília in
terra Ægýpti: * in campo
Táneos.

Interrúpit mare, et
perdúxit eos: * et státuit
aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube
diéi: * et tota nocte in il-
luminatióne ignis.

Interrúpit petram in
erémo: * et adaquávit
eos velut in abýsso
multa.

Et edúxit aquam
de petra: * et dedúxit
tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc
peccáre ei: * in iram exci-
tavérunt Excélsum in in-
aquóso.

Et tentavérunt Deum
in córdibus suis, * ut
péterent escas animábus
suis.

Et male locúti sunt
de Deo: * dixerunt:
Numquid póterit Deus
paráre mensam in
desérto?

Quóniam percússit
petram, et fluxérunt
aquæ: * et torréntes in-
undavérunt.

Numquid et panem
póterit dare, * aut paráre
mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus,
et dístulit: * et ignis ac-
census est in Iacob, et ira
ascéndit in Israël.

Quia non credidérunt
in Deo: * nec sper-
avérunt in salutári eius:

Et mandávit núbibus
désuper: * et iánuas cæli

apérui.

Et pluit illis manna
ad manducándum: * et
panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum
manducávit homo, *
cibária misit eis in
abundántia.

Tránstulit Austrum de
cælo: * et indúxit in
virtúte sua Africum.

Et pluit super eos si-
cut púlverem carnes: *
et sicut arénam maris
volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio
castrórum eórum: * circa
tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et
saturáti sunt nimis, et
desidérium eórum áttulit
eis: * non sunt fraudáti a
desidério suo.

Adhuc escæ eórum er-
ant in ore ipsórum: * et
ira Dei ascéndit super eos

Et occídit pingues
eórum, * et eléctos Israël
impedívit.

In ómnibus his pec-
cavérunt adhuc: *
et non credidérunt in

mirabílibus eius.

Et defecérunt in van-
itáte dies eórum: * et
anni eórum cum festi-
natióne.

Cum occíderet eos,
quærébant eum: * et re-
vertebántur, et dilúculo
veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt
quia Deus adiútor est
eórum: * et Deus ex-
celsus redémptor eórum
est.

Et dilexérunt eum in
ore suo, * et lingua sua
mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non
erat rectum cum eo: *
nec fidéles hábíti sunt in
testaménto eius.

Ipse autem est miséri-
cors, et propítius fiet pec-
cátis eórum: * et non dis-
pérdet eos.

Et abundávit ut
avérteret iram suam: *
et non accéndit omnem
iram suam:

Et recordátus est quia
caro sunt: * spíritus
vadens et non rédiens.

Quóties exacer-
bavérunt eum in desérto,
* in iram concitavérunt
eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et
tentavérunt Deum: * et
Sanctum Israël exacer-
bavérunt.

Non sunt recordáti
manus eius, * die qua
redémit eos de manu
tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto
signa sua, * et prodígia
sua in campo Táneos.

Et convértit in sán-
guinem flúmina eórum:
* et imbres eórum, ne
bíberent.

Misit in eos cœno-
myíam, et comédit eos: *
et ranam, et dispérdidit
eos.

Et dedit ærúgini fruc-
tus eórum: * et labóres
eórum locústæ.

Et occídit in grándine
víneas eórum: * et moros
eórum in pruína.

Et trádedit grándini
iuménta eórum: * et pos-
sessiónem eórum igni.

Misit in eos iram in-
dignatiónis suæ: * in-
dignatióem, et iram, et
tribulatióem: immis-
sióes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ
irá suæ, non pepércit a
morte animábus eórum:
* et iuménta eórum in
morte conclúsit.

Et percússit omne
primogénitum in terra
Ægýpti: * primitias om-
nis labóris eórum in
tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves
pópulum suum: * et
perdúxit eos tamquam
gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe,
et non timuérunt: * et
inimícos eórum opéruiť
mare.

Et indúxit eos in mon-
tem sanctificatiónis suæ:
* montem, quem ac-
quisívit délixtera eius.

Et eiécit a fácie eórum
Gentes: * et sorte divísit
eis terram in funículo
distributiónis.

Et habitáre fecit in

tabernáculis eórum: *
tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia eius non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmódum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatióem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et spre- vit: * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo: * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádedit in captiv- itátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in glá- dio pópulum suum: * et hereditátem suam spre- vit.

Iúvenes eórum

comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmíens Dóminus: * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimí- cos suos in posterióra: * oppróbrium sempitér- num dedit illis.

Et répulit tabernácu- lum Ioseph: * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Iuda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post foetántes ac- cépit eum,

Páscere Iacob, servum suum, * et Israël, hered-

itatem suam:

Et pavit eos in innocentia cordis sui: * et in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Ant. Tu es deus qui facis mirabilia.

Ant. Propitius.

DEUS, venérunt Gentes in hereditatem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Ierúsalem in pomorum custodiam.

Posuérunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus caeli: * carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierúsalem: * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris: * subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Domine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus

tuus?

Effunde iram tuam in Gentes, quae te non novérunt: * et in regna quae nomen tuum non invocavérunt:

Quia comederunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitatumstrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiae tuae: * quia pauperes facti sumus nimis.

Adiuvá nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nominis tui, Domine, libera nos: * et propítius esto peccatis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eorum? * et innotéscat in nationibus coram oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est: * intróeat in conspectu tuo gémitus compeditorum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui,
* pòsside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscluæ tuæ,
* confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábimus laudem tuam.

QUI regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Bénéamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni: * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quoúsque

irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiόem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * eiecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu eius: * plantásti radíces eius, et implévit terram.

Opéruiť montes umbra eius: * et arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam
aper de silva: * et sin-
guláris ferus depástus est
eam.

Deus virtútum, con-
vértere: * réspice de
cælo, et vide, et vísa
víneam istam.

Et pérfice eam, quam
plantávit dextera tua: *
et super fílium hóminis,
quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suf-
fóssa: * ab increpatióne
vultus tui períbunt.

Fiat manus tua su-
per virum dexterae tuæ:
* et super fílium hóminis
quem confirmásti tibi.

Et non discédimus
a te, vivificábis nos:
* et nomen tuum in-
vocábimus.

Dómine, Deus virtú-
tum, convérte nos: * et
osténde fáciem tuam, et
salvi érimus.

Ant. Propitius esto pec-
catis nostris Domine.

In Laudes Ant. Tibi
soli peccavi Domine mis-
erere mei. *Miserere.*

Ant. Domine refugium
factus es nobis. *Domine
refugium.*

Ant. In matutinis
domine meditabor in te.
Deus deus meus.

Ant. In eternum domi-
nus regnabit et ultra.
Cantemus domino.

Ant. In sanctis eius lau-
date deum. *Laudate
dominum.*

Ant. In sanctitate servia-
mus Domino et liberabit
nos ab inimicis nostris.
Benedictus dominus.

Ant. Exultate.

EXSULTÁTE Deo, adi-
utóri nostro: * iu-
biláte Deo Iacob.

Súmte psalmum,
et date týmpanum: *
psaltérium iucúndum
cum cíthara.

Buccináte in Neomé-
nia tuba, * in insígni die
solemnitátis vestrae.

Quia præcéptum in Is-
raël est: * et iudícium
Deo Iacob.

Testimónium in

Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscóndito tempestátis: * probávi te apud aquam contradicţiónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israë́l, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israë́l non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinveníónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israë́l si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

DEUS stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos diiúdicat.

Usquequo iudicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Iudicáte egéno, et pupíllo: * húmitem, et páuperem iustificáte.

Erípite páuperem: * et egénium de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et

fílii Excélsi omnes.

Vos autem sicut
hómínes moriémini: * et
sicut unus de princípibus
cadétis.

Surge, Deus, iúdica
terram: * quóniam tu
hereditábis in ómnibus
Géntibus.

Ant. Exultate deo adiu-
tori nostro.

Ant. Tu solus.

DEUS, quis símilis
erit tibi? * Ne
táceas, neque com-
pescáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci
tui sonuérunt: * et qui
odérunt te extulérunt ca-
put.

Super pópulum tuum
malignavérunt con-
sílium: * et cogitavérunt
advérsus sanctos tuos.

Dixerunt: Veníte,
et disperdámus eos de
gente: * et non memo-
rétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogi-
tavérunt unanímiter: *
simul advérsus te tes-
taméntum disposuérunt,

tabernácula Idumæórum
et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni,
Gebal, et Ammon,
et Amalec: * aliení-
genæ cum habitántibus
Tyrum.

Etenim Assur venit
cum illis: * facti sunt in
adiutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian,
et Sísaræ: * sicut Iabin in
torrénte Cisson.

Disperiérunt in En-
dor: * facti sunt ut ster-
cus terræ.

Pone príncipes eórum
sicut Oreb, et Zeb, * et
Zébee, et Sálmana:

Omnes príncipes
eórum: * qui dixerunt:
Hereditáte possideámus
Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos
ut rotam: * et sicut stípu-
lam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui com-
búrit silvam: * et si-
cut flamma combúrens
montes:

Ita persecúeris illos in
tempestáte tua: * et in ira

tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sáeculum sáeculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

QUAM dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea: * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sáecula sáeculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius

est auxílium abs te: † ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor † ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióne meam: * áuribus pèrcipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in faciém Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum,

beátus homo qui sperat
in te.

Ant. Tu solus altissimus
super omnem terram.

Ant. Benedixisti.

BENEDIXISTI, Dómine,
terram tuam: *
avertísti captivitátem Ia-
cob.

Remisísti iniquitátem
plebis tuæ: * operuísti
ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram
tuam: * avertísti ab ira
indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus,
salutáris noster: * et
avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætér-
num irascéris nobis? *
aut exténdes iram tuam
a generatióne in gener-
atióne?

Deus, tu convérsus
vivificábis nos: * et plebs
tua lætábitur in te.

Osténde nobis,
Dómine, misericórdiam
tuam: * et salutáre tuum
da nobis.

Audiam quid loquátur
in me Dóminus Deus: *

quóniam loquétur pacem
in plebem suam.

Et super sanctos suos:
* et in eos, qui con-
vertúntur ad cor.

Verúmtamen prope
timéntes eum salutáre
ipsíus: * ut inhábitet
glória in terra nostra.

Misericórdia, et véri-
tas obviavérunt sibi: *
iustítia, et pax osculátæ
sunt.

Véritéas de terra orta
est: * et iustítia de cælo
prospéxit.

Etenim Dóminus
dabit benignitátem: * et
terra nostra dabit fruc-
tum suum.

Iustítia ante eum am-
bulábit: * et ponet in via
gressus suos.

INCLÍNA, Dómine,
aurem tuam, et
exáudi me: * quóniam
inops, et pauper sum
ego.

Custódi ánimam
meam, quóniam sanc-
tus sum: * salvum fac
servum tuum, Deus

meus, sperántem in te.

Miserére mei,
Dómine, quóniam ad te
clamávi tota die: † lætí-
fica ánimam servi tui, *
quóniam ad te, Dómine,
ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine,
suávis et mitis: * et
multæ misericórdiæ óm-
nibus invocántibus te.

Auribus pécipe,
Dómine, oratióem
meam: * et inténde voci
deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis
meæ clamávi ad te: *
quia exaudísti me.

Non est símilis tui in
diis, Dómine: * et non est
secúndum ópera tua.

Omnes gentes
quascúmque fecísti,
véniunt, et adorábunt
coram te, Dómine: *
et glorificábunt nomen
tuum.

Quóniam magnus es
tu, et fáciens mirabília: *
tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in
via tua, † et ingrédiar in

veritáte tua: * lætétur cor
meum ut tímeat nomen
tuum.

Confitébor tibi,
Dómine, Deus meus, in
toto corde meo, * et glo-
rificábo nomen tuum in
ætérnum.

Quia misericórdia tua
magna est super me: * et
eruísti ánimam meam ex
inférno inferióri.

Deus iníqui insur-
rexérunt super me, †
et synagóga poténtium
quæsiérunt ánimam
meam: * et non propo-
suérunt te in conspéctu
suo.

Et tu, Dómine, Deus
miserátor et miséricors,
* pátiens, et multæ mis-
ericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et mis-
erére mei, † da impérium
tuum púero tuo: * et
salvum fac fílium ancíllæ
tuæ.

Fac mecum signum
in bonum, † ut vídeant
qui odérunt me, et con-
fundántur: * quóniam

tu, Dómine, adiuvísti me,
et consolátus es me.

Ant. Benedixisti Domine
terram tuam.

Ant. Fundamenta.

FUNDAMÉNTA eius in
móntibus sanctis:
* díligit Dóminus por-
tas Sion super ómnia
tabernácula Iacob.

Gloriósá dicta sunt de
te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab,
et Babylónis * sciéntium
me.

Ecce alienígenæ,
et Tyrus, et pópulus
Æthíopum, * hi fuérunt
illic.

Numquid Sion dicet: †
Homo, et homo natus est
in ea: * et ipse fundávit
eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in
scriptúris populórum, et
príncipum: * horum, qui
fuérunt in ea.

Sicut lætántium óm-
nium: * habitátio est in
te.

DÓMINE, Deus salútis
meæ: * in die

clamávi, et nocte coram
te.

Intret in conspéctu
tuo orátio mea: * inclína
aurem tuam ad precem
meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum
cum descendéntibus in
lacum: * factus sum si-
cut homo sine adiutório,
inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti
dormiéntes in sepúlcris,
† quorum non es memor
ámplius: * et ipsi de
manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri: * in tenebrósis,
et in umbra mortis.

Super me confirmátus
est furor tuus: * et omnes
fluctus tuos induxísti su-
per me.

Longe fecísti notos
meos a me: * posuérunt
me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non
egrediébar: * óculi mei
languérunt præ inópia.

Clamávi ad te,
Dómine, tota die: * ex-
pándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fá-
cies mirabília: * aut
médici suscitábunt, et
confitebúntur tibi?

Numquid narrábit
áliquis in sepúlcro mis-
ericórdiam tuam, * et
veritátem tuam in perdi-
tíone?

Numquid cognoscén-
tur in ténebris mirabília
tua, * et iustítia tua in
terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine,
clamávi: * et mane orátio
mea præveníet te.

Ut quid, Dómine,
repéllis oratióem
meam: * avértis fáciem
tuam a me?

Pauper sum ego, et
in labóribus a iuventúte
mea: * exaltátus autem,
humiliátus sum et con-
turbátus.

In me transiérunt iræ
tuæ: * et terróres tui con-
turbavérunt me.

Circumdedérunt me

sicut aqua tota die: * cir-
cumdedérunt me simul.

Elongásti a me
amícum et próximum: *
et notos meos a miséria.

Ant. Fundamenta eius in
montibus sanctis.

Ant. Benedictus.

MISERICÓRDIAS Dómini
* in ætérnum can-
tábo.

In generatióem et
generatióem * annun-
tiábo veritátem tuam in
ore meo.

Quóniam dixísti: In
ætérnum misericórdia
ædificábitur in cælis: *
præparábitur véritas tua
in eis.

Dispósui testamén-
tum eléctis meis, † iurávi
David, servo meo: *
Usque in ætérnum præ-
parábo semen tuum.

Et ædificábo in gener-
atióem et generatióem
* sedem tuam.

Confitebúntur cæli
mirabília tua, Dómine,
* étenim veritátem tuam
in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in
núbibus æquábitur
Dómino: * símilis erit
Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur
in consílio sanctórum: *
magnus et terríbilis su-
per omnes qui in circúitu
eius sunt.

Dómine, Deus virtú-
tum, quis símilis tibi?
* potens es, Dómine, et
véritas tua in circúitu
tuo.

Tu domináris potestáti
maris: * motum autem
flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut
vulnerátum, supérbum:
* in bráchio virtútis tuæ
dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua
est terra: † orbem terræ
et plenitúdinem eius tu
fundásti: * aquilónem, et
mare tu creásti.

Thabor et Hermon in
nómine tuo exsultábunt:
* tuum bráchium cum
poténtia.

Firmétur manus tua,
et exaltétur délixtera tua:

* iustítia et iudícium
præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas
præcédent fáciem tuam:
* beátus pópulus, qui scit
iubilatiónem.

Dómine, in lúmine
vultus tui ambulábunt,
† et in nómine tuo ex-
sultábunt tota die: * et in
iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória
virtútis eórum tu es: *
et in beneplácito tuo ex-
altábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est as-
súptio nostra, * et
Sancti Israël, regis nos-
tri.

Tunc locútus es in
visióne sanctis tuis, et
dixísti: † Pósuí adi-
utórium in potén-te: * et
exaltávi eléctum de plebe
mea.

Invéni David, servum
meum: * óleo sancto
meo unxi eum.

Manus enim mea aux-
iliábitur ei: * et bráchium
meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimí-

cus in eo: * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos eius: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: * et in flumínibus déxteram eius.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum: * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáculum sáculi semen eius: * et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint filii eius legem meam: *

et in iudíciis meis non ambuláverint.

Si iustítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodierint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen eius in ætérnum manébit.

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium eius.

Destruxísti omnes
sepes eius: * posuísti
firmaméntum eius for-
mídinem.

Diripuérunť eum
omnes transeúntes viam:
* factus est oppróbrium
vicínis suis.

Exaltásti dexteram de-
priméntium eum: * læti-
ficásti omnes inimícos
eius.

Avertísti adiutórium
gládii eius: * et non es
auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab
emundatióne: * et sedem
eius in terram collisísti.

Minorásti dies témpo-
ris eius: * perfudísti eum
confusióne.

Usquequo, Dómine,
avértis in finem: *
exardéscet sicut ignis ira
tua?

Memoráre quæ mea
substántia: * numquid
enim vane constituísti
omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui
vivet, et non vidébit
mortem: * éruet ánimam

suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ
tuæ antíquæ, Dómine: *
sicut iurásti David in ver-
itáte tua?

Memor esto, Dómine,
oppróbrii servórum
tuórum: * quod contínui
in sinu meo multárum
Géntium.

Quod exprobravérunt
inimíci tui, Dómine, *
quod exprobravérunt
commutatiónem Christi
tui.

Benedíctus Dómi-
nus in ætérnum: * fiat,
fiat.

DÓMINE, refúgium
factus es nobis: *
a generatióne in gener-
atióne.

Priúsqum montes
fierent, aut formarétur
terra et orbis: * a sáeculo
et usque in sáeculum tu
es, Deus.

Ne avértas hóminem
in humilitátem: * et
dixísti: Convertímini,
fílii hóminum.

Quóniam mille anni

ante óculos tuos, *
tamquam dies hestérna,
quæ prætériit.

Et custódia in nocte, *
quæ pro níhilo habéntur,
eórum anni erunt.

Mane sicut herba
tránseat, † mane flóreat,
et tránseat: * véspere dé-
cidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira
tua, * et in furóre tuo tur-
báti sumus.

Posuísti iniquitátes
nostras in conspéctu tuo:
* sáeculum nostrum in il-
luminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies
nostri defecérunt: * et in
ira tua defécimus.

Anni nostri sicut
aránea meditabúntur:
* dies annórum nos-
trórum in ipsis, septu-
agínta anni.

Si autem in poten-
tátibus, octogínta anni: *
et ámplius eórum, labor
et dolor.

Quóniam supervénit
mansuetúdo: * et corrip-
iémur.

Quis novit potestátem
iráe tuæ: * et præ timóre
tuo iram tuam dinu-
meráre?

Déxteram tuam sic
notam fac: * et erudítos
corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine,
úsquequo? * et deprecá-
bilis esto super servos
tuos.

Repléti sumus mane
misericórdia tua: * et ex-
sultávimus, et delectáti
sumus ómnibus diébus
nostris.

Lætáti sumus pro
diébus, quibus nos hu-
miliásti: * annis, quibus
vídimus mala.

Réspice in servos tuos,
et in ópera tua: * et dírige
filios eórum.

Et sit splendor Dómini
Dei nostri super nos, †
et ópera mánuum nos-
trárum dírige super nos:
* et opus mánuum nos-
trárum dírige.

QUI hábitat in adi-
utório Altíssimi, *
in protectióne Dei cæli

commorábitur.

Dicet Dómino:
Suscéptor meus es tu, et
refúgium meum: * Deus
meus sperábo in eum.

Quóniam ipse
liberávit me de láqueo
venántium, * et a verbo
áspero.

Scápolis suis obum-
brábit tibi: * et sub pen-
nis eius sperábis.

Scuto circúmdabit
te véritas eius: * non
timébis a timóre noc-
túrno.

A sagítta volánte in
die, † a negótio peram-
bulánte in ténebris: *
ab incúrsu et dæmónio
meridiáno.

Cadent a látere tuo
mille, † et decem míl-
lia a dextris tuis: * ad
te autem non appropin-
quábit.

Verúmtamen óculis
tuis considerábis: * et re-
tributió nem peccatórum
vidébis.

Quóniam tu es,
Dómine, spes mea: *

Altíssimum posuísti re-
fúgium tuum.

Non accédet ad te
malum: * et flagél-
lum non appropinquábit
tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis
mandávit de te: * ut
custódiant te in ómnibus
viis tuis.

In mánibus portábunt
te: * ne forte offéndas ad
lápidem pedem tuum.

Super áspidem et
basilíscum ambulábis: *
et conculcábis leónem et
dracónem.

Quóniam in me
sperávit, liberábo eum: *
prótegam eum quóniam
cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego
exáudiam eum: † cum
ipso sum in tribulatióne:
* erípiam eum et glori-
ficábo eum.

Longitúdine diérum
replébo eum: * et os-
téndam illi salutáre
meum.

BONUM est confitéri
Dómino: * et

psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sáeculum sáeculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt:

* et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

DÓMINUS regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit

orbem terræ, * qui non commovēbitur.

Parāta sedes tua ex tunc: * a sǣculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

DEUS ulitiónum Dóminus: * Deus ulitiónum libere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retributió nem superbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum,

Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Iacob.

Intellígite, insipientes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non cónsiderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque iustítia
convertátur in iudícium:
* et qui iuxta illam omnes
qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi
advérsus malignántes? *
aut quis stabit mecum
advérsus operántes iniqui-
tátem?

Nisi quia Dóminus
adiúvit me: * paulo mi-
nus habitásset in inférno
ánima mea.

Si dicébam: Motus est
pes meus: * misericór-
dia tua, Dómine, adiuvá-
bat me.

Secúndum mul-
titúdinem dolórum
meórum in corde meo: *
consolatiónes tuæ lætifi-
cavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret
tibi sedes iniquitátis: *
qui fingis labórem in
præcépto?

Captábunt in áni-
mam iusti: * et sán-
guinem innocéntem con-
demnábunt.

Et factus est mihi
Dóminus in refúgium: *

et Deus meus in adi-
utórium spei meæ.

Et reddet illis iniqui-
tátem ipsórum: † et in
malítia eórum dispédet
eos: * dispédet illos
Dóminus Deus noster.

VENÍTE, exsultémus
Dómino; * iubilé-
mus Deo salutári nostro;

Præoccupémus fá-
ciem eius in confessiône,
* et in psalmis iubilémus
ei:

Quóniam Deus mag-
nus Dóminus, * et rex
magnus super omnes
deos.

Quia in manu eius
sunt omnes fines terræ,
* et altitúdines móntium
ipsíus sunt;

Quóniam ipsíus est
mare, et ipse fecit illud, *
et siccam manus eius for-
mavérunt.

Veníte, adorémus, et
procidámus, * et ploré-
mus ante Dóminum qui
fecit nos:

Quia ipse est Dómi-
nus Deus noster, * et nos

pópulus páscuæ eius, et oves manus eius.

Hódie si vocem eius audiéritis, * nolíte obduráre corda vestra

Sicut in irritatióne, secúndum diem tentatiónis in desérto, † ubi tentavérunt me patres vestri: * probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis of-fénsus fui generatióni illi, * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: ut iurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Benedictus Dominus in eternum.

Ant. Cantate.

ANTÁTE Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter

gentes glóriam eius, * in ómnibus pópulis mirabília eius.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius.

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Commovéatur a fácie eius univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non

commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † commoveátur mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

DÓMINUS regnávít exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu eius: * iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflam mábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit et commóta est terra.

Montes, sicut cera

fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Cantate Domino et benedicite nomini eius.

In Laudes Ant. Spiritu principali confirma cor meum deus. *Miserere.*

Ant. In veritate tua exaudi me Domine. *Domine exaudi.*

Ant. Illumina Domine vultum tuum super nos. *Deus deus meus.*

Ant. Domine audiui auditum tuum et timui. *Domini audiui.*

Ant. In tympano et choro in cordis et organo laudate deum. *Laudate dominum.*

Ant. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto. *Benedictus dominus.*

Ant. Quia mirabilia.

CANTÁTE Dómino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera eius: * et bráchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in con-

spéctu Géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes témini terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Iubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

DÓMINUS regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chéru-

bim, moveatur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excelsus super omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno: quóniam terribile, et sanctum est: * et honor regis iudícium diligit.

Tu parásti directiões: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabellum pedum eius: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus eius: * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen eius:

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiébant testimónia eius: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes

adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dominus.

Ant. Iubilate.

IUBILÁTE Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves pásuæ eius: † introíte portas eius in confessiόne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióem et generatióem véritas eius.

MISERICÓRDIAM, et iudícium * cantábo

tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam
in via immaculáta, *
quando vénies ad me.

Perambulábam in in-
nocéntia cordis mei: * in
medio domus meæ.

Non proponébam ante
óculos meos rem iniús-
tam: * faciéntes prævar-
icatiónes odívi.

Non adhæsit mihi
cor pravum: * declinán-
tem a me malignum non
cognoscébam.

Detrahéntem secréto
próximo suo, * hunc
persequébar.

Supérbo óculo, et in-
satiábili corde, * cum hoc
non edébam.

Oculi mei ad fidéles
terræ ut sédeant mecum:
* ámbulans in via im-
maculáta, hic mihi min-
istrábat.

Non habitábit in mé-
dio domus meæ, qui
facit supérbiam: * qui
lóquitur iníqua, non
diréxit in conspéctu
oculórum meórum.

In matutíno inter-
ficiébam omnes pecca-
tóres terræ: * ut dis-
pérderem de civitáte
Dómini omnes operántes
iniquitátem.

Ant. Iubilare deo omnis
terra.

Ant. Clamor meus.

DÓMINE, exáudi
oratióem meam: *
et clamor meus ad te vé-
niat.

Non avértas fá-
ciem tuam a me: * in
quacúmque die tríbul-
lor, inclína ad me aurem
tuam.

In quacúmque die in-
vocávero te: * velóciter
exáudi me.

Quia defecérunt sicut
fumus dies mei: * et
ossa mea sicut crémium
aruérunt.

Percússus sum ut
fœnum, et áruit cor
meum: * quia oblítus
sum comédere panem
meum.

A voce gémitus mei:
* adhæsit os meum carni

meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me iurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia elevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt

servis tuis lápidés eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine: * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprexit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum.

Ut annúntiet in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in

via virtútis suæ: *
 Paucitatem diérum
 meórum núntia mihi.

Ne révoces me
 in dimídio diérum
 meórum: * in gener-
 atiónem et generatióem
 anni tui.

Inítio tu, Dómine, ter-
 ram fundásti: * et ópera
 mánuum tuárum sunt
 cæli.

Ipsi períbunt, tu
 autem pérmanes: * et
 omnes sicut vestimén-
 tum veteráscent.

Et sicut opertórium
 mutábis eos, et muta-
 búntur: * tu autem idem
 ipse es, et anni tui non
 defícient.

Fílii servórum tuórum
 habitábunt: * et se-
 men eórum in sáeculum
 dirigétur.

BÉNEDIC, ánima mea,
 Dómino: * et óm-
 nia, quæ intra me sunt,
 nómini sancto eius.

Bénedic, ánima mea,
 Dómino: * et noli
 oblivísci omnes retribu-

tiónes eius.

Qui propitiátur óm-
 nibus iniquitatibus tuis:
 * qui sanat omnes infir-
 mitates tuas.

Qui rédimit de intéritu
 vitam tuam: * qui coró-
 nat te in misericórdia et
 miseratióibus.

Qui replet in bonis
 desidérium tuum: * ren-
 ovábitur ut áquilæ iuvén-
 tus tua.

Fáciens misericór-
 dias Dóminus: * et iudí-
 cium ómnibus iniúriam
 patiéntibus.

Notas fecit vias suas
 Móysi, * fíliis Israël vol-
 untates suas.

Miserátor, et miséri-
 cors Dóminus: * longán-
 imis et multum miséri-
 cors.

Non in perpétuum
 irascétur: * neque in
 ætérnum comminábitur.

Non secúndum pec-
 cáta nostra fecit nobis:
 * neque secúndum iniq-
 uitates nostras retríbuit
 nobis.

Quóniam secúndum
altitúdinem cæli a terra:
* corroborávit miser-
icórdiam suam super
timéntes se.

Quantum distat or-
tus ab occidénte: * longe
fecit a nobis iniquitátes
nostras.

Quómodo miserétur
pater filiórum, † misér-
tus est Dóminus timén-
tibus se: * quóniam ipse
cognóvit figméntum nos-
trum.

Recordátus est quó-
niam pulvis sumus: †
homo, sicut fœnum dies
eius, * tamquam flos agri
sic efflorébit.

Quóniam spíritus
pertransíbit in illo, et
non subsístet: * et non
cognóscet ámplius locum
suum.

Misericórdia autem
Dómini ab ætérno, * et
usque in ætérnum super
timéntes eum.

Et iustítia illíus in
filios filiórum, * his qui
servant testaméntum

eius.

Et mémoires sunt
mandatórum ipsíus, * ad
faciéndum ea.

Dóminus in cælo
parávit sedem suam: * et
regnum ipsíus ómnibus
dominábitur.

Benedícite Dómino,
omnes Angeli eius:
† poténtes virtúte,
faciéntes verbum illíus,
* ad audiéndam vocem
sermónum eius.

Benedícite Dómino,
omnes virtútes eius: *
minístri eius, qui fácitis
voluntátem eius.

Benedícite Dómino,
ómnia ópera eius: † in
omni loco dominatiónis
eius, * bédedic, ánima
mea, Dómino.

Ant. Clamor meus ad te
veniat deus.

Ant. Benedic.

BÉNEDIC ánima mea,
Dómino: * Dómine,
Deus meus, magnificátus
es veheménter.

Confessiónem, et
decórem induísti: *

amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra eius.

Qui ponis nubem ascénsus tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sáeculum sáeculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus eius: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes

in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum iuméntis: * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occá-

sum suum.

Posuisti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápian: * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubilibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operationem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant

ut des illis escam in tēmpore.

Dante te illis, cól-
ligent: * aperiénte te
manum tuam, ómnia im-
plebúntur bonitáte.

Averténte autem
te fáciem, turbabún-
tur: * áuferes spíritum
eórum, et defícient, et
in púlverem suum re-
verténtur.

Emíttes spíritum
tuum, et creabúntur: * et
renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in
sæculum: * lætábitur
Dóminus in opéribus
suis:

Qui réspicit terram, et
facit eam trémere: * qui
tangit montes, et fúmi-
gant.

Cantábo Dómino in
vita mea: * psallam Deo
meo, quám diu sum.

Iucúndum sit ei
elóquium meum: *
ego vero delectábor in
Dómino.

Defícient peccatóres a
terra, et iníqui ita ut non

sint: * bēnedic, ánima mea, Dómino.

ONFITÉMINI Dómino, et invocáte nomen eius: * annuntiáte inter Gentes ópera eius.

Cantáte ei, et psál-
lite ei: * narráte ómnia
mirabília eius.

Laudámini in nómine
sancto eius: * lætétur cor
quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et
confirmámini: * quærite
fáciem eius semper.

Mementóte mirabílium
eius, quæ fecit: * prodí-
gia eius, et iudícia oris
eius.

Semen Abraham,
servi eius: * filii Iacob,
elécti eius.

Ipse Dóminus Deus
noster: * in univér-
sa terra iudícia eius.

Memor fuit in sæcu-
lum testaménti sui: *
verbi, quod mandávit in
mille generatiónes:

Quod dispósuit ad
Abraham: * et iuraménti
sui ad Isaac:

Et státuit illud Ia-
cob in præcéptum: *
et Israël in testaméntum
ætérnum:

Dicens: Tibi dabo ter-
ram Chánaan, * funícu-
lum hereditátis vestræ.

Cum essent número
brevis, * paucíssimi et ín-
colæ eius:

Et pertransiérunt de
gente in gentem, * et
de regno ad pópulum ál-
terum.

Non relíquit hóminem
nocére eis: * et corrípuit
pro eis reges.

Nolíte tángere chris-
tos meos: * et in
prophétis meis nolíte
malignári.

Et vocávit famem su-
per terram: * et omne
firmaméntum panis con-
trívit.

Misit ante eos virum:
* in servum venúmdatus
est Ioseph.

Humiliavérunt in
compédibus pedes eius,
ferrum pertránsiit áni-
mam eius * donec veníret

verbum eius.

Elóquium Dómini
inflammávit eum: *
misit rex, et solvit eum;
princeps populórum, et
dimísit eum.

Constítuit eum
dóminum domus suæ: *
et príncipem omnis pos-
sessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes
eius sicut semetípsum: *
et senes eius prudéntiam
doceret.

Et intrávit Israël in
Ægýptum: * et Iacob ác-
cola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum
suum veheménter: * et
firmávit eum super in-
imícos eius.

Convértit cor eórum
ut odírent pópulum eius:
* et dolum fácerent in
servos eius.

Misit Móysen, servum
suum: * Aaron, quem
elégit ipsum.

Pósuit in eis verba
signórum suórum: *
et prodigiórum in terra
Cham.

Misit ténebras, et ob-
scurávit: * et non exacer-
bávit sermónes suos.

Convértit aquas
eórum in sánguinem: *
et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum
ranas: * in penetrálibus
regum ipsórum.

Dixit, et venit cœno-
myía: * et cínifes in óm-
nibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum
grándinem: * ignem
comburéntem in terra ip-
sórum.

Et percússit véneas
eórum, et ficúlneas
eórum: * et contrívit
lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa,
et bruchus, * cuius non
erat númerus:

Et comédit omne
fœnum in terra eórum: *
et comédit omnem fruc-
tum terræ eórum.

Et percússit omne
primogénitum in terra
eórum: * primítias om-
nis labóris eórum.

Et edúxit eos cum

argénto et auro: * et non
erat in tríbubus eórum
infírmus.

Lætáta est Ægýptus
in profectióne eórum:
* quia incúbuit timor
eórum super eos.

Expándit nubem in
protectiónem eórum: *
et ignem ut lucéret eis
per noctem.

Petiérunt, et venit
cotúrnix: * et pane cæli
saturávit eos.

Dirúpit petram
et fluxérunt aquæ:
* abiérunt in sicco
flúmina;

Quóniam memor fuit
verbi sancti sui: * quod
hábuít ad Abraham,
púerum suum.

Et edúxit pópulum
suum in exsultatióne, * et
eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónés
Géntium: * et labóres
populórum possederunt:

Ut custódiánt iustifi-
cations eíus, * et legem
eíus requírant.

Ant. Benedic anima mea

Domino.

Ant. Visita nos.

CONFITÉMINI Dómino,
quóniam bonus:
* quóniam in sáeculum
misericórdia eíus.

Quis loquétur potén-
tias Dómini, * audítas fá-
ciet omnes laudes eíus?

Beáti, qui custódiunt
iudícium, * et faciunt
iustítiam in omni tém-
pore.

Meménto nostri,
Dómine, in beneplácito
pópuli tui: * vísitá nos in
salutári tuo:

Ad vidéndum in
bonitáte electórum
tuórum, ad lætándum in
lætítia gentis tuæ: * ut
laudéris cum hereditáte
tua.

Peccávimus cum
pátribus nostris: * in-
iúste égimus, iniqui-
tátem fécimus.

Patres nostri in
Ægýpto non intellexérunt
mirábília tua: * non
fuérunt mémores mul-
títúdinis misericórdiæ

tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est, * et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis eius: * et laudavérunt laudem eius.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum eius: * et non sustinuérunt consílium eius.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitió nem ipsórum: * et misit saturitátem in án-

imas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatió nem Abiron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham: terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus eius, stetisset in confracti ó ne in conspéctu eius:

Ut avérteret iram eius ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt ter-

ram desiderábilem:

Non credidérunt
verbo eius, et murmu-
ravérunt in tabernáculis
suis: * non exaudiérunt
vocem Dómini.

Et elevávit manum
suam super eos: *
ut prostérneret eos in
desérto:

Et ut deiíceret semen
eórum in natióibus:
* et dispérgeret eos in
regiónibus.

Et initiáti sunt
Beélphegor: * et
comedérunt sacrificia
mortuórum.

Et irritavérunt eum in
adinventiόνibus suis: *
et multiplicáta est in eis
ruína.

Et stetit Phínees, et
placávit: * et cessávit
quassátio.

Et reputátum est ei
in iustítiam: * in gener-
atióem et generatióem
usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad
Aguas contradictiόνis: *
et vexátus est Móyses

propter eos: quia exacer-
bavérunt spíritum eius.

Et distínxit in lábiis
suis: * non disper-
didérunt Gentes, quas
dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter
Gentes, et didicérunt
ópera eórum: et
serviérunt sculptílibus
eórum: * et factum est
illis in scándalum.

Et immolavérunt filios
suos, * et fílias suas
dæmóniis.

Et effudérunt sán-
guinem innocéntem:
* sánguinem filiórum
suórum et filiárum
suárum, quas sacrifi-
cavérunt sculptílibus
Chánaan.

Et infécta est terra
in sanguínibus, et con-
tamináta est in opéribus
eórum: * et fornicáti sunt
in adinventiόνibus suis.

Et irátus est furóre
Dóminus in pópulum
suum: * et abominátus
est hereditátem suam.

Et trádedit eos in

manus Géntium: * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et poenítuit eum secúndum multitudínem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster: * et cógrega nos de natióibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáculo et usque in sáculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

ONFITÉMINI Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicant qui redépti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci: * et de regióibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino

misericórdiæ eius: *
et mirabília eius fíliis
hóminum.

Quia satiávit ánimam
inánem: * et ánimam es-
uriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris,
et umbra mortis: * vinc-
tos in mendicitáte et
ferro.

Quia exacerbavérunt
elóquia Dei: * et con-
sílium Altíssimi irri-
tavérunt.

Et humiliátum est in
labóribus cor eórum: *
infirmáti sunt, nec fuit
qui adiuváret.

Et clamavérunt ad
Dóminum cum tribu-
laréntur: * et de neces-
sítatibus eórum liberávit
eos.

Et edúxit eos de téne-
bris, et umbra mortis:
* et víncula eórum dis-
rúpit.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ eius: *
et mirabília eius fíliis
hóminum.

Quia contrívit portas

áreas: * et vectes férreos
confrégit.

Suscépit eos de via
iniquitátis eórum: *
propter iniustítias enim
suas humiliáti sunt.

Omnem escam abom-
ináta est ánima eórum:
* et appropinquavérunt
usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad
Dóminum cum tribu-
laréntur: * et de neces-
sítatibus eórum liberávit
eos.

Misit verbum suum, et
sanávit eos: * et erípuit
eos de interitió nibus
eórum.

Confiteántur Dómino
misericórdiæ eius: *
et mirabília eius fíliis
hóminum.

Et sacríficent sacrífi-
cium laudis: * et annún-
tiant ópera eius in exsul-
tatióne.

Qui descéndunt mare
in návibus, * faciéntes
operatió nem in aquis
multis.

Ipsi vidérunt ópera

Dómini, * et mirabília eius in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam eius in auram: * et siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirabília eius fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in

cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem: * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in invio, et non in via.

Et adiúvit páuperem

de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiēt hēc? * et intélliget misericórdias Dómini.

Ant. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ant. Confitebor.

PARÁTUM cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua: * ut

liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívīdam Síchimam: * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim suscēptio cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbīs, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliū de tribulatióne: * quia vana salus hómīnis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimí-

cos nostros.

DEUS, laudem meam
ne tacúeris: * quia
os peccatóris, et os dolósi
super me apértum est.

Locúti sunt advérsus
me lingua dolósa, † et
sermónibus ódii circum-
dedérunt me: * et expug-
navérunt me gratis.

Pro eo ut me dilíger-
ent, detrahébant mihi: *
ego autem orábam.

Et posuérunt advér-
sum me mala pro bonis:
* et ódium pro dilectióne
mea.

Constítue super eum
peccatórem: * et diábo-
lus stet a dextris eius.

Cum iudicátur, éxeat
condemnátus: * et orátio
eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci:
* et episcopátum eius ac-
cípiat alter.

Fiant filii eius ór-
phani: * et uxor eius ví-
dua.

Nutántes transferán-
tur filii eius, et mendí-
cent: * et eiiciántur de

habitatióibus suis.

Scrutétur fœnerá-
tor omnem substántiam
eius: * et dirípiant aliéni
labóres eius.

Non sit illi adiútor:
* nec sit qui misereátur
pupíllis eius.

Fiant nati eius in in-
téritum: * in generatióne
una deleátur nomen eius.

In memóriam rédeat
iníquitas patrum eius
in conspéctu Dómini: *
et peccátum matris eius
non deleátur.

Fiant contra Dóminum
semper, † et dispéreat de
terra memória eórum:
* pro eo quod non est
recordátus fácere miser-
icórdiam.

Et persecútus est
hóminem ínopem, et
mendícum, * et com-
púñctum corde mortí-
ficáre.

Et diléxit maledic-
tiónem, et véniet ei: * et
nóluit benedictiónem, et
elongábitur ab eo.

Et índuit maledic-

tiónem sicut vestiméntum, † et intrávit sicut aqua in interióra eius, * et sicut óleum in óssibus eius.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a ieiúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus

sum oppróbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adiuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: † qui insúrgunt in me, confundántur: * servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: * et in médio multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persecúentibus ánimam meam.

Ant. Confitebor Domino nimis in ore meo.

In Laudes Ant. Benigne fac in bona voluntate tua Domine. *Miserere.*

Ant. Bonum est confiteri Domino. *Bonum est confiteri.*

Ant. Metuant Dominum omnes fines terre. *Deus deus meus.*

Ant. Et in servis suis Dominus miserebitur. *Audite cæli.*

Ant. In cymbalis benesonantibus laudate Dominum. *Laudate dominum.*

Ant. In viam pacis dirige nos Domine. *Benedictus dominus.*

Ant. Dixit Dominus.

DIXIT Dóminus Dómino meo: *
Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex útero ante luciferum genui te.

Iurávit Dóminus, et non poenitébit eum: *
Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis.

Ant. Fidelia.

CONFITÉBOR tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio iustórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntates eius.

Conféssio et magnificéntia opus eius: * et iustítia eius manet in sáeculum sáeculi.

Memóriam fecit

mirabílium suórum, †
miséricors et miserátor
Dóminus: * escam dedit
timéntibus se.

Memor erit in sáecu-
lum testaménti sui:
* virtútem óperum
suórum annuntiábit
pópulo suo:

Ut det illis hered-
itátem géntium: * ópera
mánuum eius véritas, et
iudícium.

Fidélia ómnia
mandáta eius: † con-
firmáta in sáeculum sáe-
culi, * facta in veritáte et
æquitáte.

Redemptiónem misit
pópulo suo: * mandávit
in ætérnum testamén-
tum suum.

Sanctum, et terríbile
nomen eius: * inítium
sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus óm-
nibus faciéntibus eum: *
laudátio eius manet in
sáeculum sáeculi.

Ant. Fidelia omnia man-
data eius confirmata in
seculum seculi.

Ant. In mandatis.

BEÁTUS vir, qui timet
Dóminum: * in
mandátis eius volet
nimis.

Potens in terra erit
semen eius: * generatio
rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in
domo eius: * et iustítia
eius manet in sáeculum
sáeculi.

Exórtum est in téne-
bris lumen rectis: * mis-
éricors, et miserátor, et
iustus.

Iucúndus homo qui
miserétur et cómmo-
dat, † dispónet sermónes
suos in iudício: * quia
in ætérnum non com-
movébitur.

In memória æténa
erit iustus: * ab audi-
tiónē mala non timébit.

Parátum cor eius
speráre in Dómino, †
confirmátum est cor
eius: * non com-
movébitur donec despí-
ciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit

paupéribus: † iustítia
eius manet in sáeculum
sáeculi, * cornu eius ex-
altábitur in glória.

Peccátor vidébit, et
irascétur, † déntibus suis
fremet et tabéscet: *
desidérium peccatórum
períbit.

Ant. In mandatis eius vo-
let nimis.

Ant. Sit nomen.

LAUDÁTE, púeri,
Dóminum: *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini
benedíctum, * ex hoc
nunc, et usque in sáecu-
lum.

A solis ortu usque
ad occásum, * laudábile
nomen Dómini.

Excélsus super omnes
gentes Dóminus, * et su-
per cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus,
Deus noster, qui in al-
tis hábitat, * et humília
réspicit in cælo et in
terra?

Súscitans a terra
ínopem, * et de stércore

érigens páuperem:

Ut cóllocet eum
cum princípibus, * cum
príncipibus pópuli sui.

Qui habitáre facit
stérilem in domo, * ma-
trem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Domini
benedictum in secula.

Ant. Nos qui vivimus.

IN éxitu Israël de
Ægýpto, * domus
Iacob de pópulo bárbaro:

Facta est Iudáea sanc-
tificatio eius, * Israël
potéstas eius.

Mare vidit, et fugit:
* Iordánis convérsus est
retrórsum.

Montes exsultavérunt
ut aríetes, * et colles sicut
agni óvium.

Quid est tibi, mare,
quod fugísti: * et tu,
Iordánis, quia convérsus
es retrórsum?

Montes, exsultástis si-
cut aríetes, * et colles, si-
cut agni óvium.

A fácie Dómini mota
est terra, * a fácie Dei Ia-
cob.

Qui convértit pe-
tram in stagna aquárum,
* et rupem in fontes
aquárum.

Non nobis, Dómine,
non nobis: * sed nómini
tuo da glóriam.

Super misericórdia
tua, et veritáte tua: *
nequándo dicant gentes:
Ubi est Deus eórum?

Deus autem nos-
ter in cælo: * ómnia
quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra gén-
tium argéntum, et au-
rum, * ópera mánuum
hóminum.

Os habent, et non
loquéntur: * óculos
habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non
áudient: * nares habent,
et non odorábunt.

Manus habent, et
non palpábunt: †
pedes habent, et non
ambulábunt: * non
clamábunt in gútture
suo.

Símiles illis fiant qui
fáciunt ea: * et omnes qui

confídunt in eis.

Domus Israël sperávit
in Dómino: * adiú-
tor eórum et protéctor
eórum est,

Domus Aaron sperávit
in Dómino: * adiú-
tor eórum et protéctor
eórum est,

Qui timent Dóminum,
speravérunt in Dómino:
* adiutor eórum et pro-
téctor eórum est.

Dóminus memor fuit
nostri: * et benedíxit no-
bis:

Benedíxit dómui Is-
raël: * benedíxit dómui
Aaron.

Benedíxit ómnibus,
qui timent Dóminum, *
pusíllis cum maióribus.

Adiíciat Dóminus su-
per vos: * super vos, et
super fílios vestros.

Benedícti vos a
Dómino, * qui fecit
cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino:
* terram autem dedit
filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt

te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Ant. Nos qui vivimus benedicimus Domino.

Ant. Inclinavit.

DILÉXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invénérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam: † miséricors Dóminus, et iustus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióné vivórum.

Ant. Inclinavit Dominus aurem suam michi.

Ant. Credidi.

CRÉDIDI, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípíam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

O Dómine, quia ego

servus tuus: * ego servus
tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:
† tibi sacrificábo hós-
tiam laudis, * et nomen
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino
reddam in conspéctu
omnis pópuli eius: * in
átriis domus Dómini, in
medio tui, Ierúsalem.

Ant. Laudate.

LAUDÁTE Dóminum,
omnes Gentes: *
laudáte eum, omnes
pópuli:

Quóniam confirmáta
est super nos misericór-
dia eius: * et véritas
Dómini manet in ætér-
num.

Ant. Laudate Dominum
omnes gentes.

CONFITÉMINI Dómino
quóniam bonus:
* quóniam in sæculum
misericórdia eius.

Dicat nunc Israël quó-
niam bonus: * quóniam
in sæculum misericórdia
eius.

Dicat nunc domus

Aaron: * quóniam in
sæculum misericórdia
eius.

Dicant nunc qui ti-
ment Dóminum: * quó-
niam in sæculum miser-
icórdia eius.

De tribulatióne in-
vocávi Dóminum: * et
exaudívit me in latitú-
dine Dóminus.

Dóminus mihi adiú-
tor: * non timébo quid
fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adiú-
tor: * et ego despíciam
inimícos meos.

Bonum est confídere
in Dómino: * quam con-
fídere in hómine.

Bonum est speráre in
Dómino: * quam speráre
in princípibus.

Omnes Gentes cir-
cuiérunt me: * et in
nómine Dómini quia ul-
tus sum in eos.

Circumdántes circum-
dedérunt me: * et in
nómine Dómini quia ul-
tus sum in eos.

Circumdedérunt

me sicut apes, † et
exarsérunt sicut ignis in
spinis: * et in nómine
Dómini quia ultus sum
in eos.

Impúlsus evérsus sum
ut cáderem: * et Dómi-
nus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus: * et factus
est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et
salútis: * in tabernáculis
iustórum.

Déxtera Dómini fecit
virtútem: † déxtera
Dómini exaltávit me,
* déxtera Dómini fecit
virtútem.

Non móriar, sed vi-
vam: * et narrábo ópera
Dómini.

Castígans castigávit
me Dóminus: * et morti
non trádidit me.

Aperíte mihi portas
iustítiae, † ingréssus in
eas confitébor Dómino: *
hæc porta Dómini, iusti
intrábunt in eam.

Confitébor tibi quó-
niam exaudísti me: * et

factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem
reprobavérunt ædi-
ficántes: * hic factus est
in caput ánguli.

A Dómino factum est
istud: * et est mirábile in
óculis nostris.

Hæc est dies, quam
fecit Dóminus: * exsulté-
mus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me
fac, † o Dómine bene
prosperáre: * benedic-
tus qui venit in nómine
Dómini.

Benedíximus vobis de
domo Dómini: * Deus
Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem
solémnem in condénsis,
* usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et
confitébor tibi: * Deus
meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quó-
niam exaudísti me: * et
factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino
quóniam bonus: * quó-
niam in sáeculum miser-
icórdia eius.

Ant. Veni. *Deus in nomine.*

Ant. Gloria. *Deus in nomine.*

Ant. Deus. *Deus in nomine.*

Ant. Vivo ego. *Deus in nomine.*

Ant. Anime. *Deus in nomine.*

Ant. Cognoverunt. *Deus in nomine.*

BEÁTI immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in toto corde exquírun eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in di-

rectióne cordis: * in eo quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

IN quo córrigit adulescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercebor: * et considerábo vias tuas.

In iustificatió nibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes

tuos.

RETRÍBUE servo tuo,
vivífica me: * et
custódiam sermónes
tuos.

Revéla óculos meos: *
et considerábo mirabília
de lege tua.

Incola ego sum in
terra: * non abscondas a
me mandáta tua.

Concupívit ánima
mea desideráre iustifi-
cations tuas, * in omni
tépore.

Increpásti supérbos: *
maledícti qui declínant a
mandátis tuis.

Aufer a me op-
próbrum, et contémp-
tum: * quia testimónia
tua exquisívi.

Etenim sedérunt
príncipes, et advér-
sum me loquebántur:
* servus autem tuus
exercebátur in iustifi-
cationsibus tuis.

Nam et testimónia tua
meditatio mea est: * et
consílium meum iustifi-
cations tuæ.

ADHÆSIT paviménto
ánima mea: * viví-
fica me secúndum ver-
bum tuum.

Vias meas enuntiávi et
exaudísti me: * doce me
iustifications tuas.

Viam iustificatiónum
tuárum ínstrue me: * et
exercébor in mirabílibus
tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tædio: * confírma
me in verbis tuis.

Viam iniquitátis
ámove a me: * et de lege
tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: *
iudícia tua non sum oblí-
tus.

Adhæsi testimóniis
tuis Dómine: * noli me
confúndere.

Viam mandatórum
tuórum cucúrri: * cum
dilatásti cor meum.

Ant. Veni et libera nos
deus noster.

Ant. Gloria tibi trinitas
equalis una deitas et ante
omnia secula et nunc et
in perpetuum.

Ant. Deus exuadi orationem meam auribus percipe verba oris mei.

Ant. Vivo ego dicit Dominus nolo mortem peccatoris sed ut magis convertatur et vivat.

Ant. Anime impiorum fremebant adversum me et gravatum est cor meum super eos.

Ant. Cognoverunt Dominum alleluya in fractione panis alleluya.

Ant. Veni Domine.

Ant. Laus et perennis.

Ant. Deduc me.

Ant. Advenerunt.

Ant. Iudicasti.

Ant. Pax vobis.

LEGEM pone mihi, Dómine, viam iustificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam: * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in

testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

ET véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis super-sperávi.

Et custodiam legem tuam semper: * in sæcu-

lum et in sǣculum sǣculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in iustificatióibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sǣculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, *

pro peccatóribus derelínquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatióes tuæ, * in loco peregrinatióis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificatióes tuas exquisívi.

PÓRTIO mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convértil pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custodiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: *

super iudícia iustificati-
onis tuæ.

Párticeps ego sum óm-
nium timéntium te: * et
custodiéntium mandáta
tua.

Misericórdia tua,
Dómine, plena est terra:
* iustificatiónes tuas
doce me.

BONITÁTEM fecisti
cum servo tuo,
Dómine: * secúndum
verbum tuum.

Bonitátem et disciplí-
nam et sciéntiam doce
me: * quia mandátis tuis
crédidi.

Priúsquam humil-
iárer ego delíqui: * prop-
térea elóquium tuum
custodívi.

Bonus es tu: * et in
bonitáte tua doce me ius-
tificatiónes tuas.

Multiplicáta est su-
per me iníquitas super-
bórum: * ego autem in
toto corde meo scrutábor
mandáta tua.

Coagulátum est sicut
lac cor eórum: * ego

vero legem tuam meditá-
tus sum.

Bonum mihi quia hu-
miliásti me: * ut discam
iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris
tui: * super míllia auri et
argénti.

MANUS tuæ fecérunt
me, et plas-
mavérunt me: * da mihi
intelléctum, et discam
mandáta tua.

Qui timent te vidébunt
me et lætabúntur: *
quia in verba tua super-
sperávi.

Cognóvi, Dómine,
quia æquitas iudícia tua:
* et in veritáte tua humil-
iásti me.

Fiat misericórdia
tua ut consolétur me:
* secúndum elóquium
tuum servo tuo.

Véniant mihi miser-
atiónes tuæ, et vivam:
* quia lex tua meditatio
mea est.

Confundántur supérbi,
quia iniúste iniquitátem
fecérunt in me: * ego

autem exercébor in
mandátis tuis.

Convertántur mihi
timéntes te: * et qui
novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum im-
maculátum in iustifi-
caciónibus tuis, * ut non
confúndar.

Ant. Veni Domine et noli
tardare relaxa facinora
plebis tue Israel.

Ant. Laus et perennis
gloria deo Patri et Filio
Sancto simul Paraclito in
secula seculorum.

Ant. Deduc me Domine
in semita mandorum
tuorum.

Ant. Advenerunt nobis
dies penitentie ad redi-
menda peccata et salvan-
das animas.

Ant. Iudicasti Domine
causam anime mee de-
fensor vite mee Domine
deus meus.

Ant. Pax vobis ego sum
alleluya nolite timere al-
leluya.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria.

Ant. Adiuva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus.

Ant. Ecce ego.

DEFÉCIT in salutáre
tuum ánima mea:
* et in verbum tuum su-
persperávi.

Defecérunt óculi mei
in elóquium tuum: *
dicéntes: Quando con-
soláberis me?

Quia factus sum sicut
uter in pruína: * iusti-
ficatiónes tuas non sum
oblítus.

Quot sunt dies servi
tui? * quando fácies de
persequéntibus me iudí-
cium?

Narravérunt mihi in-
íqui fabulatiónes: * sed
non ut lex tua.

Omnia mandáta tua
véritas: * iníque per-
secúti sunt me, ádiuva
me.

Paulo minus consum-
mavérunt me in terra: *
ego autem non derelíqui
mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: *
et custódiam testimónia
oris tui.

IN ætérnum, Dómine,
* verbum tuum
pérmanet in cælo.

In generatióem et
generatióem véritas
tua: * fundásti terram,
et pérmanet.

Ordinatióne tua per-
sevérat dies: * quóniam
ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua med-
itatio mea est: * tunc
forte periíssem in humil-
itáte mea.

In ætérnum non
oblivíscar iustificatióes
tuas: * quia in ipsis vivi-
ficásti me.

Tuus sum ego, salvum
me fac: * quóniam iusti-
ficatióes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt
peccatóres ut pérderent
me: * testimónia tua in-
tellexi.

Omnis consummati-
onis vidi finem: * la-
tum mandátum tuum

nimis.

QUÓMODO diléxi
legem tuam,
Dómine? * tota die med-
itatio mea est.

Super inimícos meos
prudéntem me fecísti
mandáto tuo: * quia in
ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes
me intelléxi: * quia tes-
timónia tua meditatio
mea est.

Super senes intel-
léxi: * quia mandáta tua
quæsívi.

Ab omni via mala pro-
híbui pedes meos: * ut
custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non de-
clinávi: * quia tu legem
posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus
meis elóquia tua, * super
mel ori meo!

A mandátis tuis intel-
léxi: * proptérea odívi
omnem viam iniqui-
tátis.

LUCÉRNA pédibus
meis verbum tuum,
* et lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiómem.

INÍQUOS ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, maligni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditábor in iustificatió nibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis: * quia iniústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a iudíciis enim tuis tímui.

FECI iudícium et iustítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo
secúndum misericór-
diam tuam: * et iustifi-
cations tuas doce me.

Servus tuus sum ego:
* da mihi intelléctum, ut
sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi,
Dómine: * dissipavérunt
legem tuam.

Ideo diléxi mandáta
tua, * super aurum et
topázion.

Proptérea ad ómnia
mandáta tua dirigébar:
* omnem viam iníquam
ódio hábui.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria.

Ant. Adiuva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus.

Ant. Ecce ego.

MIRABÍLIA testimónia
tua: * ídeo scrutáta
est ea ánima mea.

Declarátio sermónum
tuórum illúminat: * et
intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui,
et attráxi spíritum:
* quia mandáta tua

desiderábam.

Aspice in me, et mis-
erére mei: * secúndum
iudícium diligéntium
nomen tuum.

Gressus meos dírige
secúndum elóquium
tuum: * et non dominé-
tur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúm-
niis hóminum: * ut
custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina
super servum tuum: *
et doce me iustifications
tuas.

Exitus aquárum de-
duxérunt óculi mei: *
quia non custodiérunt
legem tuam.

IUSTUS es, Dómine: *
et rectum iudícium
tuum.

Mandásti iustítiam
testimónia tua: * et ver-
itátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit
zelus meus: * quia oblíti
sunt verba tua inimíci
mei.

Ignítum elóquium
tuum veheménter: * et

servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum
ego et contéptus: * ius-
tificatiónes tuas non sum
oblítus.

Iustítia tua, iustítia in
ætérum: * et lex tua
véritas.

Tribulátio, et angús-
tia invenérunt me: *
mandáta tua meditátio
mea est.

Æquitas testimónia
tua in ætérum: * in-
tellektum da mihi, et vi-
vam.

CLAMÁVI in toto corde
meo, exáudi me,
Dómine: * iustificatiónes
tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum
me fac: * ut custódiam
mandáta tua.

Præveni in maturitáte,
et clamávi: * quia in
verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi
mei ad te dilúculo: * ut
meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi
secúndum misericór-
diam tuam, Dómine: *

et secúndum iudícium
tuum vivífica me.

Appropinquavérunt
persequéntes me iniqui-
táti: * a lege autem tua
longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine:
* et omnes viæ tuæ véri-
tas.

Inítio cognóvi de tes-
timóniis tuis: * quia in
ætérum fundásti ea.

VIDE humilitátem
meam, et éripe me:
* quia legem tuam non
sum oblítus.

Iúdica iudícium
meum, et rédime me: *
propter elóquium tuum
vivífica me.

Longe a pecca-
tóribus salus: * quia
iustificatiónes tuas non
exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ
multæ, Dómine: * secún-
dum iudícium tuum viví-
fica me.

Multi qui persecuún-
tur me, et tríbulant me: *
a testimóniis tuis non de-
clinávi.

Vidi prævaricantes,
et tabescébam: * quia
elóquia tua non cus-
todiérunt.

Vide quóniam
mandáta tua diléxi,
Dómine: * in misericór-
dia tua vivífica me.

Principium verbórum
tuórum, véritas: * in
ætérum ómnia iudícia
iustítiæ tuæ.

PRÍNCIPES persecúti
sunt me gratis: * et
a verbis tuis formidávit
cor meum.

Lætábor ego super
elóquia tua: * sicut qui
invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio
hábuí, et abominátus
sum: * legem autem
tuam diléxi.

Sépties in die laudem
dixi tibi, * super iudícia
iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus
legem tuam: * et non est
illis scándalum.

Exspectábam salutáre
tuum, Dómine: * et
mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea
testimónia tua: * et
diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua,
et testimónia tua: * quia
omnes viæ meæ in con-
spéctu tuo.

APPROPÍNQUET deprecá-
tio mea in con-
spéctu tuo, Dómine: *
iuxta elóquium tuum da
mihi intelléctum.

Intret postulátio mea
in conspéctu tuo: *
secúndum elóquium
tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea
hymnum, * cum docúeris
me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua
mea elóquium tuum: *
quia ómnia mandáta tua
æquitas.

Fiat manus tua ut
salvet me: * quóniam
mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre
tuum, Dómine: * et lex
tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et
laudábit te: * et iudícia
tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ
périit: * quære servum
tuum, quia mandáta tua
non sum oblítus.

De Quo Officium Sit Agendum

NOTANDUM quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas faciendum est de Tempore nisi in festis Sanctorum et per octavas et in octavis eorum et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum: omnibus Dominicis extra Tempus Pascale faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres nisi in Triduo ante Pasca. Tempus autem Paschale vocatur missa de vigilia Pasche et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

OMNI tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsorium dicendum est in primis Vesperis. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsorium in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

NOTANDUM est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque dicitur lex oratio dicatur ad Horas nunquam intelligitur de Prima neque

de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur: nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam in-

choantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes semper dicenda est ad Tertiam, Sextam et Nonam nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima et in duobus diebus Rogationum.

**De Omelia Dominicali
Quando Legenda vel
Transferenda vel Officio
Dimittenda Sit**

IN omni Dominica, nisi festum vel octava dies festi habentis octavam impediat, tres ultime lectiones de expositione Evangelii dominicalis legantur preterquam in vigilia Natalis Domini, quando in Dominica evenerit, tunc enim omelia dominicalis

omittitur illo anno. Et nisi quando aliqua vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenerit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie et omelia dominicalis in aliquam feriam transfereatur, preterquam in vigilia Sancti Andree, quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum Sancti Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum Beati Petri Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi vel Sancte Crucis vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur

illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epiphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicatur omnibus Dominicis, preterquam in Adventu et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias

 CIENDUM quod per totum annum re-

sponsorialia de hystoria dominicali per ebdomadam, quando de Tempore agitur hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria, tria prima. In tertia et sexta feria tria media. In quarta feria et Sabbato, tria ultima, et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

ADVENTUS Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree, sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in

Breviario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti

Ad Vesperas Ant. Benedictus. **Psalmi.** Super psalmos. **Cetere ad ceteros. Capitulum.**

ECCE die veniunt dicit dominus et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iustitiam in terra. **R.** Missus est. **Ymnus.**

CONDITOR alme syderum, eterna lux credentium, Christe redemptor omnium, exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu mortis perire seculum, salvasti mundum languidum, donans reis remedium.

Vergente mundi ves-

pere uti sponsus de thalamo, egressus honestissima virginis matris clausula.

Cuius forti potentie genu curvantur omnia, celestia terrestria fatentur nutu subdita.

Te deprecamur Aggie venture iudex seculi conserva nos in tempore hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito in sempiterna secula. Amen.

V. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum.

R. Aperiatuŕ terra et germenet salvatorem.

Ad Magnificat Ant. Ecce nomen domini venite de longinquo, et claritas eius replet orbem terrarum. **Oratio.**

EXCITA quesumus domine potentiam tuam et veni, ut ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis te mereamur protegente

eripi, te liberante salvari. Qui vivis.

Ad Matutinis Invitat. Ecce venit rex * Occurramus obviam salvatori nostro. **Ymnus.**

VERBUM supernum prodiens a patre olim exiens, qui natus orbi subvenis cursu declivi temporis.

Illumina nunc pectora tuoque amore concrema, audito ut preconio sint pulsa tandem lubrica.

Iudexque cum post aderis rimari facta pectoris reddens vicem per abditis iustisque regnum per bonis.

QUARE fremuérunt Gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis,

irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius: * beáti omnes

qui confidunt in eo.

BEÁTI immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in toto corde exquírunť eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiÓne cordis: * in eo quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.

IustificatiÓnes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo

exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In iustificatió nibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirábília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustifi-

catiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in iustificatió nibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsit pavíménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirábílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tédio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis
amove a me: * et de lege
tua miserere mei.

Viam veritatis elégi: *
iudicia tua non sum obli-
tus.

Adhæsi testimoniis
tuis Dómine: * noli me
confundere.

Viam mandatorum
tuorum cucurri: * cum
dilatasti cor meum.

Legem pone mihi,
Dómine, viam iustifi-
cationum tuarum: * et
exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum,
et scrutabor legem tuam:
* et custodiam illam in
toto corde meo.

Deduc me in sémitam
mandatorum tuorum: *
quia ipsam volui.

Inclína cor meum in
testimonia tua: * et non
in avaritiam.

Avérte óculos meos ne
videant vanitatem: * in
via tua vivifica me.

Státue servo tuo
elóquium tuum, * in
timóre tuo.

Amputa oppróbrium
meum quod suspicatus
sum: * quia iudicia tua
iucúnda.

Ecce concupívi
mandata tua: * in
æquitáte tua vivifica me.

Et véniat super
me misericórdia tua,
Dómine: * salutáre tuum
secúndum elóquium
tuum.

Et respondébo expro-
brántibus mihi verbum:
* quia sperávi in ser-
mónibus tuis.

Et ne áuferas de ore
meo verbum veritatis
usquequáque: * quia
in iudíciis tuis super-
sperávi.

Et custodiam legem
tuam semper: * in sáecu-
lum et in sáeculum sáe-
culi.

Et ambulábam in
latitúdine: * quia
mandata tua exquisívi.

Et loquébar in tes-
timóniis tuis in con-
spéctu regum: * et non
confundébar.

Et meditábar in
mandátis tuis, * quæ
diléxi.

Et levávi manus meas
ad mandáta tua, quæ
diléxi: * et exercébar in
iustificatió nibus tuis.

Memor esto verbi tui
servo tuo, * in quo mihi
spem dedísti.

Hæc me consoláta est
in humilitáte mea: *
quia elóquium tuum viv-
ificávit me.

Supérbi iníque
agébant usquequáque: *
a lege autem tua non de-
clinávi.

Memor fui iudi-
ciórum tuórum a sæculo,
Dómine: * et consolátus
sum.

Deféctio ténu it me, *
pro peccatóribus derelin-
quéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi er-
ant iustificatió nes tuæ,
* in loco peregrinatió nis
meæ.

Memor fui nocte
nóminis tui, Dómine: *
et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: *
quia iustificatió nes tuas
exquisívi.

Pórtio mea, Dómine,
* dixi custodíre legem
tuam.

Deprecátus sum fá-
ciem tuam in toto corde
meo: * miserére mei
secúndum elóquium
tuum.

Cogitávi vias meas: *
et convér ti pedes meos in
testimónia tua.

Parátus sum, et non
sum turbátus: * ut custó-
diam mandáta tua.

Funes peccatórum cir-
cumpléxi sunt me: *
et legem tuam non sum
oblítus.

Média nocte surgébam
ad confiténdum tibi: *
super iudícia iustificatió-
nis tuæ.

Párticeps ego sum óm-
nium timéntium te: * et
custodiéntium mandáta
tua.

Misericórdia tua,
Dómine, plena est terra:
* iustificatió nes tuas

doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitatem et disciplinam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis credidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * propterea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitate tua doce me iustificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me:

* da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me: * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miserationes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur superbi, quia iniúste iniquitatem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatió nibus tuis, * ut non confúndar.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et

in verbum tuum super-
sperávi.

Defecérunt óculi mei
in elóquium tuum: *
dicétes: Quando con-
soláberis me?

Quia factus sum sicut
uter in pruína: * iusti-
ficatiónes tuas non sum
oblítus.

Quot sunt dies servi
tui? * quando fácies de
persequéntibus me iudí-
cium?

Narravérunt mihi in-
íqui fabulatiónes: * sed
non ut lex tua.

Omnia mandáta tua
véritas: * iníque per-
secúti sunt me, ádiuva
me.

Paulo minus consum-
mavérunt me in terra: *
ego autem non derelíqui
mandáta tua.

Secúndum misericór-
diam tuam vivífica me: *
et custódiam testimónia
oris tui.

In ætérnum, Dómine,
* verbum tuum pér-
manet in cælo.

In generatióem et
generatióem véritas
tua: * fundásti terram,
et pérmanet.

Ordinatióne tua per-
sevérat dies: * quóniam
ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua med-
itatio mea est: * tunc
forte periíssem in humil-
itáte mea.

In ætérnum non
oblivíscar iustificatiónes
tuas: * quia in ipsis vivi-
ficásti me.

Tuus sum ego, salvum
me fac: * quóniam iusti-
ficatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt
peccatóres ut pérderent
me: * testimónia tua in-
telléxi.

Omnis consummati-
onis vidi finem: * latum
mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem
tuam, Dómine? * tota die
meditatio mea est.

Super inimícos meos
prudéntem me fecísti
mandáto tuo: * quia in
ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes
me intelléxi: * quia tes-
timónia tua meditatio
mea est.

Super senes intel-
léxi: * quia mandata tua
quæsívi.

Ab omni via mala pro-
híbui pedes meos: * ut
custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non de-
clinávi: * quia tu legem
posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus
meis elóquia tua, * super
mel ori meo!

A mandátis tuis intel-
léxi: * propterea odívi
omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis
verbum tuum, * et lumen
sémitis meis.

Iurávi, et státui * cus-
todíre iudícia iustítiæ
tuæ.

Humiliátus sum
usquequáque, Dómine:
* vivífica me secúndum
verbum tuum.

Voluntária oris mei
beneplácita fac, Dómine:
* et iudícia tua doce me.

Anima mea in
mánibus meis semper: *
et legem tuam non sum
oblítus.

Posuérunt peccatóres
láqueum mihi: * et de
mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi
testimónia tua in ætér-
num: * quia exsultatio
cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad
faciéndas iustificatiónes
tuas in ætérnum, *
propter retributióem.

Iníquos ódio hábui: *
et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor
meus es tu: * et in ver-
bum tuum supersperávi.

Declináte a me,
máligni: * et scrutábor
mandata Dei mei.

Súscipe me secúndum
elóquium tuum, et vi-
vam: * et non confún-
das me ab exspectatióne
mea.

Adiuva me, et salvus
ero: * et meditábor
in iustificatió nibus tuis
semper.

Sprevísti omnes
discedéntes a iudíciis
tuis: * quia iniústa cog-
itatio eórum.

Prævaricántes reputávi
omnes peccatóres terræ:
* ídeo diléxi testimónia
tua.

Confíge timóre tuo
carnes meas: * a iudíciis
enim tuis tímui.

Feci iudícium et iustí-
tiam: * non tradas me
calumniántibus me.

Súscipe servum tuum
in bonum: * non calum-
niéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt
in salutáre tuum: * et in
elóquium iustítiae tuæ.

Fac cum servo tuo
secúndum misericór-
diam tuam: * et iustifi-
cations tuas doce me.

Servus tuus sum ego:
* da mihi intelléctum, ut
sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi,
Dómine: * dissipavérunt
legem tuam.

Ideo diléxi mandáta
tua, * super aurum et

topázion.

Proptérea ad ómnia
mandáta tua dirigébar:
* omnem viam iníquam
ódio hábui.

Mirabília testimónia
tua: * ídeo scrutáta est ea
ánima mea.

Declarátio sermónum
tuórum illúminat: * et
intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui,
et attráxi spíritum:
* quia mandáta tua
desiderábam.

Aspice in me, et mis-
erére mei: * secúndum
iudícium diligéntium
nomen tuum.

Gressus meos dirige
secúndum elóquium
tuum: * et non dominé-
tur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúm-
niis hóminum: * ut
custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina
super servum tuum: *
et doce me iustifications
tuas.

Exitus aquárum de-
duxérunt óculi mei: *

quia non custodiérunt
legem tuam.

Iustus es, Dómine:
* et rectum iudícium
tuum.

Mandásti iustítiam
testimónia tua: * et ver-
itátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit
zelus meus: * quia oblíti
sunt verba tua inimíci
mei.

Ignítum elóquium
tuum veheménter: * et
servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum
ego et contéptus: * ius-
tificatiónes tuas non sum
oblítus.

Iustítia tua, iustítia in
ætérum: * et lex tua
véritas.

Tribulátio, et angús-
tia invenérunt me: *
mandáta tua meditatio
mea est.

Æquitas testimónia
tua in ætérum: * intel-
léctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto
corde meo, exáudi me,
Dómine: * iustificatiónes

tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum
me fac: * ut custódiam
mandáta tua.

Prævéni in maturitáte,
et clamávi: * quia in
verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi
mei ad te dilúculo: * ut
meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi
secúndum misericór-
diam tuam, Dómine: *
et secúndum iudícium
tuum vivífica me.

Appropinquavérunt
persequéntes me iniqui-
táti: * a lege autem tua
longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine:
* et omnes viæ tuæ véri-
tas.

Inítio cognóvi de tes-
timóniis tuis: * quia in
ætérum fundásti ea.

Vide humilitátem
meam, et éripe me: *
quia legem tuam non
sum oblítus.

Iúdica iudícium
meum, et rédime me: *
propter elóquium tuum

vivifica me.

Longe a peccatoribus salus: * quia iustificatiões tuas non exquisiērunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivifica me.

Multi qui persecúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiērunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivifica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátiō mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátiō mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiões tuas.

Pronuntiábit lingua
mea elóquium tuum: *
quia ómnia mandáta tua
æquitas.

Fiat manus tua ut
salvet me: * quóniam
mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre
tuum, Dómine: * et lex
tua meditatio mea est.

Vivet ánima mea, et
laudábit te: * et iudícia
tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ
périit: * quære servum
tuum, quia mandáta tua
non sum oblítus.